

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 10th August 1963.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. Chellapandian) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Bus routes

* 81 Q.—SRI T. P. ALAGAMUTHU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) how many new routes have been opened during 1961–62 by the Development Wing (transport), districtwise ; and

(b) how many permits have been granted among them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) and (b) A statement^a is placed on the Table of the House.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : டெவலப்மென்ட் விங்காக ஓப்பன் செய்யப்பட்ட பல ரூட்களில் ஸ்டே முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த ஸ்டே நீக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒவ்வொன்றும் அப்போதைக் கப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : பஸ் பெர்மிட் டிரான்ஸ்பர்ஸ், இதுவரை யார் அனுமதி பேரில் அமுல் நடந்து வந்தது? இப்போது யார் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி இப்போது தகவல் இல்லை.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தஞ்சை ஜில்லாவில் புது பஸ் ரூட்கள் ஆரம்பிப்பது நிறுத்தப்பட்டிருப்பதின் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஜீப் ரூட்கள் யோசிக்கப் பட்டது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நெருக்கடி நிலை யில் ஜீப் கிடைப்பதில்லை. மற்றபடி, பொதுவாக யோசிக்கப்பட்ட பரப்போசல்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வதற் கில்லை.

[10th August 1963]

திரு. சி. பொன்னுசாமி : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஏரல் கிராமத்திலிருந்து திருச்செந்தூருக்கு பஸ் ரூட்டுக்குப் புதிதாக அப்ளிகேஷன் போட்டால் ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பஸ் ரூட்கள் அவசியம் என்று மக்கள் மகஜர் கொடுத்து அந்த ரூட் சர்க்காரால் சாங்க்ஷன் செய்த பிறகு அதே பஸ் ரூட்டில் வேறு முதலாளிகள் பஸ் ஓட்டுகின்ற காரணத்தினால் ஹைகோர்ட்டிற்கு ரிட் போட்டு ஸ்டே செய்கிறார்கள். மக்களுக்காக ரூட் என்பதால், ஹைகோர்ட்டில் ரிட் முடியும் வரை பஸ் ஓட்டுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வழக்குமன்றங்களில் வழக்கு தொடரப்பட்டால் அதற்குட்பட்டுத்தான் அரசாங்கம் காரியங்கள் நடத்த வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சில பேர்களிடத்தில் ஏராளமாக பஸ் ரூட்கள் இருப்பதால் ஐந்து ரூட்களுக்கு மேல் கொடுக்கக்கூடாது என்ற ஒரு உச்சவரம்பை சர்க்கார் கொண்டுவர முயற்சிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த உப கேள்வி இக்கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : இதுவரையில் டெப்டி டிர்ஜன்ஸ் போர்ட் கமிஷனரிடம் அங்கீகாரத்திற்கு வந்துள்ள பெர்மிட்டுகள் எவ்வளவு? எவ்வளவு அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டுள்ளது? அங்கீகாரம் செய்யப்படாதது எவ்வளவு? அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது ஜீப் பஸ்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறினார்கள். கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் புதிய பஸ் ரூட்கள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. காரணம் சர்க்காரிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு தஞ்சைக்கு ஒரு பஸ் ரூட்டும் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : பல பாகங்களில் பொது மக்கள் பஸ்ஸில் இடம் கிடைக்காமல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபத்தைக் காண்கிறோம். ஆகவே, புதிதாக பெர்மிட் கொடுக்கும் போது காம்ப்ளிட்டில் முறையில் யார் கேட்டாலும் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் ரூட் கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : போக்குவரத்துத் தேவைக் கேற்றவாறு புது ரூட்கள் அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்கள் ஓடும் மார்க்கங்களில் புதிதாக பஸ் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : இப்போது பஸ் பெர்மிட்கள் ஒருவர் பெயரிலிருந்து வேறு ஒருவர் பெயருக்கு மாற்றுவது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பதிலில் அனுமதிக்கப்பெற்ற பெர்மிட்களின் எண்ணிக்கை, கொடுத்த பெர்மிட்களின் எண்ணிக்கை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தில்தான் உள்ளது, ஏன் கேள்வி, 'ஓப்பன் செய்யப்பட்ட புது பஸ் ரூட்கள் எவ்வளவு?' என்பதாகும். அதை விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விடையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் தகவல் தவிர வேறு குறிப்பான தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் : 'அனுமதிக்கப்பட்ட', 'கொடுக்கப்பட்ட' என்பதின் அர்த்தத்தைக் கேட்கிறீர்களா? அதை கனம் அங்கத்தினர் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் அல்லது ப்ரைவேட்டாகக் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முதலில் ரூட் அப்ரூவாகிறது. கிரூன்ட் செய்வது பின்னால் வருகிறது.

Compulsory National Savings Scheme

* 82 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Union Government have consulted the State Government regarding the Compulsory National Savings Scheme; and

(b) what portion of the collections in the State under the scheme, is proposed to be allotted for the State Finance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes Sir. The State Governments were informally consulted, and

(b) It has been indicated that the State Governments will collect and utilise the proceeds of the Compulsory Deposit Scheme relating to Land Revenue Payers. The Government of India will be collecting and appropriating the proceeds from the schemes relating to the other categories of persons.

[10th August 1963]

திரு. கே. பொன்னையா : தொழிலாளர்கள் வாங்கும் போனஸில் ஒரு பகுதியை மீதம் செய்யவேண்டுமென்று முதலாளிகள் சொல்கிறார்கள். அதுவும் இத்திட்டத்தில் சேருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது புதிய திட்டம். யார் யார் கொடுக்க வேண்டும், யார் யாருக்கு விலக்குண்டு என்பது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரம் அளிக்கலாம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கட்டாய சேமிப்புத் திட்டத்தை சட்டமாகக் கொண்டுவந்து சட்டம் இயற்றிய பிறகு, சட்ட விரோதமாகக் கட்டாய சேமிப்பு நிதி கேட்பது சரியல்ல என்று கிளர்ச்சி செய்யும் அரசியல்வாதிகள்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பிரசாரம் செய்வது ஒரு விஷயம். அதை ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. சட்டவிரோதமாக யாராவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டால் அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ப்ராவிடென்ட் பண்டிஸிருந்து கடன் கொடுப்பது போல் இந்தக் கட்டாய டெப்பாசித் தொகையிலிருந்தும் கடன்கள் வழங்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டம் கட்டாயச் சேமிப்புத் திட்டமா? கட்டாய வரி விதிப்புத் திட்டமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் தனக்கு வேண்டிய விளக்கத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். இக்கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கட்டாயச் சேமிப்பு நிதி ஆரம்ப ஆசிரியர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கம் ஒன்றும் உத்திரவு இடவில்லை.

ஹரிஜன காலனிகள் (தென்றாங்காடு).

* 83 கேள்வி.—**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** கனம் விவசாய அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1962-ல் தென் கடலூர் மாவட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக கட்டப்பட்ட காலனி வீடுகள் குடிபுகுமுன் விழுந்து விட்டனவா?

(இ) எவ்வளவு காலனிகளில் எவ்வளவு வீடுகள் அவ்வாறு சேதமாயின? அதற்குக் காரணமென்ன?

10th August 1963]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) No, Sir, and

(b) Does not arise.

திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குப் பணம் கொடுக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டுள்ளதா? அதற்குப் பதிலாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. பூரணமாக எடுத்துவிடவில்லை. கூட்டுறவு முறையிலே காலனிகள் கட்டலாம் என்று யோசித்தோம். ஆனால் நெருக்கடி காரணமாக அந்த யோசனை ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. பொன்னையா : ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு வீட்டு மனை வாங்கிக் கொடுத்து, அஸ்திவாரம் போட்டு, மற்றபடி டவுன் பிளானிங் எல்லாம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பாலினி சர்க்காரிடம் இருந்ததே? அது என்னவாயிற்று?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அஸ்திவாரம் போட்டு இடம் கொடுப்பதற்குத்தான் யோசித்தோம். அதற்கும் அதிகமாக செலவு ஆகிறது. அதனால் இடம் மட்டும் வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கோபிசெட்டிப்பாளையம் தாலுகாவில், சத்தியமங்கலத்தில் உக்ரம் என்ற ஊரில் ஹரிஜனங்களுக்கு 60 வீடுகள் கடன் தவணையின் பேரில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டவை நல்ல முறையில் இல்லை, விழுந்துவிட்டன. ஆனால், கடன் தொகையை வசூலிக்க நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். அதை வஜா செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா? அல்லது, அவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளை ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்தக் கேள்வி தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்லலாம்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் மானியத் தொகை எவ்வளவு? மாநில சர்க்கார் மானியத் தொகை எவ்வளவு?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வீடு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,000 கொடுக்கப்படுவதில் ரூபாய் 750 இனாமாகவும், ரூபாய் 250 கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ரூபாய் 750-ல் பாதி, ரூபாய் 375 மத்திய சர்க்கார் சப்ஸிடியாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

[10th August 1963]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஹரிஜன இலாகாவில் ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு பிரீக்காலுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் ஹரிஜன நல இலாகா வேலையை முழுவதும் சரிவாச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, ஒரு டெப்யூடி தாசில்தார், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஒரு ப்யூன் ஆகிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஹரிஜன நல இலாகா வேலையை ஜில்லாதோறும் கவனிப்பதற்கு ஏற்கனவே தாசில்தார் கிரேடில் உத்தியோகஸ்தர்கள் போடப்பட்டிருந்தார்கள். எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் டெப்யூடி கலெக்டர் கிரேடில் அதிகாரிகள் இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயெல்லாம் அதிக உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தேவை இருக்கிறதோ, தாசில்தார் டெப்யூடி தாசில்தார் அல்லது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தேவை இருக்கிறதோ அதை எல்லாம் கவனித்து ஜில்லா கலெக்டரைக் கேட்டு அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது மூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு விடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு சில பகுதிகளில் மட்டும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா யூனியன்களிலும் கேட்கக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் இடம் ஏற்படுத்தப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கிராமாந்திர விடு கட்டும் திட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் இல்லை. ஜாதி இந்துக்களுக்கும் உண்டு. இந்தத் திட்டத்தின் கீழே எல்லோருக்கும் கடன் கொடுப்பதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினருக்கே தெரியும்.

Chief Professor in Tamil in Presidency College

* 84 Q.—**SRI N. MAHALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Public Service Commission called for interview for the posts of Chief Professor in Tamil in the Presidency College and selected any person;

(b) the qualifications prescribed under the rules; and

(c) the qualification of the selected candidate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes Sir.

(b) The qualifications prescribed are :—

(i) The first or second-class degree of M.A. or B.A. (Hons.) or B.Sc. (Hons.) of a University in the State of Madras in the subject specified in respect of which application is made or any other qualification, Indian or foreign, equivalent to it;

(ii) the subject should have been taken as the main subject for the degree course.

10th August 1968]

(iii) experience in teaching the subject to college classes for not less than five years.

(iv) that the candidate has done advanced research work in that subject.

(v) preference will be given to a candidate who possesses experience in teaching 'Honours and Post-graduate classes', and

(c) the qualifications of the selected candidate is " M.A. in Tamil (Second Class) of the University of Madras ".

(அ) ஆம்.

(இ) நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தகுதிகளாவன :—

(i) விண்ணப்பம் அனுப்பப்படுகிற பாடத்தில் தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகம் ஒன்றில் எம்.ஏ., அல்லது பி.ஏ. (ஹானர்ஸ்), அல்லது பி. எஸ்.சி. (ஹானர்ஸ்) பட்டத்தில் முதல் வகுப்பில் அல்லது இரண்டாவது வகுப்பில் தேறியிருத்தல் அல்லது அதற்குச் சமமான இந்திய அல்லது வெளிநாட்டுத் தகுதி.

(ii) பட்டப் படிப்பில் இந்தப் பாடத்தை முக்கிய பாடமாக எடுத்திருக்க வேண்டும்.

(iii) இப்பாடத்தைக் கல்லூரி வகுப்புகளுக்கு ஐந்தாண்டுகளேனும் கற்பித்த அனுபவம் உள்ளவராயிருக்க வேண்டும்.

(iv) இப்பாடத்தில் அபேட்சகர் சிறப்பு ஆராய்ச்சி செய்திருக்க வேண்டும்.

(v ' ஹானர்ஸ்-பட்டமேற்படிப்பு வகுப்புகளுக்கு ' ஆசிரியராக இருந்த அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு முன் சலுகை காட்டப்படும்.

(உ) தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அபேட்சகர் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் " தமிழ் எம்.ஏ. (இரண்டாம் வகுப்பில்) தேறியுள்ளார்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்தத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிக்கு நியமனம் செய்யும் விஷயத்தில் தமிழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கும்பொழுது, அப்படி இருக்கிற அந்தப் பட்டத்தை அந்த நியமனத்திற்கு வரையறை செய்யாமல், அதற்குக் குறைவான பட்டத்தை வரையறை செய்ததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உயர்ந்த பட்டத்தை மட்டும் தகுதி என்று போட்டிருந்தால், அந்தப் பதவிக்கு சில பேர்கள் மனு போடாமலேயே இருந்து விடலாம், அல்லது அதற்குத் தகுந்த நபர் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். அதனால் இது குறைந்த பட்ச தகுதி என்று தான் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும், அதிகபட்ச தகுதி உடையவர்கள் மனுப்போட்டிருந்தால், அவர்களைத்தான் சாதாரணமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன், தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

[10th August 1963]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சம்பந்தப்பட்ட அபேட்சகர் இரண்டாம் தரத்தை உடையவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வந்த விண்ணப்பங்களில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் எவரேனும் உண்டா, முதல் தரத்தில் வெற்றி பெற்றவர்கள் எவரேனும் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இதை ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக இதிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இரண்டு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஒருவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 'ஸ்பெஷலிஸ்டு இன் டிபிள்' திரு. ஜி. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை. மற்றொருவர் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக டாக்டர் வரதராசனார். இருவரும் இருந்து, நம்முடைய கல்வி இலாகாவைச் சார்ந்த ஒருவரும் இருந்து எல்லோரும் ஏகமனதாக இந்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

மாணிக்கஸ்வாமி தேவஸ்தானம்

* 85 கேள்வி.—**திரு. கோ. சி. மணி :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கும்பகோணம் தாலுகா, சிவபுராணி கிராமம், மாணிக்கஸ்வாமி தேவஸ்தானத்துக்குச் சொந்தமான நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை அதன் மானேஜிங் டிரஸ்டி சுமார் ஐந்து வருடங்களுக்குள் அந்நிலங்களில் விற்பனை செய்துள்ளாரா?

(இ) அப்படியானால் மொத்தம் எவ்வளவு நிலம் விற்கப் பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, and

(b) 5-13 acres of lands have been sold during the last ten years.

திரு. கோ. சி. மணி : தேவஸ்தானங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை மானேஜிங் டிரஸ்டி விற்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த ஆலயங்கள் அறநிலைய இலாகாவின் மேற்பார்வைக்கு வந்தது 1961-ல் தான். இந்த நிலங்கள் விற்கப்பட்டது எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு நிர்வாக அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆலயங்களில் பக்தி என்ற பெயரால் இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடப்பதைத் தடுப்பதற்கு அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் சரியான விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா? 1961-ம் ஆண்டில் ஆலயம் அறநிலைய இலாகாவின் மேற்பார்வையின்கீழ் வந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மோசடியைத்தவிர, இதற்கு முன்பு இப்படி மோசடிகள் நடைபெற்றனவா, இல்லையா?

10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதிலே மோசடி இருப்பதாக இன்னும் ஏறப்படவில்லை. சிறு, சிறு கோவில்கள் அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் கீழ் வராதவை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, இந்த இலாகாவின் கீழ் சேர்க்கப்படுகின்றன. அப்படிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதற்கு முன்பு மோசடி நடந்தது என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. ஏதாவது தவறு நடந்தால், சட்டத் தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சட்டம் போதாது என்று அங்கத்தினர்களுக்குப்பட்டால், அவர்கள் வேறு சில யோசனைகள் திருத்துவதற்குக் கொடுக்கலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : இம்மாதிரி ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையோ அல்லது வேறு ஸ்தாவர சொத்துக்களையோ விற்கின்றபொழுது, அதனால் பெறுகின்ற பணத்தை மீண்டும் இது மாதிரி ஸ்தாவர சொத்துக்களிலேயே போட்டு அதனுடைய வருமானத்தை அந்த ஸ்தாபனங்கள் பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற வரையறை உண்டா? இல்லாவிட்டால், அப்படிப்பட்ட வரையறையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஸ்தாவர சொத்துக்களை விற்க வேண்டும் என்ற நிமித்தம் ஏற்பட்டால், அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் அங்கீகாரத்தின் பேரில்தான் விற்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. அப்படி அனுமதி இல்லாமல் விற்குல, அது செல்லாது. அப்படி விற்கவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்பட்டு, விற்குல, அதில் கிடைக்கின்ற பணத்தை எந்தவிதமாக மீண்டும் இன்வெஸ்டி செய்வது என்பது குறித்து, குறிப்பாக ஸ்தாவர சொத்துக்களில் தான் இன்வெஸ்டி செய்யவேண்டுமென்ற வரையறை ஏற்படுத்துவது காரிய - சாத்தியமாக எப்பொழுதும் இருக்காது. ஆகையினால் அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா அதை கவனித்து எந்த வகையிலே இன்வெஸ்டி செய்வது என்று உத்தரவிடுகிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தேவஸ்தானங்கள், மடாலயங்கள் இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கிற சொத்துக்களை அதனுடைய கர்த்தாக்கள் பாரதினப் படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்காக திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் புதியதாக சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தன்னிடம் கலந்து பேசியதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது சம்பந்தமாக ஏதாவது சட்டம் வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப் பற்றி ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரியிடம் பேச வேண்டிய நிமித்தம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிஷனை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிஷன் ஆராய்ந்து சில சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதை ஒட்டி சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அந்தச் சட்டத்தை சீக்கிரம் இயற்றுவங்கள் என்று மட்டும் மத்திய அமைச்சரிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொருத்த வரையில் அந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லலாம். இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தை ஒட்டித்

[10th August 1963]

தான் மத்திய ஆட்சியில் செய்யப் போகிறார்கள். இங்கே இருக்கிற சட்டத்தின் கீழ் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு வருகிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : இந்த மாணிக்கஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தின் டிராஸ்டி விற்ற நிலத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது ஸ்தாவர சொத்தையோ அல்லது இதர சொத்தையோ வாங்கியிருக்கிறார் என்று பரிசீலனையிலிருந்து தெரிய வருகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அற நிலையப் பாதுகாப்பின்கீழ் வந்த பிறகு இதைப் பரிசீலனை செய்யும்படி நிர்வாக அதிகாரிக்கு உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது. பரிசீலனை செய்து வருகிறார் என்று கூறினேன். அதற்கு மேல் என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Madurai Municipal Council (increase of seats)

* 86 Q.—SRI K. A. MATHIALAGAN : Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision regarding the representation of Madurai Municipal Council to increase the number of seats in the Council on population basis; and

(b) if so, the decision taken thereon?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) & (b) No.

(அ) & (இ) : இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மதுரை முனிசிபாலிட்டியை கார்ப் பொரேஷனாக மாற்றும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அப்படி உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களிலே இருக்கின்ற வார்டுகள் சரிபாக இல்லை, இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக் கொள்கிறதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : வார்டுகள் பிரிவினை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லுவதற்கு இல்லை.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி வேலை நடந்துகொண்டு இருப்பதனால், அங்கு மக்கள் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே, அங்கேயுள்ள நகரசபை ஸ்தானங்களை அதிகரிப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அப்படியானால் எப்பொழுது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ஏற்கனவே இருக்கிற எம்.டி.எம். சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின்கீழ் அதிகப்பட்சமாக முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு 36 ஸீட்டுகள்தான் கொடுக்கலாமென்ற அடிப்படையில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தினாலொழிய 36-க்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாது. சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

10th August 1963]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நகர சபைகளின் வார்டுகளைத் திருத்தி அமைப்பதை அடுத்து வரும் நகர சபை தேர்தலுக்கு முன்பாகப் பரிசீலித்து, எல்லா வார்டுகளையும் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக மதுரை நகரசபையைப் பொறுத்தவரையில் வார்டுகளை அதிகமாக்குவது பற்றிய முடிவு எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : சட்டத்தைத் திருத்தினாலொழிய ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. சட்டத்திலே 7-வது பிரிவின்கீழ் 36 ஸீட்டுகள் கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறது. அந்த மாக்ஸிமம் எண்ணிக்கை மதுரையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கடந்த இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிக்கிட்டு, நகரசபைத் தேர்தலை இப்பொழுது நடத்தாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் வார்டுகளை எல்லாம் பிரிக்க வேண்டுமென்றும், வாக்காளர் ஜாபிதாவைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி வார்டுகளைப் பிரிப்பதற்கும், வாக்காளர் ஜாபிதாவைத் தயாரிப்பதற்கும் ஒரு காலவரையரையைக் குறிப்பிட முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எண்ணப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதனால் நான் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கோரியபொழுது தான் நான் நிலைமையை எடுத்து விளக்கினேன். அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் வார்டுகளைப் பிரிக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப் பிரிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா, என்ற பிரச்சனை ஆலோசனையில் இருப்பதனாலே காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னேன். இப்படிப் பிரிக்கப் போகிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை.

தேசிய ஒருமைப்பாடு

* 87 கேள்வி.—**திரு. க. ர. நல்லசிவம் :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கப் பாட புத்தகங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் திட்டமேதேனும் சர்க்காரிடம் உண்டா?

(இ) அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) No. The Government do not have any specific scheme to make use of text-books for the promotion of national integration. However, the Committee on emotional integration appointed by the Government of India has recommended *inter alia* that,

[10th August 1963]

(1) If the text-book is to play a constructive role in promoting emotional integration, the writers of text-books must be chosen with the greatest care.

(2) Highest priority should be given, in programmes for emotional integration, to the proper writing, illustration and production of text-books at all levels of education.

These are generally acceptable to Government. In this view, the Government have already approved the appointment of Screening Committees for the selection of text-books.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : சர்க்கார் இதுபோன்ற பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடாவிட்டாலும் கூட, தனி நபர்கள் “இந்தியா நம் வீடு”, “மா வீரர்கள்” இதுபோன்ற புத்தகங்களை சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய உணர்வை ஊட்டுகிற புத்தகங்களை எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வைப்பதற்குத் திட்டவாட்டமான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிற இத்தகைய நல்ல புத்தகங்கள் டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியின் பரிசீலனையில் வைக்கப்படுகின்றன. அதோடு இந்த டெக்ஸ்ட் புத்தகங்களைப் பரிசீலனை செய்வதிலே கூட ஒரு ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி வேண்டுமென்று அரசாங்கம் யோசித்து முடிவு செய்திருக்கிறது. நல்ல புத்தகங்களாக இருந்தால் அவ்வாறு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ, அவற்றில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு தான் வருகிறது.

திரு. சா. கணேசன் : தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க பாடப் புத்தகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவது என்பதை விட்டுவிட்டு பொது ஒழுக்கம், அறவுணர்வு, அறிவு, இவற்றை வளர்த்து பிரிவினை உணர்ச்சி ஏற்படாத வகையிலே, செம்மையாக இருக்கக் கூடிய, நிரந்தரமானதாக இருக்கக்கூடிய, பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அப்படித்தான் பல ஆண்டுக் காலங்களாக நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை ஏற்று, பொதுவானதாக, எந்தவிதமான பிரசார நோக்கமும் இல்லாத, ஒழுக்கம் முதலியவற்றை வளர்க்கக்கூடிய, நிரந்தரமான பாடப் புத்தகங்கள் பயனுள்ளதாக இருக்குமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் முதலிலே சொன்ன கருத்தை விலக்கிவிட்டு, மற்ற கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதிலேகூட பிரசாரமே கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒழுக்கத்துக்கும், நன்னடத்தைக்கும் பிரசாரமே கூடாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இது இரண்டைத் தவிர மற்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பிரிவினை உணர்ச்சி கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய பாடப் புத்தகங்களை பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே, பிரிவினை கோரும் திரு.க. கட்சியிலிருந்து சுதந்திராக் கட்சி பிரிந்து விட்டதா? (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : The question is not admissible.

10th August 1968]

திரு. சி. பொன்னுசாமி : தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் அறிக்கையில் கலப்பு மணம் மிகவும் முக்கியமானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே . . .

MR. SPEAKER : The original question is about national integration through text-books.

திரு. சா. கணேசன் : நான் பிரசாரம் என்று சொன்னது

கனம் சபாநாயகர் : விளக்கம் கூடாது. உப கேள்விதான் போடலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : ஓரளவு விளக்கத்தைச் சொல்லாமல் உப கேள்வி போட முடியாது. ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய பிரசாரத்தை நான் குறிப்பிடவில்லை. எந்தவிதமான கட்சிக் கொள்கை, கோட்பாடு, அப்படிப்பட்ட பிரசார நோக்கம் இல்லாமல் புத்தகங்கள் இருக்க வேண்டும், அவற்றைத் தயார் செய்ய வேண்டும். தேச ஒருமைப்பாடு வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதுவும் கூட பிரசாரம் செய்கிற நோக்கம் இல்லாமல், பிரிவினை, மற்றும் எந்தவிதமான கோட்பாடுகளும் இல்லாத நிலையிலே நிரந்தரமான பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் கூறும் சீரிய கருத்துக்களை நான் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடும் என்றாலும், முற்றிலும் அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக் கொள்ளுவதற்கில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன். முக்கியமாக, பிரசாரம் இருக்கக் கூடாது, கோட்பாடு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களோ பிரிவினைக் கோரிக்கையை விடவில்லை. பிரிவினை கூடாது என்று சொல்லுவது ஒரு கட்சிப் பிரசாரமாக இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொள்வதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

9-00
a.m.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, குழந்தைகள் ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து, பத்தாவது வகுப்பு வரை படிக்கும் வகுப்புகளில்தான் பிரிவினைப் பிரசாரம் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கக்கூடிய புத்தகங்களை ஐந்தாவது முதல் பத்தாவது வரையிலாவது வைக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்காக சில புத்தகங்களை அரசாங்கமே தகுந்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு ஆக்கி இருக்கிறது. மற்றபடி சில புத்தகங்கள் அவற்றின் தகுதி பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, டெய்லட் ஸ்டடிக்கோ நான் டெய்லட் ஸ்டடிக்கோ, லைப்ரரி ஸ்டடிக்கோ ஏற்றுக்கொள்ளக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்கள் மூலம், தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தி விட முடியும் என்று அரசு கருதுகிறதா?

[10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்கம் கருதவில்லை. பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் சொல்லக்கூடாது என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

மருத்துவ பரிசோதனை (மாணவர்கள்).

* 88 கேள்வி.—திரு. கே. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

ஆண்டுதோறும் சர்க்கார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களை மருத்துவப் பரிசோதனை செய்ய திட்டமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இல்லை. மாணவர்களை ஆண்டு தோறும் மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யும் திட்டம் எதுவும் இல்லை. எனினும் அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வது அவசியமெனக் கருதினால், அதற்காக அவர்களிடமிருந்து தகுந்த கட்டணம் பெற்றுக்கொண்டு மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்து விக்கலாம். பல்கலைக் கழக ரெகுலேஷன்களின்படி, பி.யு.சி. படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் மூன்றாண்டுப் பட்டப் படிப்பின் முதல் ஆண்டு வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்த வேண்டும். அவ்வாறே அரசாங்கக் கல்லூரிகள் அனைத்திலும் மருத்துவப் பரிசோதனை நடந்து வருகிறது.

No. There is no scheme for annual medical inspection of students. However, the Head masters of Government High Schools have the discretion to conduct the medical inspection of pupils, whenever necessary after levying suitable medical inspection fees. According to the University Regulations, it is necessary to conduct the medical inspection of pupils studying in the P.U.C. and the first-year class of the three-year degree course and this is being conducted in all Government colleges.

தொழிலகக் கார்ப்பரேஷன் அளித்தள்ள நிதி உதவி

* 89 கேள்வி.—திரு. ந. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை தொழிலக கார்ப்பரேஷன் இதுவரை எந்தெந்தத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு பண உதவி அளித்தள்ளது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சம்பந்தமாக ஓர் அறிக்கை^a சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

A statement^a is placed on the table of the House.

திரு. நா. ப. செங்கோட்டு வேலு : ஸார், அப்படி அளிக்கப்படும் உதவிக்கு எத்தனை சதவிகிதம் வட்டி?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஏழரை சதவிகிதம்.

10th August 1963]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்த அறிக்கையிலே தேயிலை உற்பத்தித் தொழிலுக்கு உதவி இல்லை என்று இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலுக்கு மானியம் வேண்டும், கடன் உதவி வேண்டும். ஆகவே அவை கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் கொடுக்கிறதில்லை; மட்ராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற போர்டு இருக்கிறது. அந்த போர்டு பரிசீலனை செய்து, எந்தெந்தத் தொழில்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது. பரிசீலனை செய்து தேயிலைத் தொழிலுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை என்று சொன்னால், அது பற்றி சர்க்காரிடத்தில் மனுச் செய்தால், அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே தனிப்பட்டவர்கள் மனுச் செய்து, நூற்புத் தொழிலுக்கு உதவி அளிக்க மறுத்தது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஏதாவது சில தொழில்கள் நன்றாக வளர்ந்துவிட்டன என்றால், குறைவான நிதிவசதி இருக்கும்போது, அதற்கே மீண்டும், மீண்டும் அதிகமாகக் கொடுக்கப் படுவது சரி இல்லை. மெட்ராஸ் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் புதுத் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பதற்காக வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், சாதாரணப் பாங்குகள் வசதி அளிக்கத் தயங்கினால், அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறோம். டெக்ஸ்டைல் தொழில் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறது. நேரிடையாகக் கடன் உதவி கொடுக்கத் தேவையில்லை. ஆனால், பாங்குகளுக்குக் கௌண்டர் காரண்டி கொடுப்போம் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து பஸ் தொழிலுக்கு கடன் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அமைச்சர் ஆலோசித்து அந்தத் தொழிலுக்கும் வசதி அளிக்க முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பஸ் தொழிலும் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. பெரிய ரிஸ்க் இருப்பதாகவும் சொல்ல முடியாது. அதற்குப் பண உதவி கொடுப்பதற்கில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸார், டெக்ஸ்டைல் தொழில் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு அதிகமாக கடன் கொடுக்கத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். வைத்திருக்கிற அறிக்கையில், மொத்தத் தொகையில் 4 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வேறு வகைகளுக்குத் திருப்பி இருக்கக்கூடாதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வளர்ச்சி அடைந்ததே கடன் கொடுத்ததால்தான். நாலு கோடி அளவுக்கு உதவி அளித்ததால்தான் 140 மில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கும் பல வகைகளுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

[10th August 1963]

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : தலைவர் அவர்களே, தூப்புத் தொழிலுக்கு, கார்ப்பொரேஷன் காரண்டி கொடுத்தால் பாங்குகள் பணம் கொடுப்பார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இருக்காதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதில் ஒன்றும் சிரமம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அம்மாதிரிக் கடன் வாங்க முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்த கார்ப்பொரேஷன் கடன் கொடுக்கும் தொழில்கள் லிஸ்டில் தேயிலை இல்லை. இந்த நாட்டின் தேயிலை தரம் உயரவில்லை. ஆகவே, போதிய அளவுக்கு அன்னிய நாட்டோடு போட்டி போடமுடியவில்லை என்பது தெரிந்திருப்பதால், அரசாங்கமே இந்த கார்ப்பொரேஷனுக்கு சிபாரிசு செய்து, வசதி செய்து கொடுக்க முன்வருமா?

கனம் சபாநாயகர் : அதைப்பற்றித்தான் மனுப் போடுங்கள் என்று சொன்னார்களே?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் கொடுப்பது என்பது இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் போர்டு செய்யும் வேலை. அவர்கள் ஒரு தொழிலுக்குக் கொடுக்க மறுத்தால், அதுபற்றி சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்தால் அது கவனிக்கப்படும். தேயிலைத் தொழிலுக்கு கிடையாது என்று அவர்கள் மறுத்தார்களா, சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்தார்களா என்பதெல்லாம் பற்றித் தெரியாமல் கேள்வி கேட்பது அவ்வளவு பொருத்தம் ஆகாது.

திரு. மு. ஷண்முகம் : தொழில் வளர்ச்சிக்கு நிதி உதவி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அளித்த உதவி சரியாகப் பயன்பட்டதா என்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறார்களா? குறிப்பாக, விழுப்புரம் வனஸ்பதி தொழிலுக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் உதவி அளித்திருந்தும், இதுவரை, ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளாக அது பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்து வருவதைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தக் கேள்வி இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன் பற்றியது, அவர்கள் கொடுக்கும் பணத்தைப் பற்றியது. அது சரியாகச் செய்யப்படுகிறது, ஆடிட் செய்யப்படுகிறது, தணிக்கை செய்யப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது, சர்க்காரே நேரிடையாக 1948-ல் ஸ்டேட் எய்ட்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆக்டின் கீழ் கொடுத்த தொகை பற்றியது. அது பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் இருக்கும் நிலையை விளக்குகிறேன்.

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : ஸார், இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து வெவ்வேறு தொழில்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி இருந்தால், ஹோட்டல் தொழிலுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு உண்டா?

10th August 1963]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : புதிய தொழில்கள், ரிஸ்க் அதிகமாக இருக்கும் தொழில்கள் இவைகளுக்குப் பண உதவி கொடுக்கவும், எந்தத் தொழிலுக்கு வேறு வசதி இல்லையோ, அப்படி இருக்கும் தொழிலுக்கு முதலிடம், ப்ரிபரென்ஸ், கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பொதுவாக கார்ப்பொரேஷனுக்குச் சொல்லுகிறோம். ஹோட்டல் தொழில் அந்தவிதமான தொழில் என்று நினைக்கவில்லை.

பள்ளிகளில் அரசியல் தலைவர்களின் படங்கள்

* 90. கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள திராவிடக் கழக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களின் படங்களை அகற்றும்படி சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளார்களா?

(இ) அப்படியானால், அதற்கான காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, and

(b) Does not arise.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஸார், அமைச்சரவர்கள் “இல்லை” என்று சொன்னார்கள். பள்ளிக்கூடங்களில் யார் யார் படங்கள் வைக்கலாம் என்று அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மகாத்மா காந்தி, ஜனாதிபதி, காலஞ்சென்ற பட்டேல், பண்டித நேரு, இவர்களுடைய படங்களை வைக்கலாம் என்று அனுமதி இருக்கிறது. இவை ஸ்தலஸ்தாபனச் செலவில் செய்யலாம். மற்றவர்களுடைய படங்களை வைக்க, ஸ்தலஸ்தாபனம் அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெற்றுச் செய்ய வேண்டும். அதை ஸ்தலஸ்தாபனச் செலவில் செய்யக் கூடாது.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, முன் அனுமதி பெற்றுத் தான் சில படங்களை வைக்கலாம் என்றார்கள். அப்படி முன் அனுமதி இல்லாமல், ஏதாவது மாட்டியிருந்தால், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதை அகற்ற ஏற்பாடு செய்யப் படுமா? நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : It is a hypothetical question.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆம், எடுத்துக் கொள்ளப் படும்; அம்மாதிரிப் புகார் வந்திருக்கிறது. சம்மந்தப்பட்ட கலெக்டரே அதைக் கவனித்து, என்ன நிலை என்று தெரிவிக்க உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. எஸ் எஸ். மணி : ஸார், அரசியல் தலைவர்களுடைய படங்களைப் பள்ளியில் வைப்பதற்கு, பள்ளி மாணவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க, வாக்கெடுப்பு எடுத்து, பெரும்பான்மையோர் விருப்பத்திற்கிணங்க படங்களை வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது முறையல்ல. அவ்வாறு செய்வதாக அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

திரு. முனு. ஆதி : தலைவர் அவர்களே, சில ஸ்தாபனங்களில் இப்போது இருக்கிற அமைச்சர்களுடைய படங்களை வைத்திருக்கிறார்களே, அவைகளும் அகற்றப்பட்டு விடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினரோ அல்லது வேறு யாரோ அரசாங்கத்திற்கு புகார் செய்தால் அதைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்படும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் சொன்ன நேரத்தில் அரசியல் தலைவர்களுடைய படங்களைப் பற்றி மட்டும் சொன்னார்கள். திருவள்ளுவர் படத்தை எல்லாப் பள்ளிகளிலும் வைக்கவேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும். இந்தக் கேள்வி அரசியல் தலைவர்கள் படங்களைப் பற்றியது. மற்ற படங்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெறவேண்டும். அப்படி முன் அனுமதி கேட்கும் போது அது அரசாங்கத்தால் கவனிக்கப்படும். திருவள்ளுவர் அரசியல் தலைவர் அல்ல. அது வேறு விஷயம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஸார், பள்ளிக்கூடங்களில் காந்தி, நேரு, பட்டேல் ஆகியவர்களின் படங்களை யெல்லாம் வைக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் பணம் செலவழிக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அதோடு நேதாஜி போஸ் அவர்களின் படத்தையும் வைக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் பணம் செலவு செய்வதற்கு அனுமதிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி யோசனை அரசாங்கத்திற்கு வந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : பிரிவினைத் தடைச் சட்டம் அமலான பிறகு பிரிவினைத் தலைவர்கள் படங்கள் இருந்தால் அவைகளை அகற்ற சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பிரிவினைத் தலைவர்கள் என்று பட்டம் சூட்டப்பட்டது ஒன்றும் இல்லை. பிரிவினையைச் சொல்லுகிறவர்கள் கூடத் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : நமது மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் காந்திஜி அவர்களின் படத்தோடு கடவுள் படம் கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவைப் போடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கடவுள் படம் என்று ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, எந்தப் பள்ளியிலிருந்தாவது மாநில அரசாங்கத்தில் இருக்கிற யாராவது ஒரு அமைச்சர் படத்தை வைக்கவேண்டுமென்று அனுமதி கோரி சர்க்காருக்கு மனு வந்திருக்கிறதா?

10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த வரும், இப்போது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிற பெரியார் ராமசாமி அவர்களுடைய படத்தை வைக்க இதில் இடம் ஏற்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது நான் அளித்த விடையைத் தவிர வேறு தகவல் இல்லை. அதைப் பற்றி ஏதாவது விளக்கம் வேண்டுமென்றால் கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி கேட்கலாம்.

திரு. சா. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, கல்விச் சீரமைப்பு மாநாடுகளின்போது கல்வி இலாகா இயக்குனர் எந்தக் கட்சித் தலைவர் படமானாலும் வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று வாங்கிக் கொண்டு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுடைய படங்களும் மாட்டப் பட்டிருக்கும்போது, குறிப்பிட்ட சில தலைவர்களுடைய படங்களை மட்டும் அகற்றவேண்டும் என்று அங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்களால் அறிவிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை. ஆனால் எனக்குத் தெரியும். சீரமைப்பு மாநாடுகளில் பல படங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு இலவசமாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்கும்போது, கட்டிக் கொடுக்கிறவர்களுடைய படங்களை மாட்டுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்க அனுமதி கோரப்படும்போது கவனித்து தகுந்த உத்திரவு போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லாப் பள்ளிகளிலும் நமது ராஜ்ய முதலமைச்சர் படத்தை வைக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

Panchayat Union Council Teachers

* 91 Q.—**SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from the teachers of Panchayat Union Councils about their hardships consequent to their frequent transfers ordered by the Management; and

[10th August 1963]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, and

(b) Suitable instructions have been issued by the Government.

திரு. சா. சு. வீரப்ப செட்டியார்: இந்த விஷயமாக இம்மாதிரி அந்திகள் நடந்தால் உபாத்தியாயர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க யாருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சாதாரணமாக, கலெக்டர் களுக்கு இந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் கவனிக்கலாம். புகார் வரும்போது கலெக்டர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கே இந்தத் தொல்லை ஏற்படுகிறது. நேற்றைய தினம் என்னிடம் வந்த ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் எப்படியாவது பள்ளிக்கூடங்களின் பொறுப்பை எங்களிடமிருந்து எடுத்துவிடுங்கள். இதுவே தொல்லையாகப் போய்விட்டது. வேறு காரியங்களைக் கூட கவனிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது என்று பொறுப்புள்ள, அக்கறையுள்ள தலைவர் ஒருவர் கூறினார். இம்மாதிரி தலைவர்களுக்கும் தொல்லை ஏற்படுகிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பள்ளியில் இருக்கிற ஆசிரியர்களை முன்பெல்லாம் மாற்றுவது என்றால் அதற்குக் கல்விக் கண்காணிப்போர் சம்மதம் பெறவேண்டியிருந்தது. இப்போது அது இல்லாததால், பழி வாங்கும் நோக்கத்தில் மாற்றப்படுகிறார்கள். முன்பு இருந்த முறையையே இப்போது அமலாக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மாற்றப்படும்போது பழி வாங்கும் நோக்கத்தோடு மாற்றப்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது. அவசியம் இல்லாத நிலையில் மாற்றுவது தவறு. ஏதாவது தவறுகள் நடக்கின்றன என்று புகார்கள் வந்தால், அதில் வேறு ஏதாவது மாறுதல் வேண்டுமானால் அரசாங்கம் கவனித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். இதைப் பற்றிப் பஞ்சாயத்து ஆலோசனைக் குழுவிலும் யோசிக்கலாம். அப்போது இந்தக் கருத்துடைய அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தால் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இப்போது இருக்கிற நடைமுறையில் மாற்றம் வேண்டுமா என்று பார்த்து முடிவு செய்யலாம்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் ஆசிரியக் கணவன் மனைவிமார்கள் வெகு தொலைவில் மாற்றப்பட்டு பல பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஒரே பள்ளியில் வேலை கொடுக்க வாய்ப்பு இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரே இடத்தில் வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு உத்தரவு போட அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆசிரியத் தம்பதிகளை கூடிய வரையில் ஒரே இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதை வற்புறுத்துகிறது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முடியாத விஷயமாகப் போய்விடுகிறது.

10th August 1963]

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் சம்மதம் பெறாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ளவர்கள் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கு மரியாதை கொடுப்பதில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதனால் அவர்களுக்கு வேண்டியதை, உரியதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நாம் இயற்றியிருக்கிற சட்டத்தின் அமைப்பைப் பொருத்திருக்கிறது இது. சட்டத்தில் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இப்போது எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மரியாதை வேண்டுமென்பதல்ல. ஆனால் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு என்ன பொறுப்புக்களோ அதை வகிக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது. கல்வி அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை வகிக்கத் தடை இருந்தால் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து என்ன மாற்றம் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்யலாம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து மற்றொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒப்பந்த மாற்றம் செய்து கொள்ள விரும்பும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒப்பம் அளிக்க பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மறுக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் சம்மதம் பெற்று மாற்றிக்கொள்ளலாம். அது எல்லா வகையிலும் எல்லா ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் நடைமுறையில் இருக்கிற விஷயம். இதிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யென்றால் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் பொறுப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இதில் சங்கடம்.

திரு. ம. கமலநாதன்: பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய டார்கெட் நிறைவேற்றப்பட ஆசிரியர்கள் உபயோகப்படுத்தப் படுகிற காரணத்தினால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மாநாட்டில் பள்ளி நிர்வாகப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். அதை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டுவர முடியுமா? அதைப்பற்றி ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருந்தும் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக, பஞ்சாயத்து ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் இந்தக் கருத்து விமரிசனம் செய்யப்பட்டு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்றால் அதில் அரசாங்கம் அனுதாபத்துடன் கவனம் செலுத்தும்.

[10th August 1963]

திரு. எஸ். சின்னையன் : மாணவர்களுடைய எண்ணத்தை மாசுபடுத்தக்கூடிய ஆசிரியர்களை வெகு தூரத்தில் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் சபாநாயகர் : வெகு தூரத்தில் இருக்கும் மாணவர்களைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார்களா? (சிரிப்பு.)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாணவர்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்தால் என்ன செய்வது? (சிரிப்பு.)

Irrigation Projects (Obligation of the beneficiaries)

* 92 Q.—**SRI S. MADHAVAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the beneficiaries of the irrigation projects fail to carry out their obligations like construction of field channels, maintenance of tank bunds, etc.; and

(b) if so, whether there is any proposal to bring in legislation to enforce them to carry out such obligations?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, in some cases as regards the construction of field channels. As regards maintenance of tank bunds, no cases of failure on the part of beneficiaries to carry out obligations have been brought to the notice of Government.

(b) There are already two Acts in force in this State, viz., The Madras Compulsory Labour Act, 1858 and the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959 to enforce the beneficiaries of the irrigation projects to carry out their obligations for the maintenance of tank bunds and construction of field channels, etc.

In 1961, the Government of India have suggested that legislation might be undertaken to fix the responsibility for the construction and maintenance of field channels on beneficiaries and in default by the beneficiaries, to carry out the work by the Panchavats or by the Government. The suggestion of the Government of India is under consideration.

திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்காரினுடைய கிட்டக் குடி நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு ஏதாவது யோசனை கூறியிருக்கிறதா? அதுபற்றி நம்முடைய மாநில சர்க்கார் தெரிவித்த கருத்துக்கள் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : In the last part of my answer. I have suggested what had taken place between the Government of India and ourselves.

ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். அது இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

10th August 1963]

ஆடுதுறையில் கலைக் கல்லூரி

* கேள்வி.—திரு. கோ. சி. மணி: கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம் ஆடுதுறையில் மூன்றாண்டுகளுக்குள்ளாக திருப்பனந்தாள் மடாதிபதியின் உதவியால் தனியார் கலைக் கல்லூரி ஒன்று நிறுவ சென்றதடை இருந்த அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைமையில் நிறுவப்பட்ட குழு தற்போது என்ன நிலையில் இருக்கிறது?

(இ) அந்தக் கல்லூரியை நிறுவ முன்வந்த திருப்பனந்தாள் மடத்தினர் அதே நேரத்தில் பூவைகுண்டத்தில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை நிறுவி ஆடுதுறையை விட்ட காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government have no information.

Bus-stands and markets

* 94 Q.—SRI K. A. MATHIALAGAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether his surprise visits to the Municipal Bus-stand and daily market at Erode was an “On the spot survey” to carry out the recommendation of the Fact Finding Committee on Bus-stands and Markets headed by Mr. V. V. Ramaswamy Nadar, and

(b) whether a copy of the report of the Fact Finding Committee on bus-stands and markets under the chairmanship of Mr. V. V. Ramaswamy Nadar will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) The surprise visit has no connection with the recommendations of the Fact Finding Committee headed by Sri V. V. Ramaswamy Nadar. It relates only to Madras City.

(b) A copy of the report of the Fact Finding Committee is placed on the table of the House.

(அ) அந்த திடீர் விஜயத்திற்கும், உண்மை காணும் குழு வினரது சிபார்சுகளுக்கும் ஒரு விதத் தொடர்பும் இல்லை. அது சென்னை நகரத்தை மட்டும் பொறுத்தது.

(இ) உண்மை காணும் குழுவினரது அறிக்கையின் பிரதி ஒன்று சபையின் மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மேசை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் திரு. வி. வி. ராமசாமி நாடார் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட பஸ் ஸ்டாண்டு, மார்க்கெட் நிலவர அறிவிப்புக் குழுவின் அறிக்கையில் சில சிபார்சுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்த சிபார்சு

[10th August 1968]

களில் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படக் கூடிய சிபார்சுகள் என்னென்ன நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன, 'லாங் டர்ம்' சிபார்சுகளைப் பொறுத்த வரையில் என்னென்ன ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : கமிட்டியினுடைய சிபார்சுகள் சர்க்காருக்கு அதிகப் பணச் செலவு ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிலே உள்ளன என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகையால், இது சம்பந்தப்பட்டுள்ள முடிவு எடுப்பதற்காக நகராட்சி கமிஷனுருடைய அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து இன்னும் முடிவான தகவல் வரவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நகராட்சி மன்ற மேயர்கள், சர்க்கார் சுகாதார அதிகாரி ஆகிய எல்லோரையும் கலந்து கொண்டுதான் அறிக்கை தயாரித்தார்கள். அறிக்கையினுடைய சிபார்சுகளை நிறைவேற்ற அதிகப் பணச் செலவு ஆகும் என்பதனால் இந்த அறிக்கையின் சிபார்சுகளை அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : மறுக்கவில்லை. கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரிடமிருந்து கிடைத்த பதிலின் மீது நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

வினாயாட்டுச் சாமான்கள் தயாரிப்பில் பயிற்சி

* 95 கேள்வி.—**திரு. கே. நாராயணசாமி பிள்ளை :** கனம் . கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வினாயாட்டுச் சாமான்கள் தயாரிக்க ஜப்பானிய நிபுணர்களைக் கொண்டு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) அப்படியானால், அதற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது?

(உ) பயிற்சி நிலையம் எந்த இடத்தில் அமைக்கப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) உண்டு.

(இ) ரூபாய் 70,280.

(உ) சென்னை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : என்ன என்ன வினாயாட்டுச் சாமான்கள் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இங்கே ஜப்பானிய நிபுணர்கள் வந்து பயிற்சி அளிப்பார்கள். அப்படிப் பயிற்சி அளிக்கின்றவர்கள் பல

10th August 1963]

வினையாட்டுக் கருவிகளைக் கொண்டுவருவார்கள். அவற்றுக்கான மாடல்கள், டிஸைன்கள், ட்ராயிங்ஸ் எல்லாம் போட்டுக் கொண்டு வருவார்கள். அவற்றைப் பார்த்து சுலபமாகச் செய்ய முடியும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இந்தத் தொழிற்சாலை உதகமண்டலத்தில் துவக்கப்படுவதாக இருந்தது என நான் அறிகிறேன். அதைத் திடீர் என்று சென்னைக்கு மாற்ற என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் சற்றுக் கனவு கண்டிருக்கலாமோ என்னவோ !

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : தலைவர் அவர்களே, பயிற்சிச் சாலையில் எத்தனை பேர் பயிற்சி பெறுவார்கள் ? பயிற்சியில் கால அளவு எவ்வளவு ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஐம்பது பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். ஆறு மாத காலம் பயிற்சி அளிக்கப்படும். பயிற்சியின்போது 60 ரூபாய் ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கப்படும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் அங்கத்தினர் கண்ட கனவை அமைச்சர் அவர்கள் நனவாக்குவதற்கு முயற்சி செய்வார்களா ? (சிரிப்பு.)

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தக் கனவை நானே கண்டால் செய்யலாம் (சிரிப்பு.)

Fire Station (Dharmapuri)

* 96 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a fire station at Dharmapuri in Salem District; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, and

(b) It will take some time, as according to the existing Priority List, Fire Stations have to be opened in five other places before a Fire Station is opened at this place.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தீயணைப்பு நிலையங்களை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்க உத்தேசம் உண்டா ? நகரப் புறங்களிலிருந்து கிராமத்திற்குத் தீயணைக்கும் வண்டி வருவதற்குள் பல விடுகள் எரிந்து சாம்பலாகிவிடுகின்றன. சென்ற தடவை போலீஸ் மானியத்தின் மீது பேசும்போது கூட நான் குறிப்பிட்டேன். பெரம்பலூர், அரியலூர், குறித்தலை பகுதிகளில் எங்காவது ஓரிடத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருமா ?

[10th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கிராமப் புறங்களில் தீயணைக்கும் படைக்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், கிராமப் புறங்களைவிட நகரப் புறங்களில் தான் அதிக அவசியம் இருக்கிறது. இன்னும் சில நகரப் பிராந்தியங்களில் தீயணைக்கும் படை அமைக்கப்படவில்லை. அதை அமைத்துவிட்ட பிறகு, பெரம்பலூர் போன்ற பகுதிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. சி. ராமசாமி : தீயணைப்பு நிலையங்கள் முனிசிபல் பகுதிகளில்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. அதைத் தளர்த்தி ஓரளவு பெரிய கிராமங்களிலும் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பு கூறியதுபோல், நகரப் பிராந்தியங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்களை அமைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு கிராமப் புறங்களில் அமைப்பதுபற்றி எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. மா. இராசாங்கம் : முனிசிபல் நகரங்களில் தீயணைக்கும் நிலையங்களை ஏற்படுத்துவது என்ற அடிப்படையில், கம்பம் முனிசிபாலிட்யில் ஒன்றை நிறுவுவதாக இருந்தது. அது இன்னும் நிறுவப்படாமல் தாமதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுடைய உறுதிமொழிக்குப் பிறகும் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கம்பத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் வைத்து விடுவோம் என்று அமைச்சர்களில் யாரும் உறுதி கூறவில்லை. நகரப் பிராந்தியமாக இருப்பதால் சீக்கிரமாக அமைக்கப்படும்.

திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கோபிசெட்டிப்பாளையம் முனிசிபாலிட்யில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும். ஆனால், சீக்கிரத்திலேயே முனிசிபல் பகுதிகளிலெல்லாம் தீயணைப்பு நிலையங்கள் அமைக்கப்படும் என்று நான் முன்பே சொன்னேன்.

திரு. கேஜர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : தீயணைப்பு நிலையங்களை கிராமப் புறங்களில் ஏற்படுத்துவதில் சற்றுத் தாமதம் இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கும் இடங்களிலாவது ஏற்படுத்துவதுபற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பு கூறியதுபோல், இன்னும் நகரப் பிராந்தியங்களிலேயே அமைக்க வேண்டியிருக்கின்றன. அது முடிந்த பிறகு கிராமப் புறங்களில் அமைப்பது பற்றி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

10th August 1963]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பெரிய அளவில் தீயணைக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வசதி இல்லையென்றாலும், ஆங்காங்கு இருக்கும் காவல் நிலையங்களிலுள்ள போலீஸ்காரர்களுக்குத் தீயணைப்பு முறைகளிலும் பயிற்சி அளித்து, சிறிய முறையிலே அந்தப் பணியை ஆங்காங்கே ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் திட்டம் தீட்டப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதுபற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இப்பொழுது, 100, 150 மைல் தொலைவில் உள்ள இடங்களில் தீயணைப்புப் படையினர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தீ விபத்து ஏற்பட்டால், தகவல் கிடைத்து வருவதற்குள்ளாக சாம்பலாகி விடுகிறது. ஆகவே, ஐம்பது மைல் தொலைவில் உள்ள இடங்களில் இருக்கக்கூடிய மேஜர் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் தீயணைப்புப் படையினர் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பு கூறியதுபோல், கூடியவரைக்கும் அதிகமான இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்களை வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

மின் வசதி (கோட்டேர் பஞ்சாயத்து)

* 97 கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கோட்டேர் பஞ்சாயத்து கூட்டுமன்றத் தொகுதிக்கு மின்வசதி செய்து கொடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Kottur Panchayat which was under the jurisdiction of supply of Messrs. South Madras Electric Supply Corporation Limited, was recently surrendered to be taken over by the Madras State Electricity Board. The Board will consider the extension of supply of electricity to the villages under the Kottur Panchayat Union in due course.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஸார், கோட்டேர் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அரசாங்கத்தில் இருந்து கடன் கொடுக்கப்பட்டதா? கொடுக்கப்பட்டது என்றால் எவ்வளவு?

9-30 a.m.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது கோட்டேர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசத்திலுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனியை மின்சார போர்டார் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே கடன் கொடுக்க ஒன்றும் அவசியமில்லை. போர்டே அந்த வேலையை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[10th August 1963]

Health Co-operative Societies

* 98 Q.—SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Health Co-operative Societies that are functioning in our State, districtwise with their location;

(b) whether they are subsidised by the Government; and

(c) if so, to what extent and on what conditions?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (அ) இந்த ராஜ்யத்தில் ஆறு கூட்டுறவு மருத்துவச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இருக்குமிடங்கள்—

இராமநாதபுரம் ஜில்லா—தளவாய்புரம்.

நீலகிரி ஜில்லா—ஷோலூர் கொல்கோம்பை

தஞ்சாவூர் ஜில்லா—திருநாவுகேசுவரம்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா—ஆழார்.

சேலம் ஜில்லா—தலைவாசல்.

(இ) & (உ) (i) தளவாய்புரத்திலுள்ள சங்கத்திற்கு ஆஸ்பத்திரி கட்டிடம் கட்டுவதற்காக அந்தச் செலவில் ஒரு பாதிக்கு ரூபாய் பதினைந்தாயிரம் (ரூ. 15,000) மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மருந்து, சிப்பந்திச் செலவு வகைக்கு 1961-62-வது வருஷத்திலிருந்து மூன்று வருஷங்களுக்கு இச் சங்கத்தின் வருமானத்தில் குறைவுபட்ட நிகரத் தொகைக்குச் சரியாக ஆனால் வருஷத்திற்கு ரூபாய் எட்டாயிரத்திற்கு (ரூ. 8,000) மேற்போகாமல் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது.

(ii) தலைவாசலிலுள்ள சங்கத்திற்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு சிப்பந்திச் செலவு வகைக்கு ரூபாய் ஒன்பதாயிரத்து தொள்ளாயிரம் (ரூ. 9,900) மானியம் கொடுக்கப்பட்டது.

(iii) ஷோலூரிலுள்ள சங்கத்திற்கு 1-5-60 முதல் மூன்று வருஷங்களுக்கு சிப்பந்திச் செலவு வகைக்கு வருஷத்திற்கு ரூபாய் தொள்ளாயிரம் (ரூ. 900) மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(iv) மற்ற மூன்று சங்கங்களுக்கும் இதுவரை மானியம் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : இந்தச் சங்கங்கள் நடைமுறைகள் யாவை என அறியலாமா?

MR. SPEAKER : The question is too vague. Definite ஆகக் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : அந்தச் சங்கங்களின் வேலைகள் என்னவென்று அறியலாமா?

கனம் சபாநாயகர் : நடைமுறையை வேலையென்று கனம் அங்கத்தினர் மாற்றினிட்டார்கள் (சிரிப்பு).

10th August 1963]

நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்

* 99 கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நில மளித்து குடும்பம் ஒன்றிற்கு ரூ 500 மானியம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமது மாநில சர்க்காருக்கு தாக்கீது ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) அப்படியானால், அந்தத் திட்டம் எப்போது அமுலுக்கு வரும?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : (அ) & (இ) இந்திய அரசாங்கம் தெரிவித்த யோசனையின் மேல் இம் மாநிலத்திலுள்ள 50,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள தரிசு நிலத்தில் நிலமற்ற 10,000 விவசாயக் குடும்பங்களைக் குடியேற்றும் திட்டம் மாநில அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருந்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தரிசு நிலங்கள் எந்த எந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விவரம் கூற முடியுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எல்லா மாவட்டத்திலும் இருக்கக் கூடிய தரிசு நிலங்களுக்கும் இப்போது சர்வே நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஸ்தல ஸ்தாபன பாடசாலைகள்

* 100 கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தனி நபர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் சகலவிதமான சலுகைகளும் ஸ்தல ஸ்தாபன பாடசாலைகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றனவா?

(இ) இல்லை என்றால், காரணமென்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) & (இ) இல்லை. அரசாங்க உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கும் அரசாங்க மானியமும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் கீழுள்ள பள்ளிகளுக்கு கொடுக்கும் அரசாங்க மானியமும் வித்தியாசப்படுகின்றன. இதன் முக்கிய காரணம், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், சில கல்வி வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று சட்டப்படி கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. இச் செலவில் ஒரு பகுதியை உள்ளூரில் வரி விதித்துத் திரட்டிக் கொள்ள அவைகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(a) & (b) No. The main reason for the difference in the Government grants payable to schools under aided managements and local bodies is that the latter have certain statutory responsi-

[10th August 1963]

bilities for provision of educational facilities and have been given powers to raise local resources to meet a part of the expenditure thereon.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the member]

II.—CALLING ATTENTION TO SHORTAGE OF SUGAR AND BLACK-MARKETING IN ITS SALE.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., the acute shortage of sugar in the State and the prevalence of black-marketing in the sale of sugar.

* THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, the scarcity of sugar which the hon. Member has referred to is not a problem peculiar to Madras State but it is a general problem affecting all the States in India including States like Uttar Pradesh and Bihar which account for the bulk sugar production in India.

During the year 1961-62, i.e., the sugar year commencing from 1st November, 1961 and ending with 31st October, 1962, there was a carry over of 16 lakh tons of sugar for the entire country which judged by the carry overs of previous years was considered to be very large and the Government of India therefore imposed a cut to restrict the offtake of cane in the factories thereby reducing the production of sugar during 1961-62. However when it came to be known that the expectation regarding the out-turn of cane and the recovery were not going to be fully realised due to adverse seasonal conditions during that year, the cut was removed and the factories were allowed to utilise practically all the cane standing in the field by readjustment of quotas. Even so the production during 1961-62 was very much below what was anticipated and the carry over stock which was 16 lakh tons in the beginning of 1961-62 got reduced to 10 lakh tons on 1st November 1962.

The year 1962-63, i.e., sugar year commencing from 1st November 1962 has not been a normal year in so far as sugarcane production is concerned not only for Madras State but also for the other States in India. States like Uttar Pradesh and Bihar which account for the bulk of sugar production in the country and which usually export sugar to other States, have been particularly hard hit by the shortfall in cane production. This shortfall has resulted in general shrinkage of sugar production in the country. Anticipating a shortfall in cane production during 1962-63 speculative pressures were brought to bear by interested parties on the free market price of sugar towards the end of January 1963 and with a view to curb the rising trend in prices the Government of India made a release of 2.25 lakh tons of sugar for the entire country as against the normal release of 2 lakh tons, in the month of February 1963, followed by a similar release of 2.25 tons in March 1963. In spite of these large releases sugar price continued

10th August 1963] [Sri P. Kakkan]

to rise beyond the levels prevailing during the pre-January period. Therefore in the last resort, with a view to conserving supplies and ensuring equitable distribution of sugar at fair prices to consumers the Government of India promulgated the Sugar Control Order, 1963. Under the scheme of regulation envisaged by this order :

(a) ex-factory prices have been fixed in all regions including the Southern Region consisting of Madras, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala;

(b) The Government of India will allocate every month quotas of sugar to each State after taking into consideration the supplies available and the off-take of individual States during the last control period when the system of allotment of monthly quotas was in vogue and restrictions on Inter-State movement existed;

(c) The State Government will sub-allocate the quotas allotted to them to different areas or districts in the State and nominate licensed sugar dealers to take delivery of the allocated quantity of sugar from particular factories;

(d) The State Government will fix the price at which sugar will be sold at wholesale and retail levels after taking into consideration the charges incurred in bringing sugar to the areas of consumption plus a reasonable margin for expenses and profit.

Subsequent to the promulgation of the Sugar Control Order, the Government of India have also imposed a ban on the inter-State movement of sugar as a further step to conserve supplies and ensure fair and equitable distribution of sugar to the consumers.

Under the powers derived from the Sugar Control Order, the State Government have fixed a margin of Rs. 2 per bag weighing one quintal for retailers over the wholesale price and Re. 1 for wholesalers exclusive of transport costs. In the State so far 104 wholesalers and 10,035 retailers have been appointed to deal in sugar. The dealers who handle more than 50 quintals of sugar at a time are also obliged to take a licence under the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1962, which has been issued under the powers vested in the State Government under section 3 of the Essential Commodities Act, 1955. The dealers who have been appointed as sugar retailers and wholesalers are bound to sell sugar only at the controlled price failing which action can be taken against them under the Defence of India Rules. In addition they are also expected to maintain accounts showing the quantities received and sold and the balance remaining at the end of each day's transaction and these accounts are open for inspection by officers of the Revenue and Commercial Tax Departments. Nominations are withdrawn in cases where dealers fail to maintain these accounts or commit any other irregularity which in the opinion of the authorities concerned would render the continuance of the dealer (as a nominated wholesaler or retailer as the case may be) undesirable. With all these stringent measures and the threat of punishment against

[Sri P. Kakkan] [10th August 1963]

those who do not conform to the Statutory prices fixed for the sale of sugar the scope for blackmarketing has been considerably reduced.

The quota for Madras State has been fixed as 11,000 tons per month. Till the 16th of July 1963, the Government of India were releasing quotas on a monthly basis. But now the systems of monthly allocation has been changed and the Government of India have indicated releases for the next four months up to the end of October, including a special allotment of 1,100 tons for Deepavali. The allotment made by the Government of India at 11,000 tons per month does not fully represent the present level of consumption in the State. It is based upon the offtake during the previous control period with some adjustment, taking into consideration the supplies available during the current sugar year. The offtake in Madras State at the present level of consumption is in excess of 1,30,000 tons and will probably be as much as 1,45,000 tons per year. The ten factories in Madras State including the defunct mill at Melpatti can produce if seasonal conditions and cane supplies are normal, about 1,20,000 tons. The State is therefore deficient in sugar production and to maintain the present level of consumption it is necessary to import sugar from other States. Even for the 11,000 tons allotted by the Government of India, some quantity has to be obtained from Andhra factories to make up for the deficit in sugar production in the local factories. But it is expected that with the new sugar factory being commissioned at Mohanur in Salem district and the expansion of the Pugalur Factory, the level of production of the local factories would go up to 1,40,000 tons during 1963-64. But this is only a tentative target based on the assumption that cane production would be normal, seasonal conditions will be good and there will be no large scale diversion of cane for the manufacture of jaggery. During the current year the factories had to face the abnormal situation of restricted supplies due to diversion of cane for jaggery manufacture even by growers who have been traditionally supplying cane to the factories. The sugar production in Madras Factories during 1961-62 was of the order of 1,15,000 tonnes up to the end of February 1963 during the current sugar year the factories have produced about 86,000 tonnes of sugar.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1963.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963.”

The motion was put and carried and leave was granted.

10th August 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—ASSOCIATION OF COUNCIL MEMBERS WITH THE COMMITTEES.

(1) COMMITTEE ON ESTIMATES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

The motion was put and carried.

(2) COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the Members so nominated.”

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT TO SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952 (MADRAS ACT XVI OF 1952).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under sub-section (2) of section 4 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved.

500 AMENDMENT TO SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES
(TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952
(MADRAS ACT, XVI OF 1952).

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th August 1968]

Draft Rule.

In the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, sub-rules (3), (4) and (5) of rule 1 shall be omitted.

The rule in so far as it relates to the omission of sub-rule (5) of rule 1 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1962."

Sir, this amendment relates to collection of composition fee from transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras States.

The Government of Madras have decided in consultation with the Government of Andhra Pradesh that the principles of "Single Point Taxation" be adopted with effect from 1st April 1962 in respect of tax collected under the Madras Motor Vehicles Taxation Act and necessary notifications have been issued by the two Governments. The Government of Andhra Pradesh have issued orders omitting sub-rules (3), (4) and (5) of rule 1 in the Schedule to the Andhra Pradesh Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, with retrospective effect from 1st April 1962 so as to enable them to collect tax under that Act from inter-State vehicles going from this State. In order to fall in line with the Andhra Pradesh Government, this Government also propose to omit sub-rules (3), (4) and (5) of rule 1 in the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, to enable the collection of tax under that Act from 1st April 1962 in respect of inter-State vehicles coming from the Andhra Pradesh State.

According to section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, the Schedule may from time to time be amended by rules made by the Government and approved by the Legislative Assembly of this State.

So I commend this motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under sub-section (2) of section 4 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved.

Draft Rule.

In the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, sub-rules (3), (4) and (5) of rule 1 shall be omitted.

The rule in so far as it relates to the omission of sub-rule (5) of rule 1 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1962."

The motion was put and carried.

10th August 1963]

**VI.—FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE
FOR 1963-64—GENERAL DISCUSSION.**

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri C. G. Viswanathan may now speak.

திரு. செ. கொ. விஸ்வநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு துணை அறிக்கை மீது நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என கருதுகிறேன். மருத்துவத் துறையின் மேல் பெற்றிருக்கிற மானியத் தொகை மீது மருத்துவத் துறை தன் பணிகளை நன்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது அதிகப்படியான மருத்துவ மனைகளை கட்டுவதினால் மட்டும் இத் துறை வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. கிராமப்புறங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளிலும், தாலூகா தலைமை மருத்துவ நிலையங்களுக்கும் வருகிற நோயாளிகள் இட வசதி இன்றி தரையில் படுக்கும் நிலை இன்னும் இருந்து கொண்டு தானிருக்கிறது. மாவட்ட மருத்துவ மனையிலானாலும் சரி அல்லது தாலூகா பகுதிகளில் உள்ள மருத்துவ மனைகளிலானாலும் சரி இன்னும் தரையில் பாயைப் போட்டு தலையணைகூட இல்லாமல் படுத்து வரும் நிலை இன்றும் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து ஒன்றும் செய்யவில்லை. சென்ற மருத்துவ மானியக் கோரிக்கை மீது பேசும்போதுகூட நான் கூறினேன். நோயாளிகளுக்கு உணவிற்காக அளிக்கப்படும் தொகை ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். நோய் காலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவை இந்த ஒரு ரூபாயில் அவர்கள் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். டி.பி. நோயாளிகளை எடுத்துக் கொண்டு அளவுக்கு நல்ல சத்துள்ள உணவை அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போடப்படும் இன்செக்ஷன்ஸ் காரணமாக அவர்களுக்கு நல்ல பசி எடுத்தும் அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுதான் போடப்படுகிறது. போடப்படுகிற இன்செக்ஷனுக்கும் கொடுக்கப்படுகிற உணவிற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதால் அவர்கள் நோய் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதோடு மருத்துவ மனைகளில் அத்தியாவசியமான மருந்துக்கள்கூட வைக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பெருவாரியாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக வெளியில் 4 அல்லது 5 பைசர்விற்கு கிடைக்கக்கூடிய மாத்திரைகள்கூட மருத்துவ மனைகளில் இருப்பதில்லை. மாத்திரை இல்லை நாளைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலைமைகளை சீர்தூக்கிப் பார்த்து குறைகளைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய ஆட்சியின் மேற்பார்வையில் செங்கற்பட்டுக்கு மூன்று மைல்கள் அப்பாலுள்ள திருமணி என்ற இடத்தில் சென்ட்ரல் லெப்ரரி ரிசர்ச் சானிட்டோரியம் என்ற மருத்துவ மனை இருக்கிறது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள பெருவியாதிக்காரர்கள் செங்கற்பட்டிலிருந்து மூன்று மைல்கள் நடந்து சென்று அந்த மருத்துவ மனையில் சேர்ந்து அவர்கள் நோயைப் போக்கிக் கொள்ள விரைவில் மனையில் போது இடவசதி இல்லை என்ற குறை நெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது. இந்த மருத்துவ மனைக்கு நம் மாநில சர்க்கார் 3½

[திரு. செ. கொ. விஸ்வநாதன்] [10th August 1963]

லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த மானியத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், நம் மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கு போகும்போது இடவசதி தரவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே நம் மாநில சர்க்கார் தனியாக பெரும் தொகை ஒதுக்கி தனியாகவே பெரிய வார்ட்கள் கட்டி அங்கு நம் மாநிலத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு அதிகப்படியான இடவசதி தருவதால் ஓரளவு இந்த பெரு வியாதிக்காரர்களுக்கு நல்ல வசதியைத் தேடித் தர முடியும். நடக்க முடியாமல் நடந்து செல்கிறவர்களுக்கு அங்கு இடவசதி இல்லை என்ற நிலை இப்போதிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து பஸ் போக்குவரத்து குறித்துள்ள நிலைமையை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்னை நகருக்கு வருகிற பஸ்கள் ஓரளவு புதிய வண்டிகளாக இருந்தாலும் ஒரு ரோவில் நாலு பேர்கள் அமரக்கூடிய சீட்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சீட்டில் நாலு பேர்கள் அமரும்போது, பஸ் வேகமாக வரும் போதும், திருப்பங்களில் திரும்பும்போதும், நிறுத்தும்போதும் பிரயாணிகள் மிகவும் கஷ்டப் படவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ்களில் சீட்கள் அமைந்திருக்கிற முறையிலும் ப்ரைவேட் பஸ்களில் அமைந்திருக்கிற முறையிலும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதில் சீட்கள் அமைந்திருக்கிற விதத்தில் ஒருவர் மேல் ஒருவர் உராய்ந்து கொண்டு உட்கார வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதை மறுபரிசீலனை செய்து எந்த விதத்தில் பிரயாணிகளுக்கு வசதியாக சீட்டை அமைக்க முடியும் என்று பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பஸ்கள் ஒரு ஆண்டுதான் ஓடலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் பழைய பஸ்கள் சில ரூட்களில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றன. தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, அவ்விதம். சேசில் நம்பர், என்ஜின் நம்பரை மாற்றி தவறுதலாக பலயிடங்களில் பஸ்களை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற, பழைய பஸ்ஸிலே திரும்பத் திரும்ப பெயின்டை அடித்து ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற நிலை கிராமப்புறங்களில் ஓடுகிற பஸ்களில் இருக்கிறது. அதை பரிசீலித்து எந்தெந்த நகரத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்று பார்த்து தக்க பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த இரண்டு இலாகாக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என் கருத்துக்களைக்கூறி இதேர்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மீது நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். போலீசார் குடியிருப்புகளில் மின்சாரம் போடுவதற்காக என்று மாவட்டப் பகுதிக்கும், நகரப் பகுதிக்கும் சேர்ந்து 7 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீசாருக்கு இன்று அவர்கள் விடுதிகளில் மின்சாரம் போடு

10th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

வதைவிட பல மாவட்ட பகுதிகளில் போலீசாருக்கு என்று சர்க்காரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட விடுதிகள் அநேகமாக கிடையாது. ஆகவே மாவட்டப் பகுதிகளில் போலீசார் அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை வீட்டிற்காக இழந்து விட வேண்டியிருக்கிறது. மீதி உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருப்பதைப் போன்று கிராமப்புறங்களில் உள்ள போலீசாருக்கும் இத்திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர் ஹோம் கார்ட்ஸ் சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை பஞ்சாயத்து ஊழியர்கள் போன்றவர்கள்தான் இதில் அதிகமாக சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் குறைபாட்டை பரிசீலித்து மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஹோம் கார்ட்ஸ்க்கு ஆள்களைச் சேர்த்து அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகாரிகளை இதுபற்றி கேட்கும்போது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், பொது மக்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை இருக்கிறது, இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டால் தங்கள் வேலைகள் கெட்டு விடும் என்று சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதுகுறித்து பரிசீலித்து பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களை பெரும் பகுதி சேர்க்காமல் கிராமங்களிலுள்ள வாலிபர்களை இதில் சேர்ப்பதற்கு, அதில் அவர்கள் சேர உற்சாகம் அளிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்தால்தான் இதனால் நாம் எதிர்பார்க்கிற பலனைப் பெற முடியும். பின்னர், விவசாயத் துறையில் வாழைக்கு நோய் வந்தால் அதை பரிசீலிக்க ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில நாட்களுக்கு முன்னர் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிடங்குகளை ஆழமாக வெட்டாததினால்தான் இந்த நோய் வருகிறது என்று. நானும் வாழை விவசாயம் செய்யக் கூடியவன்தான். மேடான பூமியிலும்கூட இந்த நோய் வருகிறது. இதுபற்றி விவசாய அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். வாழை ஒரு வருஷ விவசாயம். இந்த விவசாயம் கெட்டு விட்டால், ஐந்து ஏக்கர் வாழை விவசாயம் வைத்திருந்தால், இரண்டு ஆண்டுகள் அந்தக் குடும்பம் தலை தாக்க முடியாது. வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கு இருந்த பரிசோதனைத் திட்டம்போல் இதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். திருச்சி, கோவை, சேலம் ஒரு பகுதியில் இந்த வாழை விவசாயம் செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலை நாடுகளுக்குக்கூட நாம் இதை அனுப்பும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வாழை நோயைத் தடுக்க சரியான பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்காரும் சரி, மாநில சர்க்காரும் சரி அதிகமாக தவணம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஈரோடு தாலுகாவில் 2, 3 திட்டங்களை 2, 3 தடவைகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள்.

10-00.
a.m.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [10th August 1963]

பெரும்பள்ளம் போன்ற திட்டங்களை பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னம்கூட அந்தத் திட்டங்கள் நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீரைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு நமது ராஜ்யத்தில் வெள்ளாண்மை செய்யப்படுகிற பிரதேசம் கீழ்பவானி பிரதேசம். அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆலோசனைக் குழு அங்கத்தினர்கள்கூட வந்திருக்கிறார்கள். 25 சதவிகிதம் தண்ணீர் வெட்டு இருக்கப் போவதாக அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். (குறுக்கீடு) 15 சதவிகிதம் வெட்டினாலும்கூட வெள்ளாண்மை செய்வது மிகவும் கஷ்டமாகப் போய் விடும். சாதாரணமாக 2,300, 2,400 க்யூசெக்ஸ் வரையில் ஆரம்பகாலத்தில் தண்ணீர் விடுவார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தண்ணீரின் அளவை அனுசரித்து எவ்வளவு அதிகமாக தண்ணீர் விடமுடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக விடுவார்கள். காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக அது குறித்து அனுதாபப்படுகிறோம். அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்ற அக்கரை எங்களுக்கும் இல்லாமல் இல்லை. காவேரிப் பிரதேசத்தில் வருஷம் பூராவும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நஞ்சைப் பகுதி. ஒரு பகுதி தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டாலும் அங்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு வெள்ளாண்மை செய்துவிடமுடியும். ஆனால், எங்கள் பக்கத்தில் ஓடைக்கல், வெங்கக்கல் நிறைந்த மேடான பகுதி. இந்தப் பகுதியில், நீர்க்கசிவான பகுதியில் போதிய தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் நெல் பயிர் வைப்பது சாத்தியமாக இராது. காவேரியில் தண்ணீர் நெருக்கடி இருக்கிறது. இருந்தாலும் எங்கள் அணையில் பூர்ணமாக தண்ணீர் இருக்கும்பொழுது எங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரைக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். இத்தனை நாட்கள் காவேரிக்கு தண்ணீர் விட்டார்கள். நாங்கள் அனுதாப உணர்ச்சியுடன் இருந்தோம். மறுபடியும் ஆகஸ்டு 15-ம் தேதிக்குப் பிறகும் தண்ணீரை வெட்டினால், எங்கள் வாழ்வு வெட்டப்படும். நீங்கள் கொஞ்சம் இது விஷயத்தில் எங்களுக்கு கருணை காட்ட வேண்டும். 4, 5 வருஷங்களாக விவசாயிகள் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், 2 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், 1,000 ஏக்கராவைத்திருந்தாலும், எங்கெல்லாம் கடன் கிடைக்கிறதோ அதையெல்லாம் வாங்கி மண்ணைப் பொன்னாக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் ஏராளமாக கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். 25 சதவிகிதம் தண்ணீரை வெட்டிவிட்டால், சுமார் 40 சதவிகிதம் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வராமல் போய்விடும். இதனால் பெரிய சிக்கல் ஏற்படும். 2 லட்சம் ஏக்கராவை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருந்தாலே ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் சுமார் 80 ஆயிரம் ஏக்கர தான் சாகுபடி செய்ய

10th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

முடியும். தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டால், ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் 40,000, 50,000 ஏக்கராதான் சாகுபடிக்கு வரும். 15 சத விகிதம் தண்ணீர் குறைத்துவிட்டால், சுமார் 30, 40 சத விகிதம் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி செய்யப்படாமல் நின்று போய் விடும். இதனால் பெரிய தொல்லைகள் ஏற்படும். மறுபடியும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு தண்ணீர் கிடையாது. விவசாயிகள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்கள் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, நேரிடையாக வந்து பார்த்து தண்ணீரைக் கொஞ்சம்கூட வெட்டாமல் எங்களுக்கு முழுத் தண்ணீரும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான உபமான்யக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நடப்பு ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட நிதியையும், செலவு செய்யப்பட்ட நிதியையும் பார்க்கும்பொழுது, முக்கியமாக விவசாயத் துறையிலே, பாசனத் துறையிலே இன்னும் நாம் அதிகமாக கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். நல்ல முறையில் பல பாசன வசதிகளை செய்துகொண்டு வருகிறோம். குட்டைகள் மராமத்து, சிறிய குளங்கள் கட்டுதல் போன்ற சிறிய பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட கலெக்டர் மேற்பார்வையில் சிறுபாசன இன்ஜினியர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட மேற்படி வேலைகளைத் துவக்கத்தில் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைப்பற்றி மாவட்டத்திலுள்ள ஜில்லா அபிவிருத்தி குழுவில் சொல்லும்போதுகூட, போதிய ஆட்கள் இல்லை, எஸ்டி மேட் தயாரிக்க முடிவதில்லை, இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு எஸ்டி மேட்தான் தங்களால் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் வேலைகள் மிகவும் தாமதப்படுகின்றன. ஆகவே, சூப்பர் வைசர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி, இந்த வேலைகளைச் சற்று துரிதமாகச் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் சென்ற ஆண்டிலே பல வேலைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களும் அதற்கு ஆதரவு அளித்து எஸ்டிமேட் தயாரிக்கும் படி சொல்லியுள்ளதாகக் கூறினார்கள். இன்னும் அந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள சாத்தியப்படவில்லை. போக்குவரத்துத் துறையிலும் அப்படித்தான் தாமதம் இருக்கிறது. எனது தொகுதியில் தொண்டாமுத்தூர், அட்டபாடி மலைப் பிரதேசம். அங்கே ஏறக்குறைய 4,000, 5,000 ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் செய்யப் படுகிறது. அங்கு எந்த விதமான போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. 10, 15 மைல்களுக்கு இப்பாலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து தான் விவசாயிகள் வந்து விவசாயம் செய்யவேண்டும். ரோடு வசதிக்கூட இல்லாமல் இருந்த இந்தப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுது

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [10th August 1963]

ரோடு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோவையிலிருந்து வட்டபாடி ஆணைக்கட்டி வரையில் இந்த ஆண்டிலாவது ஒரு பஸ் போக்கு வரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உறுதுணையாக இருக்கும். இப்பொழுது கேரள அரசாங்கம் அட்டபாடி பிரதேசத்தில் ஆணைக்கட்டிக்கு அடுத்த இடங்களில் பல வேலைகளைச் செய்து நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அங்குள்ள காடுகள் வெட்டப்பட்டு, அவை விவசாயத்திற்கு லாயக்காக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாசன வசதி செய்துதர முற்பட்டால், கீழே உள்ள பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் நமது தமிழ் நாட்டில் அவினாசி தாலுகா, கோவை தாலுகாவில் உள்ள விவசாயிகள் சற்று ஏமாற்றம் அடைவார்கள். முன் ஜாக்கிரதையாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஆவனவற்றைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அங்குள்ள சிறிய ஏரிகளையெல்லாம் உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவினாசி தாலுகாவில் தோளப்பாளையம், கோவை தாலுகாவில் 24 வீரம்பாண்டி, சின்னதடாகம் கிராமங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படும். இந்தப் பிரதேசங்களில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுப்பதோடுகூட, சிறிய நீர்தேக்கங்களை அந்தப் பகுதிகளில் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டு அவசர நிலைமையை உத்தேசித்து, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதுகூட சில இடங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது மிகவும் தேவையான இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை நிறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட, ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடங்கள் உடனே துவக்கப்படவில்லை. பல யூனியன்களில் சாங்ஷன் ஆகியுள்ள பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் வேலைகள் துவக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் கட்டிடம் கட்டுவதை அரசாங்கம் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் குறிப்பாக கொண்டாடத்தகுந்த பஞ்சாயத்து யூனியன், மற்ற யூனியன்களிலும் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் உடனே ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் துறையிலே நல்ல முறையிலே பல பணிகளைச் செய்திருந்தாலும்கூட, இன்னும் சிறிது அவசரமாக மற்ற வேலைகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள், கிராம அதிகாரிகளின் கீழே பணிபுரியும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில்கூட குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை கூடிய சீக்கிரம் களையவேண்டும். அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதோடுகூட, குறைவான ஆட்கள் உள்ள இடங்களில் சிறிது அதிகமாக ஆட்களை நியமித்து அவர்கள் நல்

10th August 1963] [திரு. வெ. எல்லம நாயுடு]

வாழ்வு வாழச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் பணி புரிவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வரிவசூல் செய்வது தாமதப்படுகிறது. இப்பொழுதுள்ள தலையாரிகள், வெட்டியான்கள் கொஞ்சம் படிப்பு குறைவாக உள்ளவர்கள். இனிமேல் நியமிக்கப்படுபவர்கள் நல்ல படிப்பு உள்ளவர்களாகவும், வாலிபர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது உள்ளவர்களில் மாறுதல் வரும்பொழுது, படித்த வாலிபர்களை அந்த வேலைகளில் நியமித்து, சற்று சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்கு, கர்ணம், மணியக்காரர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் படியானது, அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமானது சற்றும் போதாததாக இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால் எங்கள் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதா, அல்லது உங்கள் வேலைகளை செய்வதா? என்று கேள்விதான் எழுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. மாணிக்கம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டு துணை மானியக் கோரிக்கையை ஒட்டி, எனது தொகுதியைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நவலை, எலவடை, தாளநத்தம், கத்தக்கவுண்டனூர், கருத்துப்பட்டி, ஐயம்பட்டி, ஆத்தூர், குரும்பப்பட்டி, கொலகம்பட்டி, மருதிப்பட்டி, கோட்டப்பட்டி, சிக்கனூர், நரிப்பள்ளி, செல்லம்பட்டி ஆகிய கிராமங்கள் நல்ல விவசாயம் செய்யக் கூடிய இடங்கள். மேல் கண்ட இடங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் விவசாய மக்கள் நல்ல பயனை அடைவார்கள். இந்த இடங்களிலெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பின் தங்கிய வகுப்பினரும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இடங்களைப் பற்றி ஏதாவது அதிகாரிகளுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தால் யாரும் கவனிப்பதே இல்லை. இந்த கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எனக்கும், இந்த தொகுதியிலுள்ள எம். பி. அவர்களுக்கும் ரிப்போர்ட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, கடத்தூர் அருகே முத்தனூர் ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று எத்தனையோ ரிப்போர்ட்டுகள் செய்த போதிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதே போல் சுங்கரப்பட்டி ஏரி இருக்கிறது. அதையும் பழுது பார்க்கவில்லை. எந்த அதிகாரியிடத்தில் போய்ச் சொன்னாலும் என்ன என்று கேட்பது கிடையாது. தர்மபுரியிலிருந்து பொம்படிக்கு போகும் வழியில் கத்தரிக்காய் பாலம் இருக்கிறது. இது பஸ் போவதற்கு ரொம்பவும் குறுகலாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும்

[திரு. சி. மாணிக்கம்] [10th August 1963]

வாணியாற்றில் ஒரு அணைக் கட்டு கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அருர் ஏரியை ஆழப்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகா சம்பந்தமான ஒரு சம்பவத்தை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி பெருமான் கவுண்டர் என்பவர் என்னிடம் சொல்லி இருக்கிறார். அவர் மோட்டார் வாங்கி ஒரு வருஷக் காலம் ஆகியும் கூட, லைன் கொடுத்து நான்கு மாதங்கள் ஆகியும், இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். இதை எல்லாம் தயவுசெய்து உடனடியாக கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்வித் தலைப்பின் கீழ் சில கல்லூரிகளுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கும் தொகை ஒதுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. பொதுவாக, ஆரம்பத்தில் பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் இந்தச் சட்டசபை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து இங்கே என்னைப் போன்றே இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனுபவம் வாய்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள் கட்டிடத்திற்கான தொகை, புதிதாக சேர்க்கப்படும் மாணவர்கள் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது, பழைய மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் ஆரம்பப் பள்ளி கட்டிடங்களைப் பற்றிய நினைவே எழாதது வருந்தத் தக்கது. அடுத்த உப மான்யக் கோரிக்கையிலாவது இதற்கான தொகையை ஒதுக்குவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பொது சுகாதாரத்தின் கீழ் மாநிலம் முழுவதிலும் அம்மை ஒழிப்புத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமுலாக்குவதற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அம்மை ஒழிப்பு தேசிய திட்டத்தின் கீழ்—இப்பொழுது என்னுடைய தொகுதி மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே குத்தப்படும் ரஷ்யன் லிம்ப் ஆனது அதிக சக்தி வாய்ந்ததோ என்னமோ தெரியவில்லை. குத்திய பிறகு மூன்று மாதங்களுக்கு கையை தூக்க முடியாத நிலையிலே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அம்மை குத்திக் கொள்வதற்கு மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். அப்படி அம்மை குத்திக் கொள்ளாதவர்கள் மீது பிராஸிக்யூஷன் செய்வதற்கு அங்கே உள்ளவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள். நான் ஊத்தங்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திற்குச் சென்ற பொழுது, இந்த வலி பொறுக்காமல் ஆறு வயது குழந்தை ஒன்று இறந்து விட்டதாகச்

10th August 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த அம்மை ஒழிப்பு தேசிய திட்டத் திற்காக உபயோகிக்கப்படும் மருந்தை மனதில் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை வளர்ப்புக்காக ஏராளமான நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டிலாகாவின் ஏரிகளிலே எல்லாம் மரங்களை நடுகின்றனர். எல்லா கிராமங்களிலும் மேய்ச்சல் தரை இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் தேங்காத காலங்களிலே ஏரிகளில் புல்லை மேயக்கூடிய வசதி இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே காட்டிலாகாவின் ஏரிகளிலே மரங்களை நடுகின்ற நேரத்திலே மேய்ச்சல் தரைக்கு ஓரளவுக்கு இடம் விடும் நோக்கத்துடன் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே ஏராளமான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இன்று நமது கிராமப் புறங்களில் உள்ள கால்நடைகள் எல்லும் தோல்மாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. நான் பொது விவாதத்தின் போதே இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். கால்நடைகளை அபிவிருத்திச் செய்கின்ற நேரத்திலே, நல்ல பரீடுகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற நினைவிலே நாம் பலாக்காரத்தில் கூட ஈடுபடலாமென்று சொன்னேன். நமது எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த மன்ற பெண் உறுப்பினர் திருமதி பார்வதி அர்கனன் அவர்கள் “வெளி நாட்டுப் பயணம்” என்ற நூலில் அப்படிப்பட்ட கால் நடைகளைக் கொன்று கூட விடலாம் என்று எழுதி இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார். அவைகளைக் கொல்லக் கூட வேண்டியது இல்லை. நமது கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் மிகக் கேவலமான நிலையில் உள்ள கால்நடைகளை, அவைகள் காளைகளாக இருந்தால் அவற்றின் ஆண்மைத்தனத்தை இழக்கச் செய்து, செயற்கை முறையிலே இன அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் உள்ள கால்நடைகள் நல்ல கால் நடைகளாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்திற்கோ அல்லது சேலத்திலுள்ள மற்ற பகுதிகளுக்கோ அதிகமான தொகை ஒதுக்க வில்லை. இராமநாதபுரத்திற்குத் தான் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்தின்கீழ் உள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீர்த் தேக்கத்தின் கீழ் இருக்கிற ஏரிகளின் கீழுள்ள ஆயக்கட்டுகளிலே உள்ளவர்கள் இரு போக நஞ்சைத் தீர்வை ஏற்கனவே கட்டி வருகிறார்கள். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற ஸ்பெஷல் செஸ் வேறு இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஸ்பெஷல் செஸ் என்ற வகையில் ஏக்கருக்கு ரூ. 200-க்கு மேல் கட்ட

[திரு. ம. கமலநாதன்] [10th August 1963]

வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது விவசாயத்தில் அவர்கள் எப்படி அதிகமான அக்கறை காட்ட முடியும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் சேலம் மாவட்டம் பின்தங்கி இருக்கிறது. திட்டங்கள் போட்டால் மட்டும் பயனில்லை. அவற்றை நிறைவேற்றக் கூடியவர்கள் யார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத் திலும் ஒரு விவசாய அதிகாரி இருந்தும், ஒரு மேஸ்திரி இருந்தும் கூட திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் ரிப்போர்ட்டுகளை அனுப்புவதிலும், ரிட்டர்ன்கள் தயாரிப்பதிலுமே அவர்கள் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு போதிய நேரம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே மேஸ்திரி போன்ற பணியாட்களை அதிகமான அளவுக்கு நியமிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தை தீவிரமான முறையிலே நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சரவர்களுக்கு தெரியும். கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி அமைப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. அதுபற்றி இந்த உபமாயனிக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. இது முதல் துணை மானியமாக இருப்பதால், இனி இரண்டாவது, மூன்றாவது துணை மானியங்கள் வரலாம். அப்படி வரும்போதாவது அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தி இந்தக் கோரிக்கையை, கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி அமைப்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வடக்கே போய்விட்டால்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நானாக் கூலையில் வந்து விடுவார்கள் (சிரிப்பு.)

திரு. ம. கமலநாதன் : அவர்கள் பதவியிலிருந்து போவதாக இருந்தால், மற்றொரு அமைச்சர் நியமிக்கும்போது சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு

கனம் சபாநாயகர் : துணை மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். இப்பொழுது பேசுவதெல்லாம் ஜெனரல் பட் ஜெட் டிஸ்கஷன் போல் ஆகிவிட்டது.

திரு. ம. கமலநாதன் : இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் மந்திரி சபையில் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாததால்தான் நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் சாதாரணமாகப் போய்விடுகிறதோ என்னவோ என்று தோன்றுவதால்தான். ஆகவேதான் அமைச்சர் ஒருவர் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

10th August 1963]

MR. SPEAKER : I request the hon. Members to speak about the specific subjects covered by the supplementary Demands and not about general things as if this is a discussion on the General Budget.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1963-64-க்கு ஆன முதல் துணை மதிப்பீட்டை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். துணை மதிப்பீட்டில் அதிகமாகத் தொகை, நிதி கேட்டிருப்பதெல்லாம் நாட்டின் தற்காப்பு முயற்சிக்கு என்பது கண்டுமிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இன்றைக்கு நாட்டின் தற்காப்புத் தான் மிக மிக அவசியமும் அவசரமும் ஆனது. நாட்டின் தற்காப்பு கவனிக்கப்பட்டதன் பிறகுதான் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். தற்காப்பிற்குத் தான் முதல் இடம். மற்றவை இரண்டாந்தரமானவைதான். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. கல்லூரிகளில் மாணவர்களை அதிகப்படியாக தேசிய மாணவர் பட்டையில் சேர்க்க வேண்டும் என்பது மிக மிக முக்கியமானதும், வரவேற்கத்தக்கதும் ஆகும். மாணவர்களிடம் தேசிய மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தி, மாணவர்களைத் தேசத்தின் காவலர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் புகுத்தி விட்டால் நாட்டின் தற்காப்பு நல்ல நிலையில் அமைந்து விடும். ஆகவே அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதே.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் வருமா, வராதா, ஏதோ காங்கிரஸ் காரர்களே அது வராதா என்று நினைத்திருந்தாற்போலவும் பேசப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு அதற்கும் ஏற்பாடு செய்து அதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு சீப் எஞ்ஜினியரையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. ஆகவே குறைபாடுகள் சொல்லுவதற்கே முடியாமல் எல்லாக் குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்து விடுகிறார்கள். இதை இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் கன்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஜனத் தொகை அடிப்படையில் 40 ந.பை. வீதம் மானியத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நான் பொதுவாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இதுபற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே நான் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சாலை மானியம் கொடுக்கும்போது ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ப்ளெயின்களுக்கும் மலைப் பிரதேசங்களுக்கும் ஒரே மாதிரி கொடுப்பது அவ்வளவு சரியாகாது. மலைப் பிரதேசங்களில் இந்த 40 ந.பை.யை வைத்துக் கொண்டு எப்படி சாலை அமைக்க முடியும்? இந்தச் சிக்கலை தங்கள் மூலம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [10th August 1963]

மலைப் பிராந்தியத்தில் சாலை அமைக்க வேண்டுமானால் ஒரு மைலுக்கு ரூ. 10,000 செலவு ஆகும். அதே வேலைக்கு ப்ளெயின் களில் ரூ. 3,000, 2,000 இருந்தால் போதும். கப்பியோ அல்லது மண் ரோடோ போட்டுவிடலாம். மலைப் பிரதேசத்திலே பாறை களை வெட்டிக் கொண்டு போகும் போது அதிகப்படியான செலவு ஏற்படும். அந்த மாதிரி மலைப் பிரதேசத்திற்கும், ப்ளெயின் களுக்கும் ஒரே மாதிரி கொடுப்பதனால், இந்த 40 ந.பெ.யே கொடுப்பதனால், எவ்வளவு ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டாலும், ப்ளெயின்கள் ஒரு ஐந்தாண்டில் அடையும் வளர்ச்சியை, மலைப் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு 25 ஆண்டுத் திட்டம் இருந்தால்தான் அடைய முடியும். அவர் எங்களுக்கு ஒரு 25 ஆண்டுத் திட்டம் தான் போட வேண்டும். அவர்கள் ஐந்தாண்டில் அடையும் வளர்ச்சியை நாங்கள் 25 ஆண்டில்தான் அடைய முடியும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் பர் காபிடா கணக்கு, தலைக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கு போடும்போது ப்ளெயினுக்கும், ஹில்ஸ்ஸுக்கும் வெவ்வேறாகப் போடவேண்டும். இது பற்றி இரண்டு மூன்று தடவை இந்த மன்றத்திலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அன்றைக்கு நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் அதை ஒரு பாலிசியாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ளெயின்களுக்கு ஒரு ரோடு போடுவதென்றால் பாதி மானியம், பாதி மக்கள் பங்கு என்று வைத்தால், மலைப் பிரதேசங்களுக்கு 20 சதவிகிதம் பெர்து மக்கள் பங்கு என்றும், 80 சதவிகிதம் சர்க்கார் பங்கு என்றும், அப்படி மலைப் பிராந்தியங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஏன்? மக்களால் அதிகப்படியான கண்டிரிப்பியுஷன் கொடுக்க முடியாது என்பதால் தான். அதிகச் செலவாகும் என்பதால்தான். ஆகவே, அந்த தீர்மானத்தை ஒட்டி, இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுக்கும்போதும், ப்ளெயினுக்கு 40 பைசா என்றால் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு 80 பைசா என்று வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மலைப் பிரதேசங்களில் ரோடுகளை அமைக்க ஏதுவாக இருக்கும். இதை ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பாலிடெக்னிக் பொறுத்த வரை, அதில் அதிகமான மாணவர்கள் சேர வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மூன்று வது திட்டத்தின் பிற்பகுதியில், சர்க்கார் துறையில் நீலகிரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சென்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நாம் இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டத்தின் பிற்பகுதியில் இருக்கிறோம். ஆகவே, தயவுசெய்து, இதைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தி, நீலகிரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் இல்லா விட்டாலும், அடுத்து வரும் மானியக் கோரிக்கையில் எங்களுடைய மாவட்டத்தில், சர்க்கார் துறையில், ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க

10th August 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆமிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஹில் அலவன்ஸ் சம்பந்தமாக எந்த விதமான மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. அது ஒன்று மாத்திரம் அப்படியே இருக்கிறது. இங்கெல்லாம் பேசிக் சம்பளத்தை மாற்றி அமைத்த நேரத்தில், ஹில் அலவன்ஸைப் பற்றி மறந்து விட்டோம். அதனால், அங்கு இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யும் போது, மலைப் பிரதேசம் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைப் பார்த்து அடிப்படைச் சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உயர்த்தினோம். மலையிலே வாசம் செய்ய வேண்டியவர்களுக்கு, விலைவாசி ஏற்றம் ஒரு பக்கம், கம்பனி உடை, உலன் ட்ரஸ் வேண்டி இருப்பது மறு பக்கம். அவர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கும், மற்ற என்.ஜி.ஓ.களுக்கும் ஹில் அலவன்ஸ் மாற்றப் படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை உடனடியாக கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொற்கொல்லரைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கும் கடன்கள் கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதவி கொடுக்கும் போது, அவர்கள் அதே வேலையைத்தான் செய்யவேண்டும், அவர்களை ஒரு தனிச் சமூகமாக வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும், அவர்கள் தொடர்ந்து பொன்வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என்றில்லாமல், அவர்கள் மாற்றுத் தொழில்களும் செய்ய வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்; வியாபாரத்திற்குப் போகலாம், விவசாயத்திற்குப் போகலாம். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுடைய பிரச்சினை ஓரளவுக்குத் தீரும். எந்தொருதியில், கூடலூரில் ரெவின்யூ பூமிகளைக் கொடுக்கச் சொல்லி சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் போடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள், விவசாயமோ அல்லது ஏதாவது சிறு பொட்டிக் கடையோ வைத்து தங்கள் கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். திருப்பித் திருப்பிச் சர்க்காருக்குத் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, அம்மாதிரி விண்ணப்பம் செய்திருக்கும் கேசுகளில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதையும் இந்த நேரத்தில் கவனித்து, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்பி, அடுத்த மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது இதை யெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அடுத்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும்போது, ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டானாலும், பட்ஜெட்டானாலும் மலைப் பிரதேசத்திற்கும் ப்ளெயின்ஸுக்கும் இருக்கும் பாகுபாடுகளைப் பார்த்து எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று பார்த்துச் செய்யவேண்டும். அதை அடுத்த மதிப்பீட்டிலாவது நான் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-30
a.m.

[10th August 1963]

திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முதல் உப மானியக் கோரிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று பல திட்டங்கள் அரசாங்கத்தில் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் மைனர் இர்ரி கேஷன் ஸ்கீம் என்றும் ஏற்பாடு செய்து அதற்கு வேண்டிய அலுவலர்களை ஏற்பாடு செய்து அதைப் பரிசீலிக்கவும், அமலாக்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்த டிபார்ட்மெண்டில் அதிகக் கால தாமதம் ஏற்படுவதால் இன்னும் வேண்டிய பணியாளர்களை ஏற்படுத்தி யாவது அந்தத் திட்டங்கள் சீக்கிரம் நிறைவேற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசினருக்கு நான் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொற்கொல்லர்கள் விஷயத்தில் கடன்கள் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே வட்ட ரீதியாக கடன்களுக்கு யாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும், எந்த முறையைக் கையாளவேண்டும் என்று சரியான பிரசாரம் இல்லாததால் அநேகருக்கு இந்தக் கடன் பெற வசதி இல்லாது இருப்பதால் இதை விரிவாக வட்ட ரீதியாக உத்தரவுகள் அனுப்பி அதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கு லோக் கல் போர்டு கிரான்ட் என்று தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை ஜனத்தொகையின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 50 பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 10 பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தில் எவ்வளவு தூரம் ரோடுகள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு தூரம் பராமரித்து வருகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு அந்தத் தொகையைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் ரோடுகள் போட்டு, பஞ்சாயத்துக்கள் அபிவிருத்தி அடைச் சாதகமாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பள்ளிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடந்தேறி வருகின்றன. இப்போது மாவட்ட ரீதியில் ஒவ்வொரு டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆஃபிசருக்கும் ஒரு ஜீப் சப்ளை செய்யப் பட்டுள்ளது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் மூன்று மாவட்டங்கள் உடைய இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஃப் கேர்ள்ஸ் ஸ்கூல்ஸுக்கு ஜீப் இல்லாமல் அவர்கள் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்வதால் 30 நாட்களில் 15 அல்லது 20 நாட்கள் பஸ் பிரயாணத்திற்கே சரியாகப் போய் விடுகிறது. அவர்களால் வேலையைச் சரியாகச் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுக்கும், இப்போது செகண்டரி எஜுகேஷனில் இருக்கிற ஸ்பெஷல் டி.இ.ஓ. அவர்களுக்கும் ஜீப் சப்ளை செய்ய அரசாங்கம் முன் வா வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

10th August 1963] [திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் நிலையைப் பற்றி 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் யோசனை செய்து முடிவு எடுப்பதாகச் சென்ற கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக ஏப்ரல் மாதத்திலாவது முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்வதோடு, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கவுரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று அரசாங்கமே ஒத்துக்கொள்வதால் அவர்களுக்கு ஏற்ற பயணப்படியையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டிலாகா பற்றி சில குறிப்புகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காடுகளில் அநேக கால்நடைகள் மேய்கின்றன. அதற்குத் தக்க குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்காகப் பல குளங்கள் ஏற்கெனவே வெட்டியிருந்தும் பராமரிப்பு இல்லாமல் சீர்கேடான நிலையில் இருப்பதால் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான குளங்களைச் சீர்படுத்தி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் மேலும் மேய்ச்சல் தரை இல்லாத கிராமங்களில் மேய்ச்சல் தரை உண்டு பண்ணி கால்நடை வளர்ப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் காட்டிலாகா அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் விஷயத்தில் சில குறிப்புகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ் டைமிங்ஸ் அநேகமாக ஒருவருக்கும் சரியாகத் தெரிவதில்லை. அதற்கு அச்சிட்ட டைம்-டேபிள் ஒன்றை விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல சேல்ஸ் ஆகும் என்றும், பொது ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய முன்வருமாறு கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது தீவிர விவசாய உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இருப்பதால் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. அந்த மின்சாரத்தினைக் கொடுப்பதற்கு இப்போது பல திட்டங்கள் சாங்ஷன் ஆகியிருந்தாலும்

கனம் சபாநாயகர் : மின்சார போர்டு வரவு செலவுத் திட்டம் அப்புறம் வருகின்றது. இப்போது மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : என்னுடைய தொகுதி ரோம் பவும் வரண்ட பிரதேசம். ஒரு பாரெல் தண்ணீர் $1\frac{1}{4}$ ரூபாய் கொடுத்த வாங்குகிறார்கள் புஞ்சைப்புளியம்பட்டியில். இப்போது குளம் குட்டைகளை அதிகமாக அமைத்தால் ஓரளவு தண்ணீர்

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [10th August 1963]

கிடைக்கும். அதற்கு, கூடிய சீக்கிரம் கட்டுவதற்காக சூபர்வைசர்கள் போன்றவர்கள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகமாக சூபர்வைசர்ஸ் போட்டு அந்தக் குட்டைகளையெல்லாம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு என் தொகுதியில் 3-4 வருஷங்களுக்கு முன் குளம் கட்டுவதற்கு சுமார் 10 ஸ்கீம்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றுதான் இப்போது வந்திருக்கிறது. இப்போது மொட்டணம் குளம் கட்டும் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பாக்கியெல்லாம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு ரூ. 8,000 செலவழித்தால்தான் கட்ட முடியும் என்று சொல்லு காலத்தில் எங்கள் ஜில்லா போன்ற இடங்களில் ரூ. 7,000 அல்லது ரூ. 8,000 செலவழித்தால் தான் கட்ட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டிய அளவுக்குச் செலவு செய்து குளம் குட்டைகளைக் கூடிய சீக்கிரம் அமைக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இப்போது பாசனம் என்றால், தண்ணீர் பாய்ச்சி நெல் பயிர் செய்யும் பாசனத்தை விட குளம் குட்டைகள் அமைத்து, 30,000 ஏக்கர் பாசனம் என்றால் 4-5 பகுதிகளாகப் பிரித்து குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்தால் 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் ஏக்கர் தோட்டத்துப் பாசனம் கிடைக்கும். அதிலும் வருஷம் ஒன்றுக்கு மில்லெட்ஸ் 6-7 பொதி கிடைக்கும். வருஷம் ஒன்றுக்கு புகையிலை ஒரு ஏக்கராவுக்கு மூன்று—நான்கு பாரங்கள் வரை கிடைக்கக்கூடும். அதனால் சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கும். அப்படியில்லையென்றால், என்னுடைய தொகுதியில் லேயர் பவானி அணைக்கட்டு இருக்கிறது. சில இடங்களில் பம்ப் செட் வைத்து, வாய்க்கால் வெட்டித் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல், என்னுடைய தென் தொகுதியில் தென் பக்கம் ஓரமாக குளம் குட்டை அமைத்து, பம்ப் செட் வைத்து லேயர் பவானி வாய்க் காலிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்தால் அதுவே போதுமானது. கிணறுகளில் தண்ணீர் வந்துவிடும். அப்பொழுது என்னுடைய தொகுதியில் 40 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குமேல் தண்ணீர் வசதி பெறும். கிணற்றிலிருந்து பாசனம் செய்யலாம்.

என்னுடைய தொகுதியில் ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் செப்பனிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தாளவாடி பிரகாஷிலும், நம்முடைய நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல், குத்தியாளத்தூர் போன்ற ஊர்களிலும் ரோடு வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதனால் பஸ்ஸின் ஸ்பிரிங் அடிக்கடி ஒடிந்து போகிறது. ஆகவே, அதற்காகவும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி, ரோடுகளைச் சரியான முறையில் மராமத்து செய்வதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10th August 1963] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது, யுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சுகாதார முறைப்படி மக்கள் வாழ்வதற்கு அது ஜனங்களுக்குத் தேவையாக இருப்பதால், அவற்றையும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் உப மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் விவசாயத் துறைக்கு ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிக் கையிலே கண்டேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய ஈரோடு தொகுதியில், கீழ்ப் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் சிறிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் பல இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைக் கூடிய விரைவில் அமல் நடத்தி, அவற்றுக்கு வேண்டிய காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் நான் இந்தச் சபையின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது அன்றியும், தமிழ்நாட்டிலே குறிப்பாக இந்த ஆண்டில் பருவ மழை மிகவும் தவறிவிட்டது. ஆகையால், மேட்டூர், லோயர் பவானி முதலிய நீர்த் தேக்கங்களில் வெகுவாகத் தண்ணீர் குறைந்த நிலையிலே இருக்கிறது. அதை உத்தேசித்து, 'வகுத் தலும் வல்ல தாக' என்ற திருக்குறளிலுள்ள நிலைமைக்கு இணங்க, நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் இருக்கும் அளவைப் பொறுத்துப் பல பகுதிகளுக்கும் அதை நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பகுத்துக் கொடுத்திருக்கிற நிலையில் அரசாங்கம் முனைந்து செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிந்தேன்.

நேற்று, கோவை மாவட்டக் கலெக்டருடைய தலைமையின் கீழ் ஈரோடிலே விவசாய கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கு சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. சாதாரணமாக இந்தச் சபையிலே கூட கூறப் பட்டது. 'சோழ நாடு அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத் தண்ணீரை விட்டுவிட்டு, கொங்கு நாட்டைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்' என்று கூடக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கூறி னார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி ஒன்றுமில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சண்டை இழுக்க ஆரம்பிக்கிறாரா?

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : (முன் வரிசையைக் காண்பித்து) அவர் கேட்கிறார். என்னை வம்புக்கு இழுக்க வந்திருர். (சிரிப்பு).

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [10th August 1963]

அந்த ஒரு வகையிலே நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீர்த் தேக்கத்திலே உள்ள நீரைப் பல பகுதிகளுக்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் முறையை வைத்துக் கொண்டதான் இப்பொழுது செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நேராகக் கோவை மாவட்டக் கலெக்டர் வாயிலாக அறிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக, கீழ்ப் பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் இப்பொழுது உழவு செய்யும் சமயம் ஆகும். இந்தச் சமயத்தில் 2,300 க்யூஸெக்ஸ் அளவுக்குத் தண்ணீர் விடப்படுவது வழக்கம். ஆனால், நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் குறைவாக இருப்பதால் 1,800 க்யூஸெக்ஸ் அளவுக்குத் தான் அதிக அளவாக விட முடியும் என்று எக்ஸ்ப்ளேடிவ் என்ஜினியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு வந்திருந்த விவசாயப் பெருமக்களும் அதைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது—‘மழை தவறிவிட்டது, ஆகையால் நீர்த் தேக்கத்தில் நீர் இல்லை, பகுத்துத்தான் நமக்குக் கிடைக்கும்’ என்கிற நிலையிலே பூரணமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த வகையிலே வெள்ளாமை செய்யக்கூடிய பகுதியில் கால் பகுதியைப் பயிரிடாமல் போட்டுவிட்டு, ஏனைய பகுதியில் விவசாயம் செய்ய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முனைந்து மகிழ்ச்சியுடன் முன்வந்தார்கள். அந்த அளவு அரசாங்கம் நல்லதொரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, இப்பொழுது செயலாற்றுகின்ற ஒரு நிலைமை கண்டு நான் மிகவும் உவகை உள்ளத்தோடு அதை வரவேற்கின்ற நிலையில் இருக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது இந்தப் புத்தகத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ‘விவசாயத் துறை’ என்றால் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் பேசினிடக் கூடாது. ‘ஸிப்ளிமெண்டரி டிமாண்ட்ஸ்’-ல் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றித்தான் கனம் அங்கத்தினர் பேச வேண்டும்.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : இந்த ஆண்டில் இருக்கும் நிலைமை ஒரு புறமிருந்தாலுங்கூட, சிறிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் வருகின்ற தொகையை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஐந்தாறு நீர்த் தேக்கங்களினுடைய திட்டங்கள் உருவாகி இப்பொழுது மேலே வந்துவிட்டன என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். அவைகளை நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. வை. சங்கரன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் ஹோம் கார்ட்ஸ் சம்பந்தமான செலவுக்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹோம் கார்ட்ஸ் டிரையினிங்கில் சென்னையில் நான் ஒரு சிறு குறை சொல்லக்

10th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

கேள்விப்படுகிறேன். ரைஃபிள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால் 'டர்ன்ஸ்' ல் ட்ரெயினிங் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஓரளவு தாமதம் ஏற்படுகிறது. போதுமான ரைஃபிள்கள் இல்லை, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, ட்ரெயினிங்குக்கு அவற்றை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை என்ற குறை இருக்குமானால் அதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மருத்துவத் துறையில் பல அபிவிருத்திகள் சம்பந்தமாகச் செலவினங்கள் கோரப்படுகின்றன. மதுரை மருத்துவ மனையில் நியூரோ ஸர்ஜரி டிபார்ட்மென்ட் தனியாகத் துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு தேவையை சென்ற ஒன்றரை ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். சீக்கிரத்திலே அதை ரஜூனமாக அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேற்கொண்டு இதில் காலதாமதம் இல்லாமல் சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு தேவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலாவது, ஸ்டம் லாண்ட்ரி மதுரை மருத்துவ மனையில் இல்லாத காரணத்தால் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. பல தொத்து நோய் உள்ளவர்கள் உபயோகித்த பெட் ஷீட் முதலியவற்றை சாதாரண நோய் உள்ளவர்களுக்கும் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் 'இன்ஃபெக்ஷன்' ஏற்பட ஏதுவாகிறது. இதுபோன்ற ஒரு பெரிய மருத்துவ மனையில்—சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை விட அதிக பெட் ஸ்ட்ரெங்தித் உள்ள மருத்துவ மனையில்—ஸ்டம் லாண்ட்ரி கூடிய சீக்கிரத்தில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மதுரை மருத்துவ மனையில் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் இன்னும் ஏர்-கண்டிஷன் செய்யப்படவில்லை. அதற்கும் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரையிலுள்ளது போன்ற ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் ஏர் கண்டிஷன்ட் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் இல்லாமலிருப்பதனால் கோடைக் காலங்களில் ஆப்ரேஷன் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏர் கண்டிஷன் இல்லாத தியேட்டரில் 'ரிஸ்க்' அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அங்கு ஏர் கண்டிஷன்ட் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர்கள் ஏற்பட வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு 'அனாமலி' இருக்கிறது. மதுரை ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கு ஹெல்த் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்னை நகரத்தில் விட்டி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை நகரத்தைவிட மதுரையில் வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி கிடைத்தாலும் வாடகையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சென்னை நகரத்தில் அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கு வீட்டு வாடகை

[திரு. வை. சங்கரன்] [10th August 1963]

அலவன்ஸ் கொடுப்பது போல், மதுரை போன்ற மிக முக்கியமான நகரங்களில் உள்ள அலிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் குறை வேலை செய்யக்கூடியவர்களிடையே டிஸ்கரோஜ்மென்ட் ஏற்படக்கூடிய முறையில் இருப்பதால், மதுரையை விட்டுச் செல்ல அவர்கள் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வேறுபாட்டை நீக்கி, அவர்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் கண்டிப்பாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பொற்கொல்லர்களுடைய பிரச்சனையைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் 3,000 பொற்கொல்லர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் பல வகைகளில் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தால் பலருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆனால், உடனடியாக வேலை இல்லாதிருப்பவர்களுக்கு உடனே வேலை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமலிருப்பதால், இப்பொழுது அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் தொழில்கள் துவங்கத் தலைப்பட்ட பின்பு அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வசதி கிடைக்கும். ஆனால், அதிலும் இப்போதைக்கு உடனடியாக வேலை கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அதோடு லோன் சம்பந்தமாக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில் மதுரை போன்ற நகரத்தில் ஒரு லட்சம் கொடுக்கலாம். அதிகமானால் இதன் மூலம் நூறு நூற்றைம்பது பேர்கள் பயனடையக்கூடும். இதுவரை பதினைந்து பேர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஐம்பது பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று கலெக்டர் சொன்னார்கள். அதபட்சம் நூறு நூற்றைம்பது பேர்களுக்கே கொடுக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் இது ஒரு கணிசமான நிலாரணமாக இருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. காரணம், என் தொகுதியில் மட்டும் இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை இழந்திருக்கலாம். ஆகவே கணிசமான அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் நான் முன்பே பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன்—உதாரணமாக மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் டி.வி.எஸ்., ஹார்வி மில் போன்ற பெரிய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அரசாங்கத் தினுடைய தயவு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கலெக்டர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலதிபர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசி, இப்படி வேலை இழந்தவர்களில் ஒரு ஐம்பது பேர், நூறு பேர்களுக்கு அவரவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டால் அவர்கள் கொடுக்க முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இவ்வாறு செய்வதுதான் வேலை

10th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

இழந்து தவிக்கிறவர்களுக்கு உடனடியாக நாம் அளிக்கிற கணிசமான நிவாரணமாக இருக்கும். இல்லாவிடில் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கே பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு என்ன சமாதானம் கூறுவது என்றே புலப்படவில்லை. மேலும் வேலை இழந்து நிற்கிற அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காரணத்தினாலேயே வேறு பல பிரச்சினைகளும் துன்புறுத்துகின்றன. குறிப்பாக குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வசதி, புத்தகம், துணி மணி வாங்க வசதி, வீட்டை விட்டு வெளியேற்றிவிடாத பாதுகாப்பு இவை எல்லாம் உடனடியாக இந்தச் சமயத்தில் நாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படி அவர்களுக்கு எல்லாவித சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள உப மானியக் கோரிக்கையின் இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக ஸ்தல ஸ்தாபன மானியமாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஜன விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பார்த்தால் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கீழ்செஞ்சியில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு இந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை போதாது என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால் கீழ்செஞ்சியில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் சாலை போடுவதற்கு கற்களோ, இசை பொருள்களோ வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு அல்லது திருச்சி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வாங்கிவரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் அதிகமாகச் செலவாகிறது. ஆகவே நிச்சயமாக கீழ்செஞ்சியின் நிலைமையைக் கவனித்து தலைக்கு ஒரு ரூபாய் வீதமாவது கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விசேஷ சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சை ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி தாலுக்காவில் கிட்டத்தட்ட 24 ஏக்கராவுக்கு மேல் பாசன வசதி பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட்டால் 638 டன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பல நீர்ப்பாசன வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் உண்மையிலேயே ஆயிரக்கணக்கான டன் அரிசியை உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த ஜில்லாவில் அதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் இறவைப் பாசனத் திட்டங்களை அந்தத் தாலுக்காவில் நிறைவேற்ற முடியும். ஆதலால், கள்ளிமேடு, மங்கலூர் போன்ற கிராமங்கள் பாசன வசதியற்ற மேட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் இறவைப் பாசனத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பாசன வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாகக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [10th August 1963]

கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நிலைவில் எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கந்தபுரிச்சான் வடிகால் என்ற திட்டத்தை சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் உபயோகத்திற்கு அந்த வடிகால் இன்னும் திறந்துவிடப்படவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் கவனித்து உடனடியாக இவ்வாண்டாவது அந்த வடிகாலைத் திறந்துவிடவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாநிலத்தில் குடிமராமத்து மூலமாக நிறைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பாசன வசதி நல்லமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த குடிமராமத்து வேலைகள் எல்லாறு நல்லமுறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதுபோல தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறையக் குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களையும் மராமத்து செய்து கொடுத்தால் தண்ணீர் இறைத்து பயிர் வைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்பு சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல இன மாடுகளை வளர்ப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட கால்நடைகளுக்கு வரக்கூடிய வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கு இன்றையதினம் அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னமும் சில வியாதிகள் வந்தால் தடுக்க முடியாத நிலைமையே இருக்கிறது. கால்நடைகள் இறந்து போகின்றன.

அதுபோலவே கோழி வளர்ப்புக்காக ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கோழி வளர்ப்பு மிகவும் அவசியம். ஆனால் கோழிகளுக்குச் சட்டென்று வருகிற வியாதிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரே ஒரு கருத்தை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே இப்போது நிற்கிறேன். போலீஸ் மானியத்தில், ஊர்க்காவல் படைக்காகவும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள், தலைமை கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகியோருடைய இல்லங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்காகவும் சில லட்ச ரூபாய்களைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரியிருக்கிற இந்தக் கோரிக்கைகள் அத்தனையும் ஆதரிக்கிற நேரத்தில், சென்னை நகரப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் ஊர்க்காவல் படை ஆரம்பித்த அந்தத் தேதிக்கும் இன்றைய தினத்தில் இருக்கிற நடைமுறைகளுக்கும் இடையே உள்ள விவரங்களை இந்த

10th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மன்றத்தில் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் நான் இந்த விவாதத்தில் உங்கள் அனுமதியோடு கலந்து கொள்கிறேன். ஊர்க்காவல் படை மக்களது உடைமைகளையும், உரிமைகளையும், சமாதானத்தையும், ஒழுங்கையும், அமைதியையும் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி அது இப்போது வெற்றிகரமாக நடந்துவருகிறது. அதில் ஒன்றும் விவகாரம் இல்லை. நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—‘அவர்’ அலங்காரமாகத்தான் பேசுவார், இப்படித்தான் எப்போதும் பேசுவார் என்று எங்களுக்குச் சமாதானம் சொன்னால் அது சரியல்ல என்று கனம் நித்யமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு மாதங்களாக சென்னை நகரிலே ஒரு பிதி, ஒரு பயம், அச்சுறுத்தல், அமைதியின்மை ஏழை எளியவர் இல்லங்களிலே நிலவிக் கொண்டு வருகிறது. எங்கா யினும் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டால் அது நன்றாகத் தெரியும். இந்தச் சபையிலே ஏதேனும் மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் அதனுடைய அடையாளங்கள் நன்றாகத் தெரியும். அதேபோல் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தின் தலைமை போலீஸ் கமிஷனர் மாறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அதிகாரி மாறியிருக்கிறார் என்பதை அறிவப்பதற்காகவோ, என்னவோ, நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள், ஆயிரக் கணக்கான பேர்கள்—ஏழை மக்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்படுகிறார்கள். காரணம் இல்லாமல், விவரம் இல்லாமல் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். நாட்டிலே சட்டமும் அமைதியும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது ஒன்றுதான். அதற்காக, சட்டத்தின் பெயரால், அமைதியைக் காக்கவேண்டுமென்பதின் பெயரால் ஏழை மக்களை அச்சுறுத்துவதும், நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் கைது செய்யப்படுவதும் சரிதானா? முன்பு கைது செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கைக்கும் இப்போது அந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரத்தை நாங்கள் காட்ட முடியும். இந்தக் கமிஷனர் பதவியேற்றதும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம் ஜனராகி ஏழை எளியவர்களை எல்லாம் விவரம் இல்லாமலே கைது செய்து பாதுகாப்பிலே வைக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மக்களிடத்திலே மிகுந்த பிதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரவு 12 மணிக்கு கவுரவமானவர்களாக இருந்தாலும் கூட சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் கூட சினிமா பார்த்து விட்டுச் செல்கிறவர்களைப் போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கையிலே சினிமா டிக்கட்டைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய தலைமை இருக்கிறது. நான் இருக்கும் தொகுதியில், ராயப் பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஊமைகளையும் ஏழைகளையும் மிகவும் இம்சிக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு இத்தனை கேஸ்கள் பிடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ இந்த மாதிரிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [10th August 1963]

இதற்குக் கமிஷனரே காரணமா இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. இது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது. எவ்வளவோ குற்றங்கள் நாட்டிலே நடைபெறவில்லையா? அங்கெல்லாம் இந்தப் போலீசாரைக் காணோமே. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவரத்தையே சொல்லுகிறேன். மயிலாப்பூர் தொகுதியிலும், என்னுடைய தொகுதியிலும், திருவெல்லிக்கேணி தொகுதியிலும் விவரம் இல்லாமல் ஏழை மக்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி இதற்கு முன்பு கூடப் பல முறை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். அவ்வாறு கைது செய்யப்படுகிற மக்களை 14 நாட்கள் வரை எந்தவிதக் காரணமும் காட்டாமல் சிறையிலேயே அடைத்து வைத்திருக்கலாம். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டுதான் நாங்கள், கமிஷனருக்கு 'மாஜிஸ்ட்ரியல் பவர்' இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வெங்கலம் தொகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மணி அவர்களுடைய ஊரைச் சேர்ந்த சின்னசாமி, முத்துகிருஷ்ணன், கலியமூத்து ஆகியவர்கள் கொத்தவால்சாவடியில் தாய்கறி வாங்கி கிண்டியில் விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is giving too much of details which are far away from the subject under discussion.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am only drawing the attention of the Hon. Minister by stating the facts of a particular incident.

MR. SPEAKER : It is very irrelevant.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is relevant to the matter under discussion.

MR. SPEAKER : But the hon. Member is giving more details which are irrelevant.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am only illustrating the case, Sir.

MR. SPEAKER : It is not good. The hon. Member should confine his remarks to the subject under discussion and avoid irrelevant remarks.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவ்விதம் சாதாரண கைது செய்து விட்டு வெளியே விட மறுக்கிறார்கள். அதற்காக எம்.எல்.ஏ. ஜாமின் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் லா அண்டு ஆர்டர்' என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களுக்கே காவலர்கள் போட வேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கும் எளியவர்களுக்கும் நல்ல ஒரு நிம்மதி இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த நிலைமைகள் மாறவேண்டும். அரசியல் கிளர்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு ஜெயிலுக்குச் சென்றவனை, 'அவன் ஏற்கனவே ஜெயிலுக்குச் சென்றவன்' என்று

10th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சொல்லிக் கைது செய்வது சரியல்ல. அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த மாதிரி ஒரு பீதியை உண்டு பண்ணுகிறார்களோ என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. இந்த நிலைமைக்கு நம் முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள்—போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும், அவர்கள் நானாய மறுதினம் வருவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்—‘டிபாக்டோ’ போலீஸ் அமைச்சரும், ‘டிபாக்டோ’ முதலமைச்சருமான கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதை நான் பலமாக மறுக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டு, ஏழை எளியவர்கள், சாதாரணக் குடிமக்களுடைய பீதியைப் போக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களது இல்லங்களிலே இருக்கும் அழுக்குகளையும், நிம்மதியற்ற தன்மையையும் கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன் வைத்திருக்கும் துணை மதிப்பீட்டின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, துணை மதிப்பீடு வரும்போதே நல்ல காரியங்களுக்காகத்தான் வரும் என்ற முறையிலே இந்தத் துணை மதிப்பீட்டையும் நம்முடைய கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் வாவு செலவுக் கணக்குகளைப் போடும்போது ஆபீசர்கள் இன்னும் சற்றுக் கவனத்தோடு போட வேண்டும். அதிகமாகத் துணை மதிப்பீடுகள் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் செய்தால்தான் அந்தத் துறைகளுக்குத் தலைமை வகிக்கும் ஆபீசர்கள் கவனத்தோடு இருப்பார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தேன். பட்ஜெட் ‘வேரியேஷன்ஸ்’ மூன்று பர்சென்ட் இருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இவ்வாறு துணை மதிப்பீடுகளைக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கும்போது அனுமதி வாங்கிக் கொள்வது சுலபமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் துணை மதிப்பீடுகள் கொண்டு வரப்படுகின்றனவோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல் மிக அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்கும், நல்ல காரியங்களுக்கும் மட்டுமே இந்தத் துணை மதிப்பீட்டைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவிலே கான்ஸ்டபிள்கள், ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் ஆகியவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கொஞ்சம் அதிகம் பணத்தை ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. போலீஸ் இலாகாவிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th August 1963]

களைச் செய்து தருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அந்த நிர்வாகத் துறையிலே ஊழல் இல்லாமல், லஞ்சம் இல்லாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

அதே சமயத்தில் மின்சாரத்திற்கு பணம் கொடுப்பதால் எட்டு மணி அல்லது ஒன்பது மணிக்கு மேல் லைட் போடக்கூடாது என்ற கெடுபிடி இருப்பதாக என் தொகுதியில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உள்ள சில மாணவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். பரீட்சை சமயங்களில் மாணவர்கள் படிக்க 10 மணி 11 மணி ஆகலாம், அப்போது வேண்டுமானால் சிறிது அதிகமாக பணம் அவர்துணிபிட்டு வந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம், அவர்கள் தரத் தயார். குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அரசாங்கம் வாங்கிக் கொண்டு மேற்பட்ட யூனிட்டிற்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். பரீட்சை சமயங்களில் எட்டு மணி வரைதான் லைட் போடலாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. பின்னர் ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டர் போலீஸில் இருப்பவர்கள் வெகு நாட்களாக வீட்டு வாடகை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் பல பேர்களுக்கு வீட்டு வசதியில்லை. ஆவடியில் இருப்பவர்களுக்கு வாடகை கொடுக்கிறோம். ஆனால் வெளியிலிருந்து வருபவர்களுக்கு வாடகைப் பணம் தருவதில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு வந்திருந்தபோது ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டர் போலீஸாரின் மனைவி தனது குழையைத் தெரிவித்தார். அந்த வீட்டு வாடகை எங்களுக்கும் கொடுத்தால் தேவலை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “பார்க்கலாம்” என்று கூறினார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் அது வரவில்லை. ஆகவே அடுத்த துணை மதிப்பீட்டிலோ அல்லது அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலோ இதையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பொறியியல் கல்லூரியில் அதிக சீட்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதற்காக பணம் தேடக்கூடியிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். பொறியியல் கல்லூரிகளில் மட்டும் அல்ல, இன்று சாதாரணக் கல்லூரிகளில் கூட மாணவர்கள் இடம் கிடைக்காத அவதிப்படுகிறார்கள். ஆர்ட்டர் காலேஜில் 30 இடங்கள் கூட்டியதற்கு ஆயிரத்திற்கு அதிகமான அபிவிருத்திகள் வந்து தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தினாரியிருக்கிறார்கள். ஒன்றும் வருப்பிலிருந்து காலேஜ் வரை பிள்ளைகளை சேர்க்கும் விஷயத்தில் சென்னை மக்கள் படும் அவதிக்கு கணக்கு வழக்கு கிடையாது. பூர்வாங்குண்டம், மாயவரம் காலேஜ்களில் இடம் இருக்கிறது என்றுதான் பத்திரிகையில் செய்தி வருகிறது. சென்னையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் வெளியிடங்களுக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பி படிக்க வைப்பதற்கு வசதி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா? இல்லை. அதற்கு அதிகப்படியான பணம் வேண்டும். ஆக ஒன்றும் வருப்பிலிருந்து காலேஜ் வரை புது நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடி வரவேற்கத்தக்கதே. ஏனெனில் பிள்ளைகள் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், கல்லியில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதால் இது வரவேற்கத்

10th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தக்கதே. ஆனால் சீட்களை 3, 5 என்று கூட்டினால் போதாது. வட சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு ஒரு பெண் கல்லூரி மிக மிக அவசியம். வட சென்னையில் உள்ள மக்கள் ஏழைகள், அவர்கள் பெண்களைப் படிக்க வைப்பதே கஷ்டம், அவர்கள் பத்தாவது வரை படித்துவிட்டு காலேஜுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் நான் ஒன்றுக்கு பஸ்ஸுக்கு ஒரு ரூபாய் செலவு செய்து அவர்களால் போவது மிக மிக கஷ்டம். ஆகவே வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக மிக அவசியம். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலேயே சேர்த்திருக்க லாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் கல்விக்கு தாராளமாக உதவி செய்யும் மனம் படைத்தவர்கள். ஆகவே அடுத்த முறை யாவது இதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இப்போதே ஆரம்பித்தாலும் மிக்க உதவியாக இருக்கும். தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக உதவிப் பணம் 5 லட்சம் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்ற பொது வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இந்த பெண்கள் கல்லூரிபற்றி சொல்லவில்லை. அப்போது சொல்லாமல் இப்போது சொல்லி அடுத்த துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல் கிறார்கள். அதே சமயத்தில் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்க வேண்டிய செலவை எதிர்பார்த்து முதல் பட்ஜெட்டிலேயே போட் டிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: நான் தாழ்மையோடு கூறிக் கொள்கிறேன், சென்ற வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போதும் நான் இதைப்பற்றி பேசினேன். அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அதை மறந்து விடுவார்களோ என்றுதான் இப்போது இதைத் தனியாகச் சொன்னேன். அடுத்த திட்டத்திலாவது இதைச் சேர்த்துக்கொண்டால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பொற் கொல்லர்கள் மிக மிக அவதிப்படுகிறார்கள். இந்தத் தங்கக் கட்டுப் பாட்டினால் மிக மிக தாக்கப்பட்டவர்கள் பொற்கொல்லர்கள்தான். இன்று பல குடும்பங்கள் நசித்து விட்டன. இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை எவ்வளவு அவசரமாக வாங்குகிறோமோ அதே அவசரத் தில் இவர்களுக்காக தொழிற்சாலைகள் துவங்க துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் அவர்கள் வேலை கேட்டு வந்தால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டு மென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். இச் சபையிலும் கூறப் பட்டது அதுபற்றி. ஆனால் அங்கு சென்று வேலை கேட்கும்போது எங்களுக்கு உத்தரவு இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள் கலப மாக. இன்று அவர்களில் பலபேர்கள் வேலை இன்றி என் தொகுதியில், சுண்டல், மசால்வடை சுட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவு அவசரமாக இதைக் கொண்டு வருகிறோமோ அதை விட அவசரமாக அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் துவங்கப் படவேண்டும். அவர்கள் நாருக்காக வேலை செய்பவர்கள்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [10th August 1963]

அதோடு அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலும் டெலபோன்ஸ் போன்றவற்றில் படிப்பு சிறிது குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது, அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு ஒரு அவசர மகாநாட்டைக் கூட்டினாலும் சரியாகயிருக்கும். ஆக அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து அவர்கள் மறு வாழ்வு பெறச் செய்யவேண்டும், அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்கள் குடும்பங்கள் சாகாமல் பிழைக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள துணைமான்யக் கோரிக்கைகள், துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணைகளையொட்டிச் சில கருத்துக்களை வழங்க நான் விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் காரணமாக 3 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பீடுகளையும், கணக்குகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மதிப்பீடுகளுக்கும் கணக்குகளுக்கும் இடையில் அதிக வேறுபாடு இல்லாத நிலையில் திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டுமென்ற கருத்து, பொருளாதார நிபுணர்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். வேறுபாடே இல்லாமல் சரியான வகையில் மதிப்பீடுகளை, கணக்குகளை அமைக்க முடியாது என்றாலும், சிறிய வேறுபாடுகள் இருப்பது தவிர்க்கமுடியாததுதான் என்றாலும் அதிகமான வேறுபாடுகள் இல்லாத அளவிற்கு நிதிநிலை தீட்டப்பட வேண்டிய தன்மையிருக்கிறது. இதைத்தான் பொதுக்கணக்குக் குழுவும் அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அதிகப்படியான வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. அதனை நீக்க உள்ளபடியே முயல்தல் வேண்டும். இந்தத் துணைமதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வகையில், சில புதிய பணிகளை மேற்கொள்ள இருப்பதாலும், ஏற்றுக் கொண்ட சிலபல பணிகளில் எதிர்பாராத செலவு ஏற்பட்டு விட்டதாலும் 3 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் கேட்கப் படவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத வகையில் சிலபல செலவினங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் துணை மான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அகப் படையை (Home-guard) திட்டமிட்டிருந்ததைவிட அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கும் அவர்களுக்குச் சீருடை வழங்கவும் தொகை வேண்டப்படுகிறதென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒன்றுதான். காவலர் இல்லங்களில் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தித் தரவும் காவல் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி அளிக்கவும் மான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. காவலர்க்கு அத்தகைய வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவதும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தான். காவல் துறையினரைப் பற்றி எனக்கு முன்னதாக பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் அரசினர் ஓரளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகத்தின்பேரில் அன்றாடம் நூற்றுக்கணக்கானவர்களை பிடித்துச் செல்கிற கொடுமை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தனைக்கும் காரணம் காவல் துறையிலுள்ள மேல் அதிகாரிகள்தான் என்று சொல்லாவிட்டாலும் காவலர்கள் சந்தேகத்தின் பேரில் விட்டில் இடம் இல்லாததினால் வெளியே தாழ்வாரத்தில் படுத்திருப்பவர்களையும் சாலை ஓரத்தில் நடைபாதையில் படுத்திருப்பவர்களையும் அல்லது 11, 12 மணிக்கு தெருவில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பவர்களையும் பிடித்துச் செல்கிற நிலைமை தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்பதோடு சில நாட்களாக அது அதிகமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாள் தோறும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சார்பாக அவர்களை விடுவிக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பிற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. குற்றம் செய்தவர்கள் பல பேர்கள் விடுபடுகிற நிலை ஏற்பட்டாலும், குற்றம் செய்யாத ஒருவன் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பது நீதித் துறையில் கையாள வேண்டிய ஒரு முறையாகும். அம்முறையில் குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டாவிட்டாலும் குற்றம் செய்யாத நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படக்கூடாது. ஆனால் இன்று சந்தேகத்தின் பேரில் பிடித்து இரண்டு வார கால தண்டனை பெறும் அளவிற்கு நிரபராதிகள் ஆளாகிறார்கள். காவலர்கள் தாங்கள் சிலபல வழக்குகளைக் கண்டு பிடித்தோம் என்று பெருமை தேடிக்கொள்வதற்காக அப்படிப் பிடித்தால்தான் தங்கள் திறமையைக் காட்டிக்கொள்ளமுடியும் என்று வழக்குகளை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதற்காக குற்றம் செய்யாவிட்டாலும் குற்றவாளிகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் காவல் துறையினருக்கு ஏற்படுகிறது என்பதினால் அத்தகைய முயற்சியில் நிரபராதிகளைக் குற்றவாளிகளாக மாற்றிக் கூண்டில் நிறுத்தித் தண்டனை வாங்கித் தருகிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. குற்றம் செய்பவர்கள் சென்னை நகரத்தில் அறவே இல்லை, அவர்களைப்பற்றி சந்தேகப்படவே கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகிறவர்கள் குற்றங்கள் செய்பவர்கள் ஆகியவர்களைக் கண்டுபிடித்து ஒழுங்கையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுவது காவல் துறையின் பெரும் பொறுப்புத் தான். ஆனால், குற்றம் புரிந்தவர்களாக அல்லது புரியக்கூடியவர்களாகச் சந்தேகப்பட்டுப் பிடித்துச் சென்றாலும் கூட அவர்கள் இன்னொரு எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னால், காவல் துறையினரிடத்தில் அவருடைய முகவரியைக் கொடுத்தால், உடனே அந்த முகவரிக்குச் சென்று 'அந்த நபர் உண்மையிலேயே சந்தேகத்திற்கு உரியவர்தானா, அல்லது உங்களுக்கு அறிமுகம் ஆனவர்தானா' என்பதை உடனே விசாரித்து சிலபல மணி நேரத்திற்குள் அவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடியவர்கள் அல்ல என்று தெரியவந்தால் அவர்களை விடுவிப்பதற்கான முயற்சிகளை காவல் துறையினர்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1963]

எடுக்க வேண்டும். சில நாட்கள் கழித்துத்தான் காவலர்களால் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்பட்டுத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி சில குடும்பங்களுக்கு வந்து சேருகிறது. சந்தேகத்தின்பேரில் பிடித்துக்கொண்டு போனாலும் கூட, அவர்கள் முகவரி கொடுக்கும்பொழுது எனக்கு இன்னரைத் தெரியும் என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்களை விசாரித்துச் சந்தேகத்திற்கு உரியவரா இல்லையா என்று தீர்மானித்து, அந்த வழக்கு உண்மையான வழக்கா இல்லையா என்று ஆராய்வதற்கு இடம் ஏற்படுவதற்கு அரசினர் பெரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசினர் முயற்சி செய்தால், சென்னை நகரத்தில் பீதி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் அச்சம் தோன்றாமல் இருப்பதற்கும் வழிவகை ஏற்படும். அதை அரசினர் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையிலே கல்வி பெற வேண்டும் என்றிருக்கும் ஆவலும், அந்த ஆவலை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் மிகக்குறைவாக இருக்கின்றன. ஆகவே தான் அந்த ஆவலை நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களைச் சில மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் கூட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் கூட, அந்த நெருக்கடி நிலைமையை மேலும் வளர்க்காமல் விரிவாக்குவதற்கான திட்டத்தை தீட்டி, அந்த வகையிலே அதிகமான அளவுக்குச் சேர மாணவர்கள் விரும்புகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு வசதியைப் பெருக்கி அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும். மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடவசதி ஏற்படுத்துகிறபொழுது மற்ற பல வசதிகளையும் பெருக்க வேண்டும்.

ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் இட நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதாகவும், வகுப்புகளில் மாணவர்கள் இருக்கவேண்டிய அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் பெற வேண்டிய கல்வித் தரத்தை சரியான முறையில் பெற முடியவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, மருத்துவக் கல்லூரியில் இருக்கிற மாணவர்கள் தங்களுடைய மருத்துவத் தொழிலில் பயிற்சி பெறுவதற்காக, மருத்துவமனையில் நோயாளிகளிடத்தில் சென்று தங்களை பழக்கப் படுத்திக்கொள்கிற முறையில், ஒரு நோயாளியிடத்திலே 20, 25 மாணவர்கள் சென்று ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் 'உனக்கு என்ன' என்று கேட்டு, ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் பரீட்சை பண்ணவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால், 2, 3 மாணவர்கள் பரீட்சை செய்த பிறகு அந்த நோயாளிகள் அந்த மாணவர்கள் மீது சீறி விழுகிறார்கள் என்றும், அந்த மாணவர்கள் அவர்களை நெருங்க முடியவில்லை என்றும் ஒரு சில மாணவர்கள் அந்த நோயாளிகளிடம் சென்று அவர்களுடைய நிலைமைகளை பழகிக்கொள்வதற்கு முடிகிறதே தவிர, பலரும் சேர்ந்து பழகிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு நோயாளியைச்

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சுற்றி 20, 25 மாணவர்கள் நின்று அவருடைய தன்மையை அறிய வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே அவதிப்படுகின்ற நோயாளிகள், இந்த மாணவர்கள் தங்களுடைய திறமையைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு முயலும்போது மேலும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர். மாணவர்கள் பெறவேண்டிய கல்வித் தரத்தை பெறமுடியாமல் இருக்கும் நிலைமையை அரசினர் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து நெருக்கடி நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதை இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்து நல்லதோர் சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும்.

டில்லியிலுள்ள மதராசி சங்கம் நடத்துகின்ற பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு 9 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்றும், இதுவரையில் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மேற்கொண்டு 6 லட்சம் ரூபாய் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு தேவைப்படுகிறது என்றும் அதற்காகத் தமிழக மாநில அரசை அவர்கள் நிதி உதவி கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிதி உதவி செய்ய தமிழக அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது என்றும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. டில்லி அரசு அதற்கு ரூ. 90,000 தான் நிதி வழங்கியிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. டில்லியில் இருப்பவர்கள் கல்வி வசதி பெறுவதற்கு இது உதவியாக இருப்பதினாலும், அங்கேயிருந்து வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இது வசதி செய்கிற காரணத்தினாலும், இந்தக் கட்டிடங்களுக்கான முழு மான்யத்தையும் இந்தியப் பேரரசே அளிப்பதற்கான வகையில் இந்த மாநில அரசு டில்லி அரசுக்கு சிபார்சு செய்து, மதராசி சங்கத்திற்கு இந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிதி அளித்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 6 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. டில்லி அரசு ரூ. 90,000 தான் தருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது டில்லியில் இருக்கிற காரணத்தினாலே, அங்கே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்தியப் பேரரசால் கொடுக்க இயலும் என்ற காரணத்தினால், இந்தச் சிபார்சைச் செய்ய ஏன் இந்த மாநில அரசு முன்வரக்கூடாது?

வர்த்தகவரி அலுவலகங்களுக்கு மேஜை நாற்காலிகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 6,68,000 1962-63-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டது என்றும் அந்த ஆண்டில் அவை வாங்கப்படாததன் காரணமாக, அந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படாததன் காரணமாக, இந்தத் துணைமதிப்பீட்டிலே இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்படுகிறது என்றும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஆண்டிலே செலவழிக்கப்படும், மேஜை நாற்காலிகள் அந்த ஆண்டிலே வாங்கப்படும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்த ஆண்டில் வாங்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டுத் தொகை செலவு செய்யப்படாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இந்தத் துணை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [10th August 1963]

மதிப்பீட்டில் கொண்டுவருவதற்கான அவசியம் எந்த அடிப்படையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஒரு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஆண்டில் செலவழிக்கப்படாத அளவுக்கு வந்திருக்கிற இடையூறுகள் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப்பற்றிப் பலரும் சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், அதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம் நாட்டிலே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசினர் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆற்றுப் பாசனத்தின்மூலம் நாட்டில் ஏற்படுகிற உழவைவிட கிணறு, ஏரி, குளம் ஆகியவற்றின் பாசனத்தின்மூலம் ஏற்படுகின்ற உழவுதான் அதிகம் என்று புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கு எத்தகைய தகுதிகளும், வாய்ப்புகளும் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினர் பலரும் தெரிவித்தார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இன்னும் தீவிரமான முறையில் மேற்கொள்ளுவதற்கு, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்வதற்கு அரசினர் முயலுதல் வேண்டும். ஆங்காங்கிருக்கிற வாய்ப்புகள் சிறிய வாய்ப்புகள் மூலம் பெரிய பலன் எங்கெங்கே ஏற்படமுடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றை உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும். விளைச்சலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருந்தும், நீர் இல்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக விளைவைப் பெருக்குவதற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை போக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மூன்றை உருவாக்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ராமநாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களில் இரண்டு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியில் ஒரு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையும் உருவாக்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, இப்பொழுது புதிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி அதன் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்தி தீப்பெட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சி செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும், இப்பொழுது இருக்கிற பல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் தங்களுடைய நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு பெரிய ஆபத்துக்கு உள்ளாகிவருகின்றன என்ற செய்திகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோவில்பட்டி தாலுகாவில் சில தொழிற்சாலைகள் நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, மூடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு அதன் மூலம் பல தொழிலாளர்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டத்திற்கு வந்து தொழிலாளர்கள் அந்தப் பகுதியில் அலதிப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டி உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு, இயந்திரத்தின் மூலம் தீப்பெட்டி செய்யப்படுகின்ற விம்கோ தொழிற்சாலையின் போட்டியும், அவர்களுக்கு

10th August 1963]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிற சிலபல சலுகைகளும் காரணமாக இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய சலுகைகளை பெறமுடியாத அளவுக்கு குடிசைத் தொழில்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், விம்கோ தொழிற்சாலைபுடன் போட்டிபோட முடியாத சூழ்நிலை இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. குடிசைத் தொழில்களை நம்பி லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வாழ்வதன் காரணமாக, இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளைவிட அதிகமான சலுகைகள் அளிப்பதன் மூலம் இந்தத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் நிலைபெற்று இருக்கவும், இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஆவாகாத அளவிற்கு அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து பெறுவதற்கு வசதி ஏற்படவும், இந்தப் பிரச்சனையை அணுகிக் குடிசைத் தொழில்கள் அடிப்படையில் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு முயலுதல்வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மீன்துறையைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை கடலோரத்தில் மீன் பிடிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தும் மீனவர்கள் சில சமயங்களில் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படகை, வலையை ஆலைகள் அடித்துக்கொண்டுவந்து துறைமுகப்பகுதியில் சேர்த்துவிடுகின்றன. ஏழை எளிய மீனவர்கள் வைத்திருக்கிற வலைகளோ, அல்லது அவர்கள் வைத்திருக்கிற சிறுசிறு படகுகளோ கட்டுமரங்களோ துறைமுகப்பகுதிக்கு அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டால் காவல்துறையினர் அவைகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடுகின்றனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் அவதிக் கு உள்ளாகிறார்கள். அவர்களே விரும்பி எடுத்துச் செல்லுவதில்லை; ஆனால், அலை அல்லது புயல் காற்று சில சமயங்களில் அந்தப் படகுகளையும் வலைகளையும் துறைமுகப்பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடுகிறது. அந்த நிலைமையை அறிந்து, அப்படிப்பட்ட பொருள்களை மீனவர்களாகவே கொண்டுவந்து சேர்க்கவில்லை, இயற்கையின் கொடுமையின் காரணமாக அவைகள் துறைமுகப் பகுதிக்கு வந்து சேருகின்றன என்பதை உணர்ந்து அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்காமல் அந்த வலைகள், படகுகள் முதலிய வற்றை கைப்பற்றாமல் அவர்களுக்கே வழங்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். மேற்கொண்டு கட்டிடங்கள் கட்டிவிடப்படுகிற துறைமுகத்தின் பகுதிகளில் மீன்கள் அதிகமான அளவுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே வலை வீசினால் மீன்களை அதிகமாக அரிக்கமுடியும் என்று சென்னை மீனவர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படி அங்கு மீன் பிடிக்கப்போகிறவர்களைத் துறைமுகத்திற்கு அருகே வந்து விட்டதாக அவர்கள் மீது குற்றம் சமத்தி கைது செய்து விடுகிறார்கள், வழக்குத் தொடர்கிறார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. துறைமுகப்பகுதிக்குள் வந்து, அங்கு இருக்கிற பொருள்களைக் கொண்டு போகாமலும், அங்கே இருக்கிற பொருள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

களைத் திருடாமலும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிற அளவுக்கு காப் பாற்ற வேண்டுமென்றால் காவல்துறையினரை காவல் காக்கச் செய்து பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே துறைமுகத்திற்கு அருகே மீன் பிடிக்கின்ற உரிமையைப் பறிக்காமல் அதற்கான வசதிகள் செய்து தந்து, ஏழை எளியவர்களான மீன்தொழிலையே மட்டும் நம்பி வாழ்கின்றவர்களுக்கு அந்த வசதியைச் செய்வதற்கு அரசினர் முற்பட வேண்டும்.

பொற்கொல்லர்களின் நிலைமையைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய கொடுமைகள் களையப் படுவதற்கு விரைவான நடவடிக்கைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் ஒரு முகமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் வந்ததன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளையும் விபரீத விளைவுகளையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். தங்கக் கட்டுப் பாடு சட்டம் எண்ணிய நோக்கத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது ஐயப்பாட்டிற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்று பொருளா தார நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அதனால் பல கொடுமைகளும் கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொற்கொல்லர்கள் இந்த அவதிக்கு ஆளானதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் சட்டம்தான். அப்படி அவதிக்கு ஆளானவர் களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டிய முழுப் பொறுப்பையும் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற அரசினர் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு அரசினர் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பல லட்சக் கணக் கான பொற்கொல்லர்களின் குடும்பங்கள் அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. எடுக்கப்பட்ட முயற்சி என்னவென்றால் ரூ. 5 லட்சம் கடன் உதவி தந்து ஆள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வீதம் 500 பேருக்குத் தருகின்ற அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. அவதிக் குள்ளானவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் தொழில் திறனைப் பயன் படுத்தி, 14 காரட் தங்க நகைகளை செய்ய விரும்புகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் 14 காரட் தங்கத்தை பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படவில்லை. பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். வேலையிழந்து தவிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றவர்கள் ரூ. 100 லைசென்சு கட்டணம் தர வேண்டும் என்ற முறை ரத்து செய்யப் பட வேண்டும் என்ற கருத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்களும் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களும் இங்கு கூறி இருக்கிறார்கள். இலவசமாக அவர் களுக்கு லைசென்சு வழங்குகிற கிட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று தமிழக சர்க்கார் இந்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக 14 காரட் தங்கத்திலே நகைகள்

10th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செய்யலாமென்று விரும்புகிறவர்களுக்கு அந்த வசதியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அரசினர் முன்வரவேண்டும். அவதிப் படுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையோ ஏராளம். ஆனால் வசதி ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான திட்டம் போட்டிருப்பதோ மிக மிகக் குறைவு. இந்த ஆயிரம் ரூபாயிலும்கூட ரூபாய் 500 தான் முதலிலே கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு தொழிலில் முயற்சி செய்து இடம் தேடி பல்வேறு வசதிகளையும் செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த ரூ 500-ஐ வைத்துக் கொண்டு தொழில் செய்து அதில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியைப் பார்த்து, மேற்கொண்டு ரூ. 500 பெறுவது என்ற முறையில் பல அவதிகள் இருக்கின்றன என்றும் பொற்கொல்லர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தொழில் தொடங்குவதற்கு சுமார் 25 தொழில்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சில பல தொழில்களை எடுத்து நடத்தினாலும்கூட, கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 500 ஆரம்பச் செலவுக்குக்கூட கட்டுப்படியாகாத அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே ரூ. 1000 முதலிலே கொடுத்து, அதைக் கண்காணிக்கிற அளவுக்கு வகை செய்ய முடியுமா என்பதை அரசினர் பார்க்க வேண்டும். தொழில் இழந்த பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தர ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளும், நகராட்சி மன்றங்களும் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே தொழிற்காலகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, அவர்களே தொழிலைத் தேடி அவர்களே பல வசதிகளை தேடிக் கொள்வதைவிட, ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகிய இவற்றிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்புவித்து அதிகமான கடன் வசதி தந்து, அவர்களைக் கொண்டே தொழிற்காலகளை ஆங்காங்கே நிறுவச் செய்து அவதிக்குள்ளான பொற்கொல்லர்களுக்கு புனர் வாழ்வு ஏற்படுத்தித் தர அரசினர் முன் வந்தால் ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் குறைய வழி ஏற்படும். இந்த முறையில் மேற்கொள்வதற்கு அரசினர் திட்டங்கள் போடவேண்டும்.

ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளுக்கு சாலைகள் போடுவதற்கு இப்பொழுது மான்யம் ஒதுக்கி தரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது என்றால் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பிலும் இருக்கின்ற மக்கள் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற் போல் ஆள் ஒன்றுக்கு 40 காசு ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது. எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஆங்காங்கே உள்ள மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் நாற்பது காசு என்ற வீதத்தில் தரப்படுகிறது. எல்லா ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நிலைமைகள் ஒரே மாதிரியாக அமையவில்லை. ஆகவே மக்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தராமல் அங்கங்கே இருக்கிற சாலையின் நீளத்தின் தன்மையையும், சாலையின் தன்மையையும் அதனுடைய தேவையையும் கணக்கிட்டு அதற்கு தகுந்தவாறு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை திருத்துவதற்கான முயற்சியில் அரசினர் ஈடுபடவேண்டும். மதிப்பீட்டுக் குழுவினர்கூட இத்தகைய சிபாரிசை அரசினருக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். இச் சிபாரிசை நடை முறையில் மேற்கொள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

வதற்கு ஏன் அரசினர் முன்வரக்கூடாது? இந்தத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதன் மூலமாக இந்தத் துணை மதிப்பீட்டு கோரிக்கையிலே கோரப்படுகின்ற துணை மான்யத்தை சீர்பட செலவழிப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாகப் பொற்கொல்லர்களின் அவதியைத் தீர்ப்பதற்கு மேலும் தீவிரமான திட்டங்களை எடுத்து விரைவாக அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு தருவதற்கான முழு முயற்சிகளிலே அரசினர் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, துணை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது இந்த விவாதம் நடந்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ரூபாய் 3½ கோடி அளவுக்கு இங்கே அனுமதி கோரப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள், வரவு செலவுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு செலவிடுவதற்கு இம்மன்றத்தின் அனுமதியை சர்க்கார் பெற்றிருக்கிறதோ அதற்கு மேலே ரூ. 3½ கோடி என்பதல்ல. இனங்கள் புதிய இனங்கள். மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்திலிருந்து இந்தச் செலவுகள் ஆக வேண்டும், அதற்காக அனுமதி பெறப்படுகிறது என்ற வகையிலே சில இனங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு மேல் ரூ. 3½ கோடி இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள்.

துணை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் என்றாலும்கூட, பொதுவான சில கோரிக்கைகளையும், கருத்துக்களையும், சில குறைகளையும், கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவற்றை எல்லாம் நான் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொண்டு இங்கே பதில் சொல்லுவது இந்த விவாதத்திற்குப் பொருத்தமில்லை என்றாலும், நான் அவற்றை கவனிக்கவில்லை என்று யாரும் கருதக் கூடாது. இங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட யோசனைகள், கோரிக்கைகள், கருத்துக்கள் இவற்றின்மீது மேலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னென்ன கோரிக்கைகளைச் சேர்க்க வேண்டும், மீண்டும் மற்றொரு துணை மதிப்பீட்டிலாவது அவற்றிற்கு இடம் தர வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிருஷ்ணகிரித் தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் வட சேலம் பகுதியிலே ஒரு கல்லூரியை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அரசாங்கமே அங்கே ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர் பார்த்தது. வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயும் இது இடம் பெறவில்லை, உப மான்யக் கோரிக்கையிலும் வரவில்லை அடுத்த உப மான்யக் கோரிக்கையிலாவது இது இடம் பெற வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்று, வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேர்க்காமல் இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையிலே இந்த இனங்களைச் சேர்ப்பது பற்றி குறை கூறிய திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள், வட சென்னையில் ஒரு பெண்கல்லூரி வைக்க வேண்டும், அடுத்த உப மானியக் கோரிக்கையி

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

லாவது அதைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கல்வி ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மன்றம் அவற்றிற்கு துணைமதிப்பீட்டில் ஒப்புக்கொண்டு அனுமதிப்பாக இருந்தாலும், எந்த மாதத்திலும் அவற்றை அமைக்க முடியாது. கல்லூரி ஆண்டிலே, முதலிலே அமைக்கிறோம். ஜூலை மாதத்தில் அதைச் செய்கிறோம். ஜூலை மாதத்தில் செய்யவில்லை என்றால், அடுத்த பள்ளி ஆண்டு மறு ஜூலை மாதத்தில்தான். அதுவரை காத்திருக்க வேண்டும். அதற்குள் சாதாரண வரவு செலவுத் திட்டம் வந்து விடும். துணை மதிப்பீட்டில் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு இனங்களும் ஏன் என்று சில அங்கத்தினர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். வேறு மன்றத்திலேகூட ஒரு அங்கத்தினர் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். வேறொரு இலாகா ஏன் இதில் இடம் பெறவில்லை என்று கேட்டார்கள். எல்லா இலாகாக்களும் இடம் பெறவேண்டும் என்பதில்லை. அதை ஒரு குறையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் பலர் இதை ஏன் சேர்க்கவில்லை, அதை ஏன் சேர்க்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். எல்லா இலாக்காக்களுக்கும் சரி சமமாக பங்கிட்டு கிடைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகியும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒன்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், இதையெல்லாம் முன்பே எதிர்பார்த்து முதல் பட்ஜெட்டிலேயே ஏன் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது, இத்தனை இனங்கள் துணை மதிப்பீட்டில் வரவேண்டிய காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். அது சரியான வாதம் தான், அதற்கு விடை அளிக்க வேண்டியது அவசியம்தான். தவிர்க்கக் கூடாத முறையில்தான் இந்த இனங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சென்ற அந்த அளவுக்கு கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போகவில்லை. ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள், வேண்டுமென்றே சில இனங்களை முதல் பட்ஜெட்டில் போடாமல், துணை மதிப்பீட்டில் போட்டு விட்டால் சுலபமாக அங்கீகாரம் பெற்றுவிடலாம், என்று. அனுமதி பெறத்தகாத சில இனங்களை மூடி மறைத்து விட்டு, பின்னால் துணை மாலியத்தில் போட்டு விடலாம் என்றுகூட ஒருக்கால் இருக்கலாம் என்று ஊகித்தார்கள். அது முழு பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், துணைமதிப்பீடாக இருந்தாலும், இந்த மன்றம் கண்ணும் கருத்துமாகத்தான் பார்க்கிறது. நம் மன்றத்தைப் பற்றி அவ்வளவு குறைவாக நினைக்கக் கூடாது ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி—அரசாங்கத்தைப் பற்றி நினைத்தால் சரி—நம் மன்றம் இன்றைக்கு இந்த துணை மதிப்பீட்டிற்கு இரண்டு மணி நேரம் ஒதுக்கி, பின்னால் மின்சார வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம். நாளைக்கு ஓட்டுப் போடும் போதுகூட—இதற்காக தனியாக 12-ம் தேதி ஓட்டுப் போடலாம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதைப் பற்றிச் சொல்லலாம். முதல் பட்ஜெட்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

ஆனாலும், துணைமதிப்பீடு ஆனாலும், மன்றம் நன்றாகத்தான் கவனிக்கிறது. எப்படியாவது ஏமாற்றிவிடலாம் என்று அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை, நினைத்தால்கூட மன்றம் அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று முடிதி அனந்தநாயகிக்கு உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

என் இந்த நிலைமை, நிமித்தம் ஏற்பட்டது, முதல் பட்ஜெட்டில் போடாமல், துணை மதிப்பீடாக வர? நான் தான் நிதி இலாகாவோடு கலந்து யோசித்து, இப்பொழுதே—இது ஆகஸ்ட் மாதம்—இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்திலேயே துணை மதிப்பீட்டை சபைமுன் வைக்கலாம் என்று தீர்மானித்தேன். முன்பெல்லாம் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கொண்டுவருவது வழக்கம். பின்னால் வருவதை இப்பொழுதே கொண்டுபோகலாம் என்று தீர்மானித்தேன். இதற்கும் மேலாகப் பின்னால் வருவதை அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று, இப்போதைக்கு இந்த அளவில் அனுமதி கோரி இருக்கிறது. தவிர்க்க முடியாத வகையில்தான் துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. அப்படித் தவிர்க்கக் கூடாத நிலைமைக்குக் காரணம் வளர்ச்சிதான். பல நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. மற்றொரு காரணம், நெருக்கடிநிலை அப்படிப் புதிய நிலை ஏற்படும்போது, அதைச் சமாளிக்க பல தவிர்க்க முடியாத செலவினங்கள் ஏற்படுகின்றன. திட்டங்களில், மற்றவைகளில் சில மாறுதல்கள் செய்கிறோம். அதனால் செலவு ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரிப் பல காரணங்களால் வரவு செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டிற்கும் மேலாக துணை மதிப்பீடு வருகிறது. ஆனால், ஒன்று, கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். மிக நல்ல திட்டங்கள், முக்கியமான செலவுகள், அவசரமாகக் கருதப்படும் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. இன்னொரு வரவு செலவு திட்டம் சபை முன் வரும்வரை காத்திருக்க முடியாத செலவு இனங்கள் சில வருகின்றன. மதிப்பிற்குரிய என் சக அமைச்சர்கள் சில இனங்களை இப்போதே சபைமுன் வைத்து அங்கீகாரம் பெறவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சதாரணமாக, என் சகாக்கள் பொறுத்த மட்டில் ஒரு காரியத்திலும் நான் குறுக்கே நிற்கிறவன் அல்ல. சாதாரணமாக பைனான்ஸ் எதற்கும் முட்டுக்கட்டை போடும் என்பது சம்பிரதாயம், அதை நான் பின்பற்றுவது இல்லை. அவர்களுக்கே தெரியும் எது அவசரம், எது தள்ளிப்போடலாம் என்பதெல்லாம். ஆகவே கூடிய வரையில் சகாக்கள் கூறுவதையெல்லாம் நான் குறுக்கே நிற்காமல் அப்படி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் செய்கிறேன். இப்பொழுதுகூட ஒரு இனத்தை இப்பொழுது வேண்டாம், அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பார்ட் ஸ்கீமில் இல்லாமல் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று வற்புறுத்தினால் அதற்கு மேல் அவர்கள் வலியுறுத்துவது இல்லை. இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாங்களும் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு மேல் அதிகச் செலவுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் செய்கிறோம். இன்றைக்கு 3½ கோடி ரூபாய் அளவில் துணை மதிப்பீடு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால், இந்த இனங்கள் தவிர்க்கக் கூடாத வகையில் வந்திருக்கிறதே நவீன வேறு

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வகையில் இல்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “Variance” அதிகம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு கோணத்தில் சொல்லலாம். நாங்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். சகாக்களைக் கொஞ்சம் பொறுத்து இருங்கள் என்று கூடச் சொல்லுகிறேன். ஆனால், “Variance” எந்த அளவுக்கு அவசியம் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அளவுகோல் இருக்க முடியும். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி பொதுவாகச் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு தூரம் “Variance” இருக்க வேண்டும் என்பது எவ்வளவு தூரம் அவசியம் இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது. கோரி இருக்கிற தொகைகள், திட்டங்கள், அவசியமானது, தவிர்க்க முடியாதது, எதிர்பாராதது என்ற வகையில் இப்பொழுது இங்கே அனுமதி கோரி இருக்கின்றோம். ஒரு உதாரணம்; அதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அது எதிர்பாராதது, எதிர் பார்க்க முடியவில்லை. டெல்லியிலே நடைபெறும் ஒரு பள்ளிக்கு மானியமாக கொடுத்தது ஒரு லட்சம் ரூபாய். அது டெல்லியில் இருக்கும் பள்ளி என்று மாத்திரம் நினைக்கக் கூடாது. டெல்லியில் இருக்கும் நம் தமிழ் நாட்டு குழந்தைகளுக்காகவே நடத்தப்படும் பள்ளி; தமிழ் மக்களாலேயே நடத்தப்படும் பள்ளி. அங்கே 5,000 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகள். அவர்கள் அப்படி ஐந்து பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள். மெட்ராஸ் அலோஸியேஷன் என்று வைத்து நடத்துகிறார்கள். அதை நானே பார்த்து இருக்கிறேன். பிள்ளைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இடம் போதவில்லை. எப்படியாவது பள்ளி நடக்கவேண்டுமென்று, டென்ட் போட்டு நடத்துகிறார்கள். கட்டடங்கள் கட்டி வருகிறார்கள். டெல்லி, மத்திய சர்க்கார் அல்ல, டெல்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எல்லோருக்கும் போல் உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 90,000 கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கட்டடத் திறக்க கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், நம் தமிழ் நாட்டு பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறோமோ அதைவிட அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஒரு விதி இருக்கிறது, வரம்பு இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் நமக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்திற்காக நல்ல மனை கிடைத்திருக்கிறது. பல சலுகைகளைப் பெற்றுக் கட்டடங்களை கட்டி வருகிறார்கள். அந்தப் பள்ளி சிறந்த பள்ளியாக இருக்கிறது. பரீட்சைத் தேர்வைப் பார்த்தால் முதன்மையாக இருக்கிறது. பிள்ளைகளெல்லாம் தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகள். படிப்பும் நன்றாக இருக்கிறது. அவர்கள் குறையெல்லாம் ஆசிரியர்கள் வேண்டும் என்பதுதான். போதிய ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதில்லை. தமிழ் நாட்டிலிருந்தே வா வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இங்கிருந்து ஆசிரியர்கள் அங்கே போவது இல்லை. இங்கேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படியே இங்கிருந்து ஆசிரியர்கள் அங்கு போனாலும், அவர்களுக்கும் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு டில்லியில் வசதி இல்லாததால், தமிழ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

நாட்டிலிருந்தும் வராததால் சில ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். ஒன்று கவனிக்கவேண்டும் அங்கே படிக்கக்கூடிய இந்த 5,000 பிள்ளைகளுடைய பெற்றோர்கள் டில்லியிலே உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். அப்படி தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இந்தியா பூராவிலும் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலும்கூட வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இங்கேயே இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் களைத் தேடிக்கொடுக்கும் பொறுப்பும் நமக்கு வந்து விடும். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் களைத் தேடிக் கொடுப்பதில் அரசாங்கத்திற்குத்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்களே அது போல. அதை மறுக்கவில்லை. வேலை வாய்ப்புக்களைத் தேடிக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டியதுதான். அந்தப் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அது வேறு விஷயம். அந்தக் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் குழந்தைகள் தமிழ் நாட்டிலேயே இருந்தால், அந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் தமிழ் நாட்டிலேயே இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களெல்லாம் இங்கேயே படிக்கவேண்டும் என்றால், அவர்களுக்குக் கல்வியூட்டும் பொறுப்பு நம்முடையது. டில்லியிலே ஏதோ உதவி பெற்று பள்ளிகளை நடத்துகிறார்கள் என்றால் நம் பாரம் பெரிதும் நீங்கியிருக்கிறது. அதற்கு ஓரளவு உதவி அளியுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் அப்போதைக்கப்போது அளிக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே இவ்வளவுதான் முடியும், பின்னால் அடுத்த ஆண்டில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கே நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். கட்டடம் பூராவிலும் பிள்ளைகள் வந்திருக்கிறார்கள். நான் 15 நாட்களுக்கு முன் அங்கே சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன், கட்டடம் பாதி கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போதே பிள்ளைகள் உட்கார்ந்துகொண்டு வகுப்பு நடக்கிறது. அவ்வளவு நெருக்கடி இருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து நம் தமிழ் நாட்டுப் பிள்ளைகளுக்காக வசதி செய்யப்படுகிறது. நான் அமெரிக்கா போனபோது அங்கே பார்த்தேன், நம் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள், இலவசமாகப் பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள்; அமெரிக்காவில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் நாட்டினர், வேறு நாட்டினர் என்று கூடப் பார்ப்பதில்லை; மற்றவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் இருக்கின்றனவோ, என்னென்ன சலுகைகள் அமெரிக்க குழந்தைகளுக்கு இருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் நம் குழந்தைகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்த்தேன்—இங்கே இருப்பது தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் தான்; இங்கே நாம் வேறு குழந்தைகளுக்கும் சலுகை அளித்துக் கொண்டு வருகிறோம்; அங்கே தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள்; அந்தப் பள்ளிகளை டில்லிப் பிரதேசத்தில் இருக்கிற தமிழ் நாட்டினர்

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நடத்துகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே நாம் பள்ளிகளுக்கு உதவி அளிப்பதை விட டில்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் அவர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவர்களும் தாராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அந்தப் பள்ளிகளை நல்ல முறையில் நடத்துகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் ரூபாய் 1 லட்சம் அவர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம் என்றால் அது தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதக் கூடாது என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இந்த இனங்களில் சேராத விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவைகளுள் கல்லூரி பற்றியது ஒன்று. சேலம் கல்லூரி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி வேண்டுமானாலும் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கல்லூரி வேண்டுமானால் முதலில் ஸ்தலத்தில் இருக்கிறவர்கள் கொஞ்சம் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் ஹோதாவில் இந்த ஆண்டிலேயே கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டன. புதிதாகக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதில் புகு முக வகுப்புகள் அமைக்கப்பட்டதில், குறைந்த பட்சம் 1,000 புது ஸ்தானங்கள் பிரத்தியேகமாக, முன்பு இருந்ததை விட அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு பஸ்கலைக் கழகத்தின் அனுமதி பெற்று இன்னும், 1,000 ஸ்தானங்களை அவர்கள் கொடுத்தார்கள். ஆகையால் மொத்தத்தில் 2,000 ஸ்தானங்கள் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கின்றன. இருந்தாலும் நெருக்கடி இருக்கிறது. என்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் நெருக்கடி, மருத்துவக் கல்லூரியில் நெருக்கடி, மற்ற கல்லூரிகளில் நெருக்கடி என்றால் நெருக்கடி இருக்கத்தான் செய்யும். கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் எத்தனை பேர்கள் மனுக்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து உடனே கல்லூரிகளை அமைத்து விடவேண்டும், துணை மதிப்பீட்டில் அனுமதி வாங்கிவிட வேண்டும் என்று சொன்னால், அப்படி அமைத்து விட முடியாது. வேறு நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கூட, ஃப்ரான்ஸ் நாட்டில் ஒரு சிறந்த விவசாயக் கல்லூரியில் நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன், அந்தக் கல்லூரியில் 200 பேர்களைத் தான் சேர்க்க முடியும். அது ஒரு சிறந்த கல்லூரி; பாரிஸ் நகரில் அதில் சேர்வதற்கு பரீட்சை நடந்தது; மொத்தம் 1,000 பேர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அந்த கல்லூரியில் இருக்கும் இடம் 200; அதற்கு 1,000 பேர்கள் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அதே மாதிரி லண்டனில் வைத்தியப் பள்ளியில் 100 பேர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு 4,000 பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தந்த ஆண்டில் கணக்குப் போட்டு உடனே கல்லூரிகளை அமைக்க முடியாது. கூடிய வரையில் இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதில் அரசாங்கத்திற்குக் கவலை உண்டு. உயர்ந்த படிப்பு படிக்க வருகிறவர்களுக்கு தடை இருக்கக் கூடாது என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கரை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மீண்டும் தீவிரமாகச் சிந்தித்து இதற்கு ஒரு திட்டம் தயார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

ரித்து, இந்த நெருக்கடியை எந்த அளவுக்கு அடுத்த ஆண்டில் போக்க முடியும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், புதிய கல்லூரி வரவேண்டுமானால் அது உடனே நினைத்தவுடன் வர முடியாது. இதிலே இன்னொன்றும் கவனிக்க வேண்டும். சில மாணவர்கள், மன்னார்குடியில் இடம் இருக்கிறது அங்கே போய்ச் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், மன்னார்குடிக்குப் போக மாட்டேன், மாயவரத்துக்குப் போக மாட்டேன், சென்னையில் தான் இடம் வேண்டும், இங்கேயே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் அநேகர் வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று படிக்கிறார்கள். படிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதோடு எனக்கு கெபிஸ்ட்ரிதான் வேண்டும், எனக்கு ஸ்வாலஜி தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் வேண்டுமென்று விரும்புவதைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. நெருக்கடி ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் காட்டத்தான் விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் ஆங்காங்கு இருப்பது நல்லது தான். பெற்றோர்களின் வறுமை நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் இதை எவ்வளவு தூரம் சமாளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சமாளித்து வருகிறோம். புதிதாகக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமானால், சேலத்திலோ, கடலூரிலோ அல்லது வட சென்னையிலோ, எங்கேயிருந்தாலும், ஆண்கள் கல்லூரியாயிருந்தாலும், பெண்கள் கல்லூரியாயிருந்தாலும், ஸ்தலத்தில் இருக்கிறவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முன்பே நான் கிருஷ்ணகிரி உறுப்பினருக்கு இதைத்தான் சொன்னேன். நான் கோவைக்குச் சென்றபோது ஒரு நண்பர், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்னிடம் கூறினார். தனியாகக் கல்லூரி அமைப்பதென்றால் பல்கலைக் கழகம் ஏராளமாக எண்டென்மெண்ட் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கேட்பது நியாயம். ஏதாவது குறைக்கக் கூடுமானால் குறைக்கலாம். அந்த அளவுக்கு முடியவில்லை என்றால், நீங்கள் முதலில் நிதி திரட்டுங்கள், திரட்டிய பிறகு அரசாங்கத்திடம் வாருங்கள், திரட்டியிருக்கும் நிதியை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே ஒரு கல்லூரியை அமைக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அதைத்தான் கிருஷ்ணகிரி உறுப்பினருக்கும், சென்னை உறுப்பினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்களுக்கும் சொல்ல விருக்புகிறேன். ஏதோ சொல்லிவிட்டோம், கல்லூரி என்று சொல்லி விட்டோம், ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பது சரியல்ல. ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமானால் முதலில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்—இனிஷியேடிவ் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிதி திரட்ட வேண்டும். அதை அரசாங்கமே பயன்படுத்தி கல்லூரிகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். நெருக்கடியை எந்த அளவுக்கு அகற்ற முடியுமென்று பார்க்கிறோம். இப்போது பல்கலைக்கழகத்திடம் சொல்லி, எங்கும் இம்மாதிரி கொடுப்பதில்லை, கல்லூரி முதல்வர்களெல்லாம் ஆட்சேபித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள், சிண்டிகேட்

[10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூட முடிவு செய்ததாம், இருந்தாலும் பிரத்தியேகமாகச் சொல்லி அனுமதி கொடுத்து எவ்வளவு தூரம் சமாளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சமாளித்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இன்னொரு விஷயம்; இதில் இல்லாத விஷயம். லெப்ரஸி ஸானடோரியம் பற்றி செங்கற்பட்டு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கிற நெருக்கடியையெல்லாம் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பிரச்சனைகள், குறைபாடுகள் எல்லாம் எப்போதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திலே இருந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மற்றொன்று குறிப்பிட்டார்கள். சேல்ஸ்-டாக்ஸ் டிரிப்யூனல் இருக்கிறது, அங்கே சட்சிக் காரர்கள் வருகிறார்கள். வசதி செய்து கொடுக்க சில தள வாடங்கள், நாற்காலி மேஜையெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் போட வேண்டியது அவசியம். முன்பு ஒதுக்கப்பட்டது ஏன் செலவழிக்கப்படவில்லை, செலவு ஆகாததால் தான் இப்போது துணை மதிப்பீட்டில் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஃபர்னிச்சர் போடவேண்டும் என்றால் ஃபர்னிச்சர் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அரசாங்க ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்ட் டாப்ரிஷ்மெண்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அல்லது சிறைகளில் இவைகளெல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. இப்படி இருக்கும்போது கூடிய வரையில் ஏன் வெளியில் வாங்க வேண்டும் என்று எண்ணி, இவைகளிலிருந்து வாங்கவேண்டும் என்று போடுகிறோம். நமது தேவை அதிகப்படுகிறது. அவ்வளவையும் உடனடியாக சப்ளை செய்ய முடியாமல் போகிறது. அப்படிப் போகும்போது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், வெளியில் மார்க்கெட்டில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இப்படியெல்லாம் இருப்பதால், நம் ஸ்தாபனங்கள் உற்பத்தி செய்கிற சாமான்களை வாங்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை வைப்பதால், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை முற்றிலும் செலவு செய்ய முடியாமல் போகிறது, அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில், ஸ்டேட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் டைப் பற்றித்தான் துணை மதிப்பீட்டில் கண்டிருக்கிறது. “பஸ் டைமிங்ஸ்” பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். பஸ் ‘டைம் டேபிள்’ புத்தகம் போட்டாய் விட்டது. அவற்றில் சில பிரதிகளை இங்கே இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களும் பார்க்கலாம். இதெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் போட முடியும் என்று பார்த்து போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கமலநாதன் அவர்கள், “கல்விக்காகத் துணை மதிப்பீட்டில் மான்யம் எல்லாம் கேட்கிறீர்கள், ஆரம்பப்

12-00
noon.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்.] [10th August 1963]

பள்ளிகளின் நிலை என்ன?" என்று கேட்டார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இருக்கும் விகிதாசாரம் சரியில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், "per capita income" அடிப்படையில் போடுவது கூடச் சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். எது நியாயமாக இருக்கும்? யார் தேவை அதிகமாக மதிப்பிட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டும், கொடுப்பதென்பதும் சரியல்ல. திறமையாக எடுத்துக் காட்டுகிறவர்களுக்கு மட்டும் கேட்கும் அளவு கொடுத்துவிட்டு, மற்றவர்களைப் பற்றி கவனம் செலுத்தாமலிருந்து விட்டால் அது சரியல்ல. அவர்களுக்குத் தொகையைக் குறைத்து பகிர்ந்து விடுவது நல்லதல்ல. எல்லோருக்கும் சரிசமமாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். 'பெர் காபிடா பேஸிஸ்' இலே கொடுக்கிறோம். அதே வகையில்தான் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கான கட்டடமும் முக்கியமான பிரச்சனை. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களுக்கு நாம் ஒரு கணக்குப் போட்டு பணம் கொடுக்கிறோம். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். 'முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கும்போது ஏன் 45 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவில்லை?' என்று கேட்கக்கூடும். நாற்பத்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்து 40 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இருந்தால் 'ஏன் 45 லட்சம் ஒதுக்கினீர்கள்?' என்று கேட்கலாம். இதெல்லாம் சுமாராக, உத்தேசமாக மதிப்பிடுகிறோம். முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். நாற்பத்து மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு ஆயிற்று. எப்படியும் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டதான் போகிறது.

'சில ஆஸ்பத்திரிகளில் இடம் போதவில்லை' என்று சொல்லப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு, 12,800 படுக்கைகள் தான் ஆஸ்பத்திரிகளில் இருந்தன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 2,099 படுக்கைகள் அதிகரிக்கப்பட்டன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3,925 படுக்கைகளை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இட்டிருக்கிறோம். அதில் இப்போதே 1,915 படுக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆஸ்பத்திரிகளில் உணவு வழங்கப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. 1958-59-ம் ஆண்டில் மருந்துகள் சப்ளைக்கு ஒரு கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1962-63-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடியே 91 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, 81 லட்சம் ரூபாய் அதிகம். வியாதியஸ்தர்களுக்கு உணவு கொடுக்கும் விஷயத்தில், 1962-63-இல் 97 லட்சம் 80 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த இனத்திலும் செலவு உயர்ந்து கொண்டதான் போகிறது. நாம் மதிப்பிட்டதைவிட பணம் சற்று அதிகமாகப் போனாலும் பரவாயில்லை என்று செய்கிறோம். அதனால்தான் துணை மதிப்பீடுகள் வரவேண்டியிருக்கின்றன.

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் பார்த்திருக்கிறேன். எனக்குக்கூட அம்மாதிரி தோன்றுவதுண்டு. வியாதியஸ்தர்களைப் பார்க்க டாக்டர் வருகிறார். அவர் பின்னால் மாணவர்கள் வருகிறார்கள். வியாதியஸ்தரைச் சுற்றி ஐந்து, பத்து பேர் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள். இது வியாதியஸ்தர்களுக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், மாணவர்கள் எப்படிக் கற்றுக் கொள்ளுவது? மாணவர்கள் நேராக உண்மையான வியாதியஸ்தர்களைப் பார்த்துத்தானே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? 'போஸ்ட்-மார்க்டிங்' செய்தால் மட்டும் போதாது. வியாதியஸ்தர்கள் சிகிச்சை பெறும்போது, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், அவர்களிடம் எவ்வளவு சாந்தமாகப் பழக வேண்டும் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு டாக்டருடன் மாணவர்கள் சென்று வியாதியஸ்தர்களைப் பார்த்துத்தானே தெரிந்துகொள்ள முடியும்? மாணவர்கள் நல்ல பயிற்சி பெற வேண்டியதும் அவசியம் வியாதியஸ்தர்களுக்கு சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது என்பதும் முக்கியம். (திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியில் இந்த நம்பர் அதிகமாக இருக்கிறது.) உண்மைதான். நெருக்கடி தீர்ந்தால்தான் இந்த நிலை மாறும். இருந்தாலும், இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான் இந்தச் சங்கடங்களைப் போக்குவதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விளக்கு போடுவதை எல்லாரும் வர வேற்கிறார்கள். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் பேசும்போது, 'இதற்கெல்லாம் ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களே' என்று சொன்னார்கள். உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கான செலவைச் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நிலையில் இதற்கு ஒரு வரம்பு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாமே மின்சாரக் கட்டண 'பில்' லைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் ஒரு மாதிரிதான். யாரோ கட்டி விடப் போகிறார்கள் என்றால் வேறு மாதிரிதான். போலீஸ் காரர்களை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எல்லோருமே—அமைச்சர்கள் உட்பட—அப்படித்தான். இதற்கெல்லாம் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. மாணவர்கள் படிக்கவேண்டியிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். மாணவர்களுக்கு, 9 மணிக்குமேலும் படிக்கவேண்டுமென்கிற ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது தான். ஆனால், இதெல்லாம் குறிப்பான விஷயங்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்த்து, எப்படிப் பரிகாரம் தேடுவது என்பதிலே கவனம் செலுத்தலாம்.

ஊர்காவல் படை (ஹோம் கார்ட்ஸ்) பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். "ஹோம் கார்ட்ஸ் என்பது என்ன", "விலேஜ் வாலண்டியர்ஸ் ஃபோர்ட்ஸ்" என்பது என்ன என்பதிலே சில சமயங்களில் சிலருக்குக் குழப்பம் வந்துவிடுகிறது. 'அகப் படை' என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

சொன்னாலும் 'ஊர்க்காவல் படை' என்று தான் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் பேசும்போது, விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸை ஊர்க்காவல் படையாக வைத்துக்கொண்டார்கள். 'பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்கின்றவர்கள் தான் அதில் இருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் யாரும் இல்லை' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் 'ஊர்க்காவல் படை' என்று குறிப்பிட்டது 'விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸை'. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ் வேறு. ஹோம் கார்ட்ஸ் வேறு. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ் பஞ்சாயத்தின் பராமரிப்பில் இருக்கிறது. ஹோம் கார்ட்ஸ் போலீஸ் பராமரிப்பில் இருக்கிறது. விலேஜ் வாலண்டியர் ஃபோர்ஸ்ஸுக்குக் 'கிராமத் தொண்டர் படை' என்று பெயர். அதிலே கூட, 'பஞ்சாயத்திலே வேலை செய்கின்றவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்வது சரியல்ல. நானே பார்த்திருக்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள பலர், அங்கு நடக்கும் முக்கியமான சம்பவங்களிலும், விழாக்களிலும் பாடல்கள் போட்டுக்கொண்டு மிகுந்த உற்சாகம் காட்டுகிறார்கள். கிராமத்தவர்கள் பலர் இதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வது நம் திருப்திக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியது.

'ஹோம் கார்ட்ஸ்' பற்றி ஒரு கேள்விக்கு நான் விடை அளித்தேன். இப்பொழுது 10,000 பேர்களும், பின்னர் 10,000 பேர்களும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது திட்டம். இவர்களுக்கெல்லாம் போலீஸ் ட்ரெயினிங் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே வழக்கறிஞர்களும், வியாபாரத் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் இதில் உற்சாகத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

'தேசிய மாணவர் படையினருக்கு (நாஷனல் கேடட் கோர்) கைலிபிள்கள் போதிய அளவில் இல்லை' என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை இருந்தாலும் கூடிய வரைக்கும் அதைச் சமாளித்து வருகிறோம். இது நல்ல பயிற்சி. முன்பு எதிர்பார்க்கக்கூடாத செலவினம் இது. இதை எவ்வளவு தூரம் அமைக்க முடியுமோ அந்த முறையிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

'ஹோம் கார்ட்ஸ்' படையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டபோதுதான், கனம் எதிர்க்கட்சிச் செயலாளர் அவர்கள், 'போலீஸ் கெடுபிடி' என்றார்கள். அப்படித்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். சென்னை நகரத்தைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, 'பல பேர் கைது செய்யப்படுகிறார்கள், இப்படி ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஒன்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் 'ஏதோ இப்பொழுது புதிதாக போலீஸ் கமிஷனர் வந்திருக்கிறார், அவர்கள் வந்த பிறகு கெடுபிடி அதிகமாக இருக்கிறது' என்ற வகையில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மற்றவர்களைப் பற்றி

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதிருக்கிற போலீஸ் கமிஷனரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதனால் நான் சொல்கிறேன். இந்தப் போலீஸ் கமிஷனர் மிகச் சிறந்த ஓர் அதிகாரி என்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : காலத்தை நான் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, அந்தப் போலீஸ் கமிஷனரால் ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. I want to correct it Sir.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கூறியதை நான் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் கூறிய கருத்திலிருந்து சில தவறுதலான கருத்துக்கள் ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் போலீஸ் கமிஷனர் மிகச் சிறந்த ஓர் அதிகாரி. எல்லாவிதத்திலும் திறமையும் பண்பும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஓர் அதிகாரி. போலீஸ் அதிகாரிகளின் முக்கியமான நோக்கம் என்ன? அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும். தவறு செய்கிறவர்களுக்குச் சற்றும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதிலே கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கம். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் ரொம்பக் கண்டிப்பாக இருக்கிறவர், கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறவர். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட காரியத்தை மேல் அதிகாரியே தான் செய்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கீழ் இருக்கிற அதிகாரிகள் அத்தனைபேர்களும் ஒழுங்காக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. கனம் மதியழகன் அவர்கள் போலீஸ் கமிஷனர் புதிதாக வந்திருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டதனால் தான் நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன். இல்லாவிட்டால் சொல்லாமலேயே விட்டிருப்பேன். சில சமயம் கீழ் இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் அத்துமீறி நடக்கலாம். தவறு நடக்கக்கூடும். ஆனால் இப்படி அத்துமீறி நடக்கிறவர்கள் அவ்வப்போது தண்டிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எப்போதுமே அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. குழப்பத்தை உண்டாக்க விரும்புகிறவர்களுடைய காரியங்களை தகர்த்தெறிவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நிரபராதிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இது சம்பந்தமாக அவ்வப்போது அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து நிரபராதிகளின் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளாதவாறுதான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவசியமான கஷ்டம், தொந்தரவு மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம், அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அரசாங்கம் மேலும் கவனம் செலுத்தும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் அரசியல் ஒன்றும் இல்லை. அரசியல் கட்சியை இதிலே கொண்டுவந்து புகுத்த வேண்டாம். சாதாரணமாக அன்றாடம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகளுக்கு அரசியல் கருத்தைக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1963]

கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. “தவறு நடந்து போய் விட்டது. நிங்கள் இதற்கு முன்னால் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என்று கேட்கலாம். தவறைச் செய்தது யாராக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக அரசாங்கம் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறது. ஆகவே இதில் அரசியல் விவகாரங்களுக்கு ஒன்றும் இடமில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கீழ்பவானி திட்டத்தில் தூற்றுக்குப் பதினைந்து விதம் தண்ணீர் சப்ளைசைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தையே சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், இதே கீழ் பவானி திட்டத்தில் அக்கறை உள்ளவராக இருந்தாலும் ‘இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லோரும் பகிர்ந்துகொள்ளத்தானே வேண்டும்’, என்று சொன்னார். கோவையைப் பொறுத்த மட்டில் நான் பொறுமைப்படவில்லை. எனக்குப் பொறுமை இல்லை. குறையில்லை, குறைபடவும் பொறுமைப்படவும் இடமேயில்லை. ஆனால் ஒரு உண்மையை நாம் பார்க்கவேண்டும். கீழ்ப் பவானித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது எவ்வளவு தண்ணீர் மிக அதிகமாக அவர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதோ அதற்கும் அதிகமாகவே அவர்கள் இப்போது பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். தங்களுக்கு உரியதைவிட அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறவர்கள்—அதுவும் இந்த ஆண்டு துரதிருஷ்வசமாக பருவமழை இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகக் கொஞ்சம் குறைத்தபோது பெரிதாகக் கூக்குரல் இடுவது பயன் இல்லை. இவ்வாறு சந்தர்ப்பம் வரும்போது குறைத்துக்கொள்வதற்கு கோவை மக்கள் கொஞ்சமும் கூடத் தயங்கக்கூடாது என்று நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகத் தங்கக் கட்டுப்பாடு. தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தினால் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். நான் இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது போதுமா என்றால் போதும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் இது குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ஐந்து லட்சம். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக இதுபோல இன்னும் பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். இந்த ஒரு திட்டத்திற்காகத்தான் இப்போது ஐந்து லட்சம் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அவர்களுடைய நலனுக்காக என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய ஒரு கேள்விக்கு தொழில் அமைச்சர்கள் அவர்கள் விடையளித்திருக்கிறார்கள், விளக்கியிருக்கிறார்கள். தங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் எவ்வாறு 14 கார்ட்டில்

10th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேலை செய்ய முடியும் என்றால் பதினான்கு காரட்டில் தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது திட்டம். அமெரிக்காவில் உள்ளவர்கள் மிக அதிகமாக நகைபோட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் உள்ள பெரிய பெரிய நகைக்கடைகளுக்குப் போனால் எந்த நகையும் 14 காரட்டுக்குமேல் செய்யப்படவில்லை. பதினான்கு காரட் அல்லது அதற்குக் கீழே தான் எல்லா நகைகளும் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்க தேசத் திற்கே ஒரு ஆபத்து, இந்த ஆபத்தைப் போக்க இந்தமாதிரியாக மக்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கோரி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது இதனால் தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது, பதினான்கு காரட்டில் நகையே பண்ண முடியாதே என்று சொல்வதில் என்ன பயன்? பொன்னிலே வேலை செய்து வந்தவர்கள் வேலையை இழந்துவிட்டார்களே என்றால் மண்ணிலே வேலை செய்கிறவர்கள் பலர் வேலையில்லாமலேயே திண்டாடுகிறார்களே. அவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று இன்னொரு பக்கத்தில் கேட்கலாம். பொதுவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலேயே இருக்கக்கூடாது என்று நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். மண்ணிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, இருக்கக்கூடிய மண்ணுக்கு ஏற்ப, விவசாய வசதிகளுக்கு ஏற்ப வேலையும் கொடுத்து வருகிறோம். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்கள் விஷயமாக அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையுமே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்வது, நினைப்பது சரியாக இருக்காது. அதிலே முழுக் கவனமும் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

இன்னும் சிலபேர் எதற்காக இண்டஸ்ட்ரியல் கோவார்ட்ஷிப் என்று இவர்களுக்காக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பொற்கொல்லர்கள் துட்பமான கலை வேலையில் இதுவரை ஈடுபட்டு வந்தவர்கள். இப்போது வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் இதுவரை செய்து வந்த தொழிலுக்கு ஏற்பத்தானே வேலை அளிக்க முடியும்? மண்ணைக் கொடுத்து வேலை செய்யச் சொல்வதா? அவர்கள் நிலத்தில் போய் பாடுபட்டு வேலை செய்து, விவசாயம் செய்யத் தயாராய் இருந்தால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நாம் எது செய்வதாக இருந்தாலும் தடை செய்வது என்றால் என்ன பண்ணுவது? அப்ச்ட்ரக்ஷன் பன்னிக்கொண்டே இருந்தால்—அதற்குச் சரியான தமிழ் தெரிய வில்லை, சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்—நாம் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது.

மேலும் வேறுசில குறைகளைப் பற்றி எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் கூட மேலும் கவனம் செலுத்துவோம் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களே, டெல்லியில் உள்ள மதராசி சங்கம் நடத்துகிற பள்ளிக் கட்டிடத் திற்கு நம்முடைய அரசு ஒரு லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கியது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[10th August 1963]

தவறு என்றோ, அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்றோ நான் கூறவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்திற்கு ஒன்பதரை லட்சம் ரூபாய் ஆகிறதென்றும், இரண்டரை லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்றும் மேலும் தேவைப்படுகிற ஆறு லட்சத்தையும் அவர்கள் பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசு, டெல்லி அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். கொடுக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிடவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: டெல்லி அரசோடு ஒப்பிடும் போது நம்முடைய அரசு பேரரசு. அவர்களுடைய அரசு சிற்றரசு தான். பேரரசு சிற்றரசை எவ்வாறு இவ்விஷயத்தில் சொல்ல முடியும்?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் டெல்லி அரசு என்றபோது மத்திய அரசாகத்தான் சுட்டிக்காட்டினேனே தவிர டெல்லி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மத்திய ஆட்சியில் இருந்து கொடுக்கக்கூடியதை கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: Voting on Demands for Grants for Further Expenditure for the year 1963-64 will be taken up on Monday, the 12th August 1963.

VII. THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1963-64 (DISCUSSION—cont.)

MR. SPEAKER: We will now continue the discussion on the Madras State Electricity Board Budget for 1963-64.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் அறிக்கையை வரவேற்று நான் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டிலே எவ்வளவோ முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றால் அவற்றுக்கு எல்லாம் மூலகாரணம் மின்சார அபிவிருத்தி தான். மின்சார விஸ்தரிப்பு நம்முடைய மாநிலத்தில் நல்லமுறையில் நடைபெற்றிருப்பதனால் தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட பலவகையில் நாம் முன்னேற முடிந்திருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது. அதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யமானாலும் சரி, பிற ராஜ்யங்களானாலும் சரி மின்சாரம் இல்லாமல் அபிவிருத்தி அடையாது. ஆகவே எவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக நாம் அதை உற்பத்தி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாகத் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அதை உணர்ந்துதான் நாம் பலவகையிலும் மின்சாரத்தைப் பெருக்கப் பாடுபட்டு வருகிறோம். நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிடுவோமேயானால் நமது லட்சியமே நிறைவேறிவிடும். அது நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட-அளவில் முடிவு அடைந்துவிடும் என்று நான்

10th August 1963] [திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்]

கருதுகிறேன், அந்த அளவு நமது ராஜ்யத்தின் மின்சார உற்பத்தித் திறன் விருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நாம் எல்லோரும் பெருமை அடையவேண்டும்.

நாம் நூல் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை இந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்திருப்பதை மற்ற ராஜ்யங்கள் ஒரு முன்னோடியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பது நம்முடைய ராஜ்ய மின்சார போர்டின் பெருமையைக் காட்டுகிறது என்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டும். நாம் ஆற்று நீரைக் கொண்டு மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் அதேகமாக பூர்த்தியாகி விட்டன. மேலும் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அனல் மின்சார நிலையத்தை அமைத்துத்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்தால் அந்த மின்சாரத் திற்கான் விலை அதிகமாகிறது. ஆகவே, அதனை எப்படிச் செய்வது என்பது குறித்து யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் சிறிய சிறிய ஆற்றின் மூலமாக மின் சக்தி உற்பத்தியைச் செய்வது குறித்தும் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, சுருளியாறு, வான தீர்த்தம் போன்றவற்றிலிருந்தும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய அம்சமாகும். இதிலிருந்து மின்சார உற்பத்தியில் நாம் முதன்மையாக இருக்கிறோம் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மின்சாரத்தில் முதன்மையாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இன்று ராஜ்யத்தின் மற்ற எல்லா வகைகளிலும் முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறோம் என்றுதான் அர்த்தமாகும்.

அடுத்து, நாம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறோம். பதினாாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துள்ளோம், இருப்பினும் கூட இன்னும் சில இடங்களில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று புகார்கள் இருந்து வருகின்றன. எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும், பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். மதுரை அருகிலுள்ள கடைச்சந்தல் என்ற கிராமத்தில் இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. சென்ற வருஷம் கூட அதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறோம். அந்த ஊர் மதுரைக்கும் அழகர் கோயிலுக்கும் மத்தியில் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு இடத்திலும் மின்சாரம் இருந்தும் கடைச்சந்தல் கிராமத்தில் மின்சாரம் கொடுக்காது இருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதில் 8 தனிப்பட்ட நிறுவனங்களும், 5 ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன என்று இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலே ஒன்று மதுரை என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலி

[திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்]

[10th August 1963]

வின்றும் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் பொறுப்பை மின்சார போர்டே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளும்போது, மதுரையைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரம் விநியோகிக்கும் பொறுப்பு மதுரை ஸ்தல ஸ்தாபனத்திடம் இருக்கும் காரணத்தால் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. அந்த லாபத்தை வைத்துக் கொண்டு மதுரை நகருக்கு வேண்டிய தேவையான திட்டங்களை எல்லாம் அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மதுரை மின் இயக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் செய்யலாம். மதுரை மின் இயக்கத் தால் யூனிட் ஒன்றுக்கு ஒரு அணு வீதம் வாங்கி யூனிட்டிற்கு மூன்றரை அணு வீதம் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் குறைத்து வாங்க வேண்டுமென்ற விதியை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தற்போது மதுரை மின்சார இலாகாவில் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கும் மின்சார போர்டில் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கும் இடையே சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஸ்தாபனம் தனியாக இருந்தாலும் வேலை பார்க்கின்றவர்களின் படிப்பு ஒன்றுதான். ஆகவே, அந்த வித்தியாசத்தை அகற்ற வேண்டும். மதுரை நகரசபையினர் மின்சார இலாகாவில் கொடுக்கும் அளவுக்குச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் அங்கீகாரம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அங்கீகாரத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் தடை செய்யாமல் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்று கனம் மதுரை அங்கத்தினர் அவர்கள், 'ஓயர்மென், கண்டிராக்டர், சூப்பர்வைசர் ஆகியோர் லைசன்ஸ் ரின்பூவல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அப்ளிகேஷன் போட்டு ஆறு மாத காலம் வரை ரின்பூவல் வருவதில்லை' என்று சொன்னார்கள். இந்த லைசன்ஸ் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரின்பூவல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அது காலதாமதமாக வருவதன் காரணமாக ஆறு மாதம் வேலை செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக ரின்பூவல் அப்ளிகேஷனை சரிபார்த்து உடனடியாக லைசன்ஸை அனுப்பி வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நகரங்களிலே சிறு சிறு தொழில்களுக்கு மின்சாரம் சீக்கிரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மிகுந்த காலம் கழித்துத்தான் அதற்குப் பர்மிஷன் வருகிறது. அந்த மாதிரித் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனடியாகக் கவனித்து ஆர்டர் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறு தொழில்களுக்கு மாலை ஆறு மணி முதல் பத்து மணி வரை மின்சாரத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது என்ற திட்டம்

10th August 1963] [திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்]

இருக்கிறது. மற்றப் பல தொழில்களுக்கும் அந்தக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சிறு தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் அந்த நான்கு மணி நேரத்தைக் குறைக்காமல் இருந்தால் சிறு தொழில்கள் வளர உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த மின்சார போர்டில் உத்தியோகம் பார்க்கின்ற ஊழியர்களுக்கும், தொழில் புரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் பிராவிடண்ட் பண்ட் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, மின்சார உற்பத்தியில் நம்முடைய ராஜ்யம் முதன்மையாக நிற்கும் அளவில் பணி புரிந்து வரும் உயர்மட்ட உத்தியோகஸ்தர்களிலிருந்து அடித்தளத்தில் பணி புரிந்து வரும் தொழிலாளர்கள் வரைக்கும் என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரக் குழுவின் ஆண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கும் நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரக் குழு தனியாக அமைக்கப்பட்டு, தனிப்பட்ட முறையிலே அந்தக் குழு இயங்குவதற்கு அதிகாரம் அளித்து நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒரு மனதாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

(திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம் தலைமை)

பொதுவாக, மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல அனுபவம் மிகுந்த ஒரு தலைவரைக் கொண்டும் ஆற்றல் மிகு உயர் அதிகாரிகளையும் மற்ற ஊழியர்களையும் கொண்டு மிகச் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது. இந்தக் குழு தனியாக அமைக்கப்பட்டு பாராட்டத்தக்க வகையில் பணியாற்றி வருவதைப் பார்த்தால், மற்றப் பல காரியங்கள் சரியாக நடைபெற முடியாது இருக்கும் அத்தனையையும் மின்சார போர்டு போன்று தனிக் குழுவாக அமைத்தால் அதன் மூலம் காரியங்களைச் செய்வது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எல்லோரும் சொல்லக் கூடிய 12-30
அளவிற்கு அந்தக் குழு பணியாற்றி வருகிறது. குறிப்பாக இந்தக் p.m.
குழு இந்த ஆண்டு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. அதற்காக நான் நம்முடைய பெரு மதிப்புக்குரிய அமைச்சர்களும் வெங்கட்டராமன் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவர்களுடைய துணியையும் பாராட்டுகிறேன். காரணம் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு இரண்டிற்கெட்டான் நிலை இதுவரை இருந்து வந்தது. இந்த அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டும்போது இதற்கு முன் இருந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு துணிவு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்பெல்லாம் மின்சாரம் வழங்குகிற ஸ்தாபனத்தாரைப் போய்க் கேட்டால் சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கிக் கொடுங்கள், உங்கள் பகுதிக்கு லைட் போட்டுத் தருகிறோம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் சவுத் மட்ராஸ் எலெக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [10th August 1963]

என்ற குழு இதுவரை இருந்து வந்தது. அதன்மூலம்தான் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பெரும் பகுதிக்கு மின்சக்தி வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியபோது அவர்கள் வேடிக்கையாக என்னிடத்தில் சொன்னார்கள், இந்தத் தடவை ஒரு அணு கூட எந்த மின்சாரக் குழுவிற்கும் தரப்போவதில்லை என்று. ஆகவே கண்டிப்பாக சொல்லிவிடுங்கள், போட முடிந்தால் போட்டும் இல்லாவிட்டால் விட்டு விட்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு தென் சென்னை மின் வழங்குபவர்களிடம் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னேன். முன்பிருந்த பழக்கம், கடன் கொடுக்க எப்படியாவது சிபார்சு செய்யுங்கள் என்று சொல்வார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்களும் மின் இயக்க குழு விளரும் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களுடன் பேசி நம் மாநிலத்திலுள்ள பல பகுதிகளில் இந்தக் குழுவே எடுத்து நடத்தி வருகிறது. இந்தத் தடவை நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என் பரபாட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அதிகமாக மின்சக்தி வழங்க வேண்டுமென்று எல்லாத் தரப்பினரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகப்படியான பம்பு செட்ஸ் வழங்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சக்தி வழங்கப்படவில்லை. பல கிராமங்களில் இன்று தங்கள் வீட்டிற்கு விளக்கு போடமுடியாத ஏழை விவசாயிகள் கூட பம்பு செட்ஸ் போட முன் வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் வீட்டுக்கும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள், அப்போதுதான் அதிகமாக வரும் என்று முன்பு இருந்தவர்கள் சொன்னதைப் போல் இப்போதும் ஒரு சில பகுதிகளில் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. இந்தக் குழுவினர் இதைப் பரிசீலனை செய்து முதலில் பம்பு செட்ஸ்க்கு மின்சாரம் வழங்க முன்வரவேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ எல்லாக் கிராமங்களிலும் குடியிருக்கிற வீட்டிற்கு விளக்கு போட வசதி இல்லாதவர்கள்கூட பம்பு செட்ஸ் வைத்து தண்ணீர் இறைக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நெருக்கடி நேரத்தில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அதற்கு முதலிடம் அளித்து மின்சக்தி வழங்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் இவர்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பல இடங்கள் போக மற்ற சில இடங்களை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தென் சென்னை மின் சக்தி ஸ்தாபனத்தாரிடம் கேட்டபோது அது எங்கள் பகுதியின் நடுவில் இருக்கிறது. நாங்கள் போட்டுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ப்ரயாரிட்டிப் பார்த்துத் தான் போட முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு கிராமங்களையும் சரண்டர் செய்த பிறகு எந்தக் கிராமத்திற்கு எந்த ப்ரயாரிட்டி இருக்கிறது? அவர்கள் மழுப்புகிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கிராமங்களை எடுத்துக் கொள்ள முன்வரவேண்டும். ஒரு சில கிராமங்களின் பெயரைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூகர், சாத்தமங்கலம், ஆனந்தமேடு, மேட்டுப்பட்டி இந்த நான்கு கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தி வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சுற்றி

10th August 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

யிருக்கிற இடங்கள் எல்லாம் அவர்களது என்று கூறி இதை சரன் டர் செய்யாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் கூற விரும்புவது ஒன்று அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நாமே அதை எடுத்துக் கொள்ள முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது பல கிராமங்களில் மின்சக்தி வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்று சொல்பவர்கள் இருக்கக்கூடிய பல கிராமங்களுக்கு மின் சக்தி வழங்கப்படுகிறது, வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சேரி களுக்கு மின் வசதி இல்லை. உதாரணமாக கரியமானிக்கம், எதுமலை, பாலையூர், வானாடி, எசனக்கோரை, அப்பாத்துரை என்று இப்படி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. குடியானவர் தெரு வில் விளக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சேரிகளில், ஹரிஜனங்கள் இருக் கக் கூடிய இடங்களில் தெரு விளக்கு கூட கிடையாது. ஒரு போஸ்ட் போட்டால் விளக்கு எரிய முடியும். எதனாலோ இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் போடவில்லை. இலாபம் வராது என்பதற் காக செய்திருக்கலாம். அப்பகுதிகளுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்த ரிக்க சர்க்காரும், குழுவும் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் இல்லா விடில் ஹரிஜன நல இலாகா நிதியில் இருந்தாவது ஒரு நோகையை ஒதுக்கி சேரிகளுக்கு மின்சக்தி கொடுக்க முன்வர வேண்டும். வீடு களுக்கு விளக்கு போட்டுக் கொள்ள அவர்களுக்கு வசதியில்லை. தெருக்களிலாவது அவர்களுக்கு விளக்கு போட்டுக் கொடுக்க ஹரிஜன நல இலாகாவோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களோ உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வி போடுகிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு மின்விளக்கு கொடுத்தால்தான் குடியானவர் தெருக்களுக்கு போடலாம் என்ற நிபந்தனை இருந்தால் நல்லது. இப்போது ஒரு புது விதி வைத் திருக்கிறார்கள். ஊராட்சிமன்றங்கள் விளக்குகள் போட்டுக் கொள்ளலாம் பணம் கட்டாமல் விட்டு விடுவார்களோ என்று ஆர்.டி.ஓ. அனுமதி தேவை என்று புது விதி இருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட் வந்த பிறகுதான் போட வேண்டுமென்று இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே மற்றவை களுக்குள்ள நிதியை குறைத்து மின் விளக்குகளுக்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்குமாறு அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத் துறை மிக நல்ல முறையில் இயங்க பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு உதவிகள் செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டியதை விரைவில் அமுல் படுத்துவோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள, இந்த அறிக்கையில். உடனே அதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சார போர்டின் 1963-64-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[10th August 1963]

விரும்புகிறேன். நம் மாநிலம் வேகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்கு, குறிப்பாக விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் வேகமாக முன்னேறி இம்மாநிலத்திற்கு புகழைத் தேடித்தந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்த இலாகாதான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அந்நிலையில் இன்று அவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்து வருவதற்கு அவர்கள் பல நிறுவனங்களை நல்ல முறையில் கையாண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் ஏற்பட்டதைப் போன்று பற்றாக்குறை ஏற்படுவதானால் அதைக் கட்டுப்படுத்த புதிய முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அனால் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்றும், குறிப்பாக ஹொகெனக்கல் திட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், அதோடு சென்னையில் மகாபலிபுரத்தில் அணுசக்தி மின் நிலையத்தை சீக்கிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் அதற்காக பலமான ஏற்பாடுகள் செய்து வருவதை வரவேற்று அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மின்சாரக் குறைவு ஏற்படாமல் இருக்கவும், விவசாய மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும் நான் முக்கியமாக சொல்வது அனால் மின்சாரத்தை எங்கெங்கெல்லாம் சீக்கிரமாக அதிகப்படுத்த முடியுமோ அங்கங்கே அதை சீக்கிரமாக அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அனால் மின்சாரத்தோடு, அணுசக்தி மின்சாரத்தையும் அதிகப்படுத்தினால் நலமாகயிருக்கும். அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலத்தில் இதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதை நினைக்கும்போது என் மனம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. 1972-ம் ஆண்டு முடியும்போது 2,000 மெகா வாட்ஸ் மின்சார உற்பத்தி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்போது பற்றாக்குறை இருக்காது என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களுடைய நிலையைப்பற்றி பார்க்கும் பொழுது அவர்கள் வியாபாரத்திலே பெரிய நிபுணர்கள் என்று தெரிகிறது. வியாபாரத் துறையில் பெரிய நிபுணர்கள் கூட இவ்வளவு விசேஷமாக லாபம் பார்க்க முடியாது. சுமார் ரூ. 10,63,00,000 ரிசர்வ் பண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல. மத்திய சர்க்கார், நம்முடைய மாநில சர்க்கார், மைசூர் ஆந்திர சர்க்கார் பாண்டு மூலம் சுமார் ரூ. 3,82,00,000 போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுடைய திறமையை நாம் பாராட்டவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியில் ஆழ்கடல் துறைமுக வேலை வெகு வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. ஒன்பது மாதங்களில் தட்டப்பாறை வரையில் 8 மைல் நீளத்திற்கு ரயில்பாதை போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்,

10th August 1963] [திரு. சி. பொன்னுசாமி]

இன்னும் இந்த நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. பல கிராமங்களிலிருந்து கச்சா பொருள்கள் நகரத்திற்கு வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து, நகரத்தைச் சுற்றி பல சாலைகள் அமைக்கவேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 90 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பல துறைகளிலும் நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதி வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிற நிலைமையில், திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி எலக்டிரிசிட்டி கம்பெனியையும் கலந்துகொண்டு, போர்டார் என்னென்ன கிராமங்களுக்கு மின்சாரவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், கம்பெனியார் என்னென்ன கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு உடனடியாக திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் கலந்து கொண்டு, இந்தப் பகுதியில் ஒரு கிராமம் கூட மின்சார வசதி பெறாமல் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும்படிச் செய்ய, துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அல்லிஞளம், தேட்சலாபுரம், முள்ளக்காடு, முத்தையாபுரம் போன்ற இடங்களில், விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வேண்டுமென்று ஒன்றிரண்டு வருஷங்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இருந்தும் அவர்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மின்சார போர்டார் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கும், ஆபீசர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், நல்ல முறையில் ஒரு திட்டம் வகுத்திருப்பதாக நான் தெரிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சிப்பந்திகளுக்கும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், எல்லோருக்கும் நிரந்தரமான முறையிலே வாழ்க்கைக்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். ஏனென்றால், போர்டார் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலைமையை மற்றவர்கள் பார்த்து பொருமைப்படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. ஆகையால் போர்டாரை குறை சொல்லமுடியாத அளவுக்கு சிப்பந்திகளுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு நல்ல திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தேசத்தின் பாதுகாப்பிற்காக எந்தத் தொழில் செய்யப்பட்டாலும், அந்தத் தொழில்களிலெல்லாம் குறைந்த பட்ச கட்டண விகிதம் ஏற்படுத்தவேண்டும், அப்படி ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனமாற வரவேற்று, பாசாட்டி, வாழ்த்தி, ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலம் பெருமைப்படத்தக்க அளவில் பணியாற்றி வருகிற மின்சார போர்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் இப்பொழுது அதிகரித்து வருகிற தேவையை அனுசரித்து, மின்சார உற்பத்திக்கு

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [10th August 1963]

எப்படியெல்லாம் வழி வகைகளைத் தேடமுடியும் என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் போர்டார் எடுத்து வருவதை நான் நேரில் காண்கின்ற சில வாய்ப்பு பெற்று, உள்ளபடியே அதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மின்சார உற்பத்தியின் அளவு முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பக் காலத்தில் எவ்வளவு இருந்தது என்பதைப்பற்றியும், இப்பொழுது எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாவது திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் இருந்ததைப் போல தற்பொழுது 6 மடங்கு உற்பத்தி அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்று அந்தக் கணக்கிலிருந்து தெரியவருகிறது. மொத்த உற்பத்தியில் 25 சத விகிதம் விவசாய காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் தொழில் துறைக்காக எவ்வளவு சத விகிதம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது, மற்ற வகையில் விளக்குகள் எரிப்பதற்காக எவ்வளவு மின்சாரம் செலவாகிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டிருந்தால் நலமாக இருக்கும். உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகின்றவர்களின் தொகை மூன்றிருந்ததைவிட இப்பொழுது நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதேபோல மின்சாரத் தினால் பயன் பெற்றிருக்கிற நகரங்கள், கிராமங்கள் மூன்று இருந்ததைப் போல் இப்பொழுது 8 மடங்கு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. மூன்று பம்பு செட்டுகள் இருந்ததைப்போல் இப்பொழுது 11 மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இவைகளுல்லாம் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கணக்குக் காட்டுகிறபொழுது, மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், வெறும் எண்ணிக்கை கணக்கை மட்டும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போனால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், கிராமங்களுடைய பூரண தேவையை உணர்ந்து, அறிந்து அதற்குத் தகுந்த மாதிரி முழு அளவிலே மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை. அங்கு ஒன்றும், இங்கு ஒன்றமாக லைட்கள் போட்டு, கணக்குத் தொகை அதிகமாக காட்டப்படுகிறதே தவிர, பூரணமாக அவர்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்வதில்லை. அவற்றையெல்லாம் கவனித்து, அந்தக் குறையைப் போக்கி, கிராமங்களின் முழுத் தேவைக்கான மின்சார வசதியை செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல பம்பு செட்டுகள் வைக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் அதிகமாக மனுக்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு இந்த ஸ்தாபனத்தார் இன்னும் அதிகமான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். திரு. அன்பில் சர்ம லிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், என்னடைய தொகுதியிலே சர்க்கார் மின்சார ஸ்தாபனமும் செயல்படுகிறது. அதே சமயத்தில் தென் மதராஸ் மின்சார சப்ளை ஸ்தாபனமும் பணிபாற்றுகிறது. அந்தக் கம்பெனியாரிடம் இருந்த பல பகுதிகளை

10th August 1963] 'திரு. து. ப. அழகமுத்து'

இப்பொழுது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் சிலவற்றிற்கு S.M.E.S. பிரையாரிடி, லிஸ்டு பிரகாரம் சீக்கிரம் மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடியநிலை இருந்து வந்தது. அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளுக்கு இதுவரை மின்சாரம் கொடுக்காததற்கு காரணம் சர்க்கார் கடன் கொடுக்காததினால்தான். அதனால் அந்தப் பகுதிகளுக்கு நாங்கள் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்று இதுவரை கூறிக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் கிராமங்களை இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையில், இன்னும் அவைகள் பிரையாரிடி லிஸ்டை எட்டிப் பிடிப்பது என்றால் மிகவும் காலதாமதம் ஆகும். முன்பே மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்று மனுச் செய்துகொண்டும் இதுவரை கிடைக்காமல் இருந்த கிராமங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கெல்லாம் உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டி. ரெங்கநாதபுரம், செல்லிப்பாளையம், மருவத்தூர், கண்ணனூர் ஆகிய கிராமங்கள் முன்பே மனு செய்து கொண்டும் மின்சாரம் கிடைக்காமல் இருப்பதால், அவைகளுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் மின்சார போர்டால் மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்ற பல பகுதிகளில் அவர்கள் தேவைக்கு தகுந்தமாதிரி இன்னும் மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. கனாரம் பட்டி, அம்மாபாளையம், லாடபுரம், ஆகிய ஊர்களுக்கும் வெங்கலம் தொகுதியிலும் இன்னும் போதுமான அளவுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மேலும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த இலாகாவின்ரை அணுகினால், அவர்களுக்கு இலாகாவின்ர சரியான பதில் கூறுவதில்லை என்ற புகார் என்னிடம் வந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக புகார் வந்தாலும் அதை அலட்சியப்படுத்திவிடலாம். ஆனால், ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர், எனது தொகுதியில் இருக்கிற மின்சார நிறுவனத்தின் உத்தியோகஸ்தர்களை அணுகினால், அவர்கள் மதியாமல் பேசுகிறார்கள் என்று எனக்கு ரிபோர்ட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். “விவசாயிகளும் மனிதர்கள் தான்” என்று போர்டிலுள்ள அதிகாரிகள் உணர்ந்து நடக்கவேண்டுமென மின்சாரத்துறை தலைவர் அவர்களுக்கும் ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கிறார். அம்மாதிரி நடைமுறையில் கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் நடந்துகொள்ளாமல் இருப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இந்தத் துறையிலே பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. எது எது, எப்படி, எப்படி என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு முடிவதில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் திருச்சிராப்பள்ளியில் இந்த டிபார்ட்மெண்டின் பல பகுதிகள் பல் வேறு இடங்களில் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் போவது என்றால், ஒரு மைல்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [10th August 1963]

தூரம் சென்றால் தான் அந்த இடத்திற்குப் போக முடியும். ஆகவே, இந்த டிபார்ட்மெண்டின் பிரிவுகளெல்லாம் ஒரே இடத்தில் அமையக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ் பொன்னம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சபை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சார போர்டின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்த ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எவ்வளவுதான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தாலும் கூட, அது பற்றாக்குறையாக இருந்துக்கொண்டே இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் அதிக அளவிலே தேவைப்படுகிறது. அது போன்று தொழிற்சாலைகளுக்கும் அதிக அளவிலே தேவைப்படுகிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, இந்தத் தேவைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவிலே திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம், அவற்றை விரைவிலே நிறைவேற்றி ஆக வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக, கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அப்படிப் பம்புச் செட்டுகள் கொடுக்கும்போது, மூன்று ஏக்கர் அல்லது ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 3 குதிரைத் திறன் மோட்டார் தேவைப்படுகிறது என்றால், இலாக்காவிலே உள்ளவர்கள் 5 குதிரைத் திறன் எடுத்துக் கொண்டால்தான் கொடுப்போம் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி யார் யாருக்கு எவ்வளவு குதிரைத் திறன் வேண்டுமோ—5 குதிரைத் திறன் மோட்டார் கேட்டால் அதையும் அல்லது 3 குதிரைத் திறன் மோட்டார் கேட்டால் அதையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சலுகைகளை செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் ஏதோ எண்ணிக்கை அளவிலேதான் முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். மற்ற மாநிலங்கள் வியக்கத்தக்க அளவிற்கு, எதிர்க் கட்சியினர் உள்ளூர் வரவேற்கக் கூடிய அளவிற்கு, இன்றைக்கு மின்சாரம் மின்னல் வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இந்தியாவில் இருக்கிற அத்தனை மக்களும் அறிந்த உண்மை இது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 17 கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. அந்த மாதிரி வரவில்லை என்றால் அதற்காக அந்த இலாக்காவை நான் குறை கூறவில்லை. செஷன் ஆகி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. அப்படி இருந்தும் இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் பம்பு செட்டுகள்

10th August 1963] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வைப்பதற்கு கிணறுகள் போதுமான ஆழத்தில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சில ஊர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் லாப கரமாக இருக்காது என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு என்னுடைய தொகுதியிலே விராளிப்பட்டி ஸ்கீம், பாளைமேடு ஸ்கீம், ஆகிய திட்டங்கள் போட்டு சேங்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. நல்ல விவசாயம் செய்யக்கூடிய வகையில் சிலர்கள் இருக்கின்றனர், நல்ல மண் வளம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பம்புச் செட்டுகள் வாங்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட பகுதி மக்களுக்கு அரசாங்கம் முன் வந்து தாராளமாக கடன் கொடுப்பதற்கு அதிகப் படியான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இதை நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூற வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த மாதிரி கிராமங்களுக்கு பம்புச் செட்டுகள் கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும், தெரு விளக்குகள் போடுதலிலே காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது. சம்பந்தப்பட்ட இலக்காக்காலினருக்கு எந்த விதமான இலாபத்தையும் எதிர் பார்க்காமல் தெரு விளக்குகளைப் போட வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். சில இடங்களிலே வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில், இருளைப் போக்கி ஒளியைக் கொடுப்பதற்கும், இரவு நேரங்களில் கிராம மக்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்புவதற்கும் தெரு விளக்கையாவது போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஹரிஜன மக்கள் வாழாத பகுதியே கிடையாது. சில இடங்களிலே ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் வாழக் கூடிய பகுதிகளிலே விளக்குகள் கிடையாது. “நீங்கள் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தும் ஏன் விளக்கு போடவில்லை” என்று என்னைக் கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவரைக் கேட்டால், நாங்கள் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம், சேங்ஷன் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே எங்கெங்கே எல்லாம் ஹரிஜனச் சேரிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு முதலாவதாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு கட்டிக் கொடுத்திருக்கும் காலனிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சேரிப்பகுதிகளாக இருந்தாலும் சரி, விளக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும் கனம் ஹரிஜன இலாக்கா அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சேரிப் பகுதிகளில் வாழும் ஹரிஜனங்கள் விளக்கில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போடித் தொகுதியில் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதே போன்று திருவண்ணாமலைப் பகுதியிலும் நிலைமை மோசமாக இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மின்சார விளக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது மின்சாரம் வழங்குவதிலே ஒரு குதிரைத் திறனுக்கு ரூ. 35 என்று குறைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. மக்கள் அதை நல்ல முறையில் வரவேற்பார்கள். இதை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [10th August 1963]

மேற்கொண்டு குறைக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய அம்சமாகும். இன்னும் சில நாலுக்காக்களிலேயும் குறைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பாலமேடு பிரகா, விராளிப்பட்டி கிராமம், நிலக்கோட்டையைச் சார்ந்த சுற்று வட்டாரங்கள் ஆகிய பகுதிகளுக்கு இந்த மாதிரி தளர்த்திக் கொடுத்தால் மின் தங்கிய மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

மின்சார தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு மதுரை ஜில்லாவில் கருவியாறு திட்டத்தை பரிசீலனைக்கு எடுத்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அதே போன்று மதுரை ஜில்லாவில் பெரிய குளம் நாலாகாவில் கோடைக்கானல் மலையிலிருந்து மஞ்சள் ஆறு உற்பத்தியாகி தண்ணீர் கீழே விழுந்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இங்கேயும் இப்பொழுது ஒரு அணைக் கட்டு கட்ட சேஷன் ஆகி இருக்கிறது. கருவியாறு திட்டத்தைப் போன்று மஞ்சள் ஆறு திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் மின்சார உற்பத்தியை சற்று அதிகமாக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தனியார் தொழில் துறைக்கும் அதிகமாக மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் ஒருவர்—அவர் பெயரை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை— ரூ. 40,000 செலவு செய்து, தேவைப்படும் கருவிகளைக் கொண்டு வந்து ஓராண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. தொழில் (விவசாயக்கருவிகள்) செய்யக்கூடிய அந்த நபர் அடிஷனல் லோடாக 30 ஹார்ஸ் பவர் கேட்டும் கொடுக்கவில்லை. ரூ. 40,000 செலவு செய்து, இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். தனியார் துறையிலும் சிறு சிறு தொழில்கள் நடத்துவதற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பெரியாறு பாயக்கூடிய பகுதியில், 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே கிணறுகள் வெட்டி விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் பெரியாறுக்கு 2 பர்லாங் தூரத்திற்கு மேலுள்ள வர்கள்தான் பம்பு செட்டுக்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குள்ளாக இருப்பவர்கள் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போட்டிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தளர்த்தி நான்-இரிகேஷன் சீசனிலாவது மதுரை ஜில்லாவிற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மின்சார அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் கூட அலங்காநல்லூரில் இரண்டு பர்லாங்குக்கு உள்ளே இருக்கிற கிணறுகளுக்கு கணைஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இதைப் பற்றிக் கேட்டால், அங்கேயிருந்து

10th August 1963] [திருமதி எ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

பெர்மிஷன் வாங்கியிருக்கிறோம், இங்கேயிருந்து பெர்மிஷன் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சமயநல்லூரில் உள்ள அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால், கனம் அமைச்சரவர்களும், சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அதைத் தக்க முறையில் பரிசீலனை செய்து, இந்தப் பேரியாறு கிணறுகளுக்கு, உடனடியாக மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏழை விவசாயிகள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1-00
p.m.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டன. இந்த இலாகாவில் எந்த கோரிக்கையாக இருந்தாலும், அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் உடனடியாக கவனித்து, துரிதமாக வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. எடுத்த எடுப்பில் வீடுகளுக்கு லைட் போடுவது போன்ற வேலைகள் கிராமங்களில் நடந்து மின்சார வசதி கொடுக்க முடிகிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த இலாகா அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் ஒத்துழைப்பதால்தான். இங்கே, அங்கே ஒருவர் இருவர் ஏதாவது தவறு செய்தால், அதை மேல் அதிகாரிகளிடம் அங்கே சொன்னால், அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து விடுவார்கள். அதை விட்டு இங்கே சபையில் ஒருவர் இருவர் செய்யும் குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கவில்லை. அன்றைக்குச் சொன்னார்களே, 'ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்று, அந்த மாதிரி இதிலெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது; ஒருவர் இருவர் செய்யும் தப்பை வைத்துக் கொண்டு மொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டுவது சரியாகாது. சோறு, பதம் எல்லாம் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதிகாரிகளுக்குச் சொன்னால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்த இலாகாவினரின் திறமையைப் பாராட்டி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஸார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன், ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று திருச்செங்கோடு எலெக்ஷன் பற்றிச் சொன்னேனே தவிர, அதிகாரிகளைப் பற்றி சொல்லவில்லை என்பதை அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1963-64-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மின்சாரத்தோடு சமூதாயம் நெருக்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கும் வேளையில், இந்த அறிக்கையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். நீர் மின்சாரம், அனல் மின்சாரம் ஆகிய இரண்டோடு, அணு மின்சாரத்தையும் அடைய நாம் முயற்சிகள் செய்ய இருக்கிறோம். நீர் மின்சாரம் பருவ மழையை எதிர் பார்த்திருக்கிறது. பருவ மழை விவசாயிகளையே சமயத்தில் கை விட்டு விடுகிறது. அது மின்சாரத்தை முன்கூட்டியே கை விட்டு விடும். மேலை நாடுகளில் வேறு

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [10th August 1963]

விதங்களில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதாகவும், பருவ மழை தவறினாலும் மின்சாரத்தை ஈடு செய்ய முடியும் வகையில் செய்வதாகவும் தெரிகிறது. நாம் பருவ மழையையே நம்பி இருப்பதால், நாம் எவ்வளவு திறமை காட்டினாலும் அவ்வளவையும் மீறி கட்டு பாடு ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலைமை வருகிறது. ஆகவே, மின்சாரத்தைத் தயார் செய்யும் முறைகளை சற்று மாற்றி பலவழிகளில் தயார் செய்து விஸ்தரித்தால் செலவும் சிக்கலுமாக இருக்கும், மின்சாரமும் கூடுதலாகக் கிடைக்கும். சொல்லுவார்கள்

“ One form of energy can be converted into another form ”
“ Law of conversion of energy ” Light-Heat-Sound-Magnetism-Atom-water.

நாம் நீர் மின்சாரத்தையும், அனால் மின்சாரத்தையும் மட்டும் நம்பி இருக்கிறோம். 1958-ம் ஆண்டில் போசாசிரியர் அன்பழகன் கூறி இருக்கிறார்கள், அதையே மறுபடியும் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே கூலம் நதிப் பக்கம் போகும் போது நாம் மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறோம். ஆனால், ஒரு அமெரிக்கப் பெரியார், கூலத்தைக் கண்டு முனையச் செல் வழித்தார் “ இந்தக் கழிவு நீரால் மின்சாரத்தை உண்டு பண்ண முடியுமானால், அதனால் நமக்கு இரட்டை லாபம் ஏற்படும் ; கழிவு நீரால் மின்சாரம் கிடைக்கும், அதோடு இணைந்ததாக நூற்றத்தாய் போக்க முடியும், அந்தக் கழிவிருந்து உப பொருளாக உரப் பொருள் கூடக் கிடைக்கும்,” என்று சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த நிபுணர் யார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மா. இராசாங்கம் : அதைப் பற்றி விளக்கத்தை நானேயே நான் நேரிடையாக சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த கழிவு நீரிலிருந்து மின்சாரம் எடுப்பதைப் பற்றி ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு ஒரு நகரத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்றால் 100 200 மைலுக்கு அப்பாலிந்து கொண்டு வரவேண்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நகரத்திலும் சாக்கடைத் திட்டம் இருக்கிறது. சாக்கடை நூற்றமும் அதிகமாக இருக்கிறது. நகரங்கள் நாகங்களாக ஆகிவிடுகின்றன. ஆகவே, அந்த சாக்கடை நீரைக் கொண்டு மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடையலாம். அப்படி ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும்போது, அதைச் செய்தால் அதனால் நமக்கு லாபமும் உண்டு. மேலும் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் சாக்கடைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன ; மின்சாரமும் வேண்டியிருக்கிறது. வேண்டிய மின்சாரத்தை அவரவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யலாம். மேலும் நீர் மின்சாரத்தை அதிக தூரத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டி இருக்கும்போது நிறைய வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது என்றும், குறைந்தது 3 சதவிகிதம் குறைவு ஏற்படுகிறது என்றும், மேல் வாரியாக கம்பங்களில் கம்பி வருவதால் அதிகக் குறைவு ஏற்படுகிறது என்றும், இதையே தரையில் உள்மார்க்கமாகக் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிகிறது. முதலில் கெலவு

10th August 1963]

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆனாலும், மின்சக்தி வேஸ்ட் ஆகாமல் இருக்கும். பிற்பாடு செலவு குறையும். ஆகவே பூமிக்கு அடியில் லைன்களைப் போட அரசாங்கம் இனிமேல் முன்வரவேண்டும்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், பெரியாறு மின்சார திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரியாறு மின்சாரத் திட்டம் ரூ. 10½ கோடி அளவில் திட்டமிட்டு, அதை 3½ கோடியில் நிறைவேற்றித் தந்தார்கள், லாபத்தையும் சம்பாதித்துத் தந்தார்கள். வெற்றிகரமாக முடித்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் இரண்டு குழாய்கள் இருக்கின்றன. மூன்றாவது குழாய் வேலை நடக்கிறது. அதே பாதையில் இண்டர்ஸ்டேட் ரோடும் போகிறது. அந்த ரோடு மார்கத்தில் லாரிகள் போகிறதனால், அந்தக் குழாய்களுக்குத் திடீர் சேதம் ஏற்படலாம். லேயர் காம்ப் பெரியாறு பவர் ஹவுசில் திடீரென்று ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டால், செலவு செய்த 9½ கோடி ரூபாயும் நஷ்டமாகி விடும். ஆகவே, அந்தப் பக்கத்தில் மலையில் பாதை போட்டு, இருக்கும் ரோட்டை மாற்றி, லேயர் காம்ப் மின்சக்திக்கு தண்ணீர் வரும் குழாய்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல், நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அப்படி செய்வது அரசாங்கத்திற்கும் சற்று லாபமாகத்தான் இருக்கும்.

பெரியாறு திட்டத்தின் மூலம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதில், அங்கு சுற்றுப் புறத்திலுள்ள கிராமங்கள் நல்லபடியாக உதவி அளித்திருக்கின்றன. அப்படி நல்ல உதவி அளித்தவர்களுக்கு, என் பகுதியை பொருத்தமட்டில் அரசாங்கம் அகல் விளக்காக எரிகிறது. அகல் விளக்கு சுற்றுப்புறத்திற்குத் தான் வெளிச்சம் கொடுக்கும், அதனுடைய அடிப்பாகம் இருட்டாகத்தான் யிருக்கும் அது போல் மின் உற்பத்திசெய்யும் லேயர் கேம்ப்பின் அடிதொட்டு கிடக்கிற கிராமங்கள் இருட்டாகவும் இருக்கும். அவர்கள் கிராமங்களில் மின்சாரமே இல்லை. மின்சார அழைப் பிலிருந்து திடீர் திடீரென்று வேண்டுகோள் வரும் 1,000 ஆட்கள் தேவை, 1,500 ஆட்கள் தேவை என்று திட்ட வேலைகளுக்குத் தடங்கல் இல்லாமல், அவ்வப்போது அந்தக் கிராமங்கள் ஆட்களை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி உதவி செய்த கிராமங்களுக்கு, குள்ளப்பண்பட்டி, புத்தம் பட்டி, அப்பிப் பட்டி கருநாக்கமுத்தித்தேவன் பட்டி முதலிய மூன்று, நான்கு கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதாக அமைச்சர் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தும், அதிகாரிகள் அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லும் நிலையில் தான் சொல்லித்தான் இருக்கிறது. 'பார்க்கலாம்' என்ற நிலை வராமல், "செய்கிறோம்" என்ற நிலைக்கு வந்தால் மிக்கப் பாராட்டக் கூடியதாக இருக்கும். அதே நோத்தில் இந்த மின்சாரத்தின் காரணமாக அங்கு ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் என்றால் லேயர் காம்ப் பிலிருந்து ராஜபாளையத்திற்கு மலை வழியாக மின்சாரம் செல்லுகிற நோத்தில் மலையில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும், மேல் பகுதியில் இருக்கும் மரங்கள் சரிந்து விழ ஏதுவாக இருக்கிறது. ஆகவே பெரிய சேதாரத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால்

[திரு. ம. இராசாங்கம்] [10th August 1963]

அவைகளை கவனித்து வந்தாலும் லோயர் காம்ப்பில் சரிவுகள் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வருகின்றன. அவ்வப்போது வேலைகள் நடந்துக்கொண்டிருந்தாலும் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறவைகளைப் பூர்த்தி செய்து மேலே இருக்கிற ரோடுகளை மாற்றி அமைத்தால் அரசாங்கத்திற்கும் மின்சார போர்டுக்கும் லாபமாக இருக்கும் என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ம் ஆண்டின் மின்சார இலாகா மான்யத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகா மிகவும் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்களும், எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் பாராட்டி பேசினார்கள். குறிப்பாக மின்சார போர்டின் தலைமையில் உள்ள திறமை வாய்ந்த தலைவர் அவர்களும், தலைமை என்ஜினியர் அவர்களும், அவர்களுக்குக் கீழே உள்ள பணியாளர்களும் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும், திறமையாகவும் பணியாற்றுவதால் தான் இவ்வளவு சிறந்த பாராட்டுதலை எல்லோராலும் பெற முடிந்தது. சர்க்கார் இலாக்காக்களில் எல்லோராலும் பாராட்டப்படக் கூடிய இலாகா ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது இந்த மின்சார இலாகாதான். அந்த அளவுக்கு கீழே இருக்கிற—மாவட்டத்திலே அல்லது அதற்குக் கீழே இருக்கிற பகுதியிலுள்ள மின்சார இலாகா சிப்பந்திகள் அவர்களைப் போல கூடுமான அளவு சுறுசுறுப்பாகவும் திறமையாகவும் பணியாற்றினால் இங்கே குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமல் அதிக அளவுக்கு நல்ல பெயரை பெற வசதியாக இருக்கும். குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் மின்சாரம் தேவை என்று விண்ணப்பம் போட்டால் கீழே உள்ள, மாவட்ட அல்லது டிவிஷனல் என்ஜினியர் ஆஃபிஸிலே அல்லது மற்ற இடங்களிலே 6 மாதம், 9 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் என்று வருஷக் கணக்கில் கூட தங்கி விடுகிறது. அதே போல்பர் தலைமை அலுவலகத்திற்கு வந்தால் இரண்டு வாரத்தில் திரும்பிப் போய் விடுகிறது. அந்த அளவு அங்கே குறை காணப்படுவதற்கு, கீழே உள்ளவர்கள் சுறுசுறுப்பாக, சிரத்தையாகப் பணியாற்றாததுதான். தலைமையில் உள்ளவர்கள் இந்தக் குறைபாடு நீங்க வேண்டுமானால், இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக, இவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாக, அதாவது 15 நாட்களுக்குள்ளாக அல்லது ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அதை கவனித்து அவர்களுக்கு பதில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நியதியை உண்டாக்கும் வகையில் தலைமையில் உள்ள தலைவர் அவர்களும், தலைமை என்ஜினியர் அவர்களும் அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அவர்களை நான் இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதியில் மின்சாரம் கொடுப்பதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அநேக இடங்களில், மின்சாரம் இல்லாத பகுதிகளுக்குக் கூட மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய, பாட்டரியில் உபயோகப்படுத்தக் கூடியதல்லாத ரேடியோகைகளை வாங்கிக் கொடுத்திருக்

FOR 1963-64—DISCUSSION

10th August 1963] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

கிணர்கள். அதிலே குறிப்பாக ஒலக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தில் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய ரேடியோக்களை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநேக கிராமங்களில் மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தினால் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் கூட ரேடியோக்களை உபயோகப்படுத்த முடியாமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் வரும், வரும் என்று அவர்கள் காத்துக்கொண்டிருந்தது, விண்ணப்பம் போட்டுவிட்டு காத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலையில் ரேடியோக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் கீழ்சேலூர் என்ற ஊரில் மின்சாரத்தில் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய ரேடியோ கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தீர்மானம் போட்டும், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொல்லியும், மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த அச்சரப்பாக்கம் உதவி என்ஜினீயரிடம் கேட்டும், 1½ ஆண்டுகாலமாகக் மின்சாரம் கிடைக்காததால் அவர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். நான் 6 மாதங்களுக்கு முன் அச்சரப்பாக்கம் உதவி என்ஜினீயரைச் சந்தித்துக் கேட்டேன். அவர்கள் சீக்கிரம் செய்து விடுவதாகச் சொன்னார்கள் அதற்குப் பிறகு இரண்டு முறைகள் கேட்டுக் கொடுப்பதாகத் சொன்னார்களே தவிர கொடுக்கவில்லை. மக்களுக்கு குறை என்ன என்றால், இது நெருக்கடியான சந்தர்ப்பம், யுத்தச் செய்திகளைக்கூட கேட்க வசதியில்லையே என்பதுதான். அதனால்தான் அவர்களும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதன் மீது அச்சரப்பாக்கத்திற்குச் சென்று சொல்லியுருவனிக்கவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் தலைமை என்ஜினீரிடம் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு சென்ற மார்ச் மாதம் பட்ஜெட் கூட்டத்தின் போது சொன்னேன். அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் உத்தரவு அனுப்பினார்கள். அதன் பிறகு அச்சரப் பாக்கத்தில் இருக்கிற ரூபர்வைசரும், உதவி என்ஜினீரும் கீழ்சேலூருக்குப் போய் பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும் மற்றவர்களையும் கூப்பிட்டு, மின்சாரம் இரண்டு நாட்களுக்குள் கிடைக்கவேண்டுமானால் உடனே ஒரு விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார். நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்து எத்தனையோ மாதங்கள் ஆகின்றன, எல்லா வேலையும் முடிந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள், இப்போது புதிதாக விண்ணப்பம் கேட்கிறீர்களே என்று கேட்டார்கள். விண்ணப்பம் தொலைந்து விட்டது, உள்ளபடியே, மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டுமானால் இன்னும் இரண்டு நாளில் ஏற்பாடு செய்கிறோம், எழுதிக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். கிராம வாசிகள்தானே, நம்பி, அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள் என்று புதியதாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அவ்வளவு தான் சமாசாரம். மாதங்கள் 6 ஆயிற்று. இன்னும் கொடுக்கவில்லையே என்று கேட்டால், இப்போது தானே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் ஏங்கேயிருந்து கிடைக்கும் இவ்வளவு சீக்கிரம் என்று பழைய விண்ணப்பத்தை மாற்றி விட்டார்கள். நான் இதை என் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்த அளவுக்கு கீழே உள்ளவர்கள்

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [10th August 1963]

தவறு செய்யாமல் இருந்தால் இலாகாவிற்குக் கெட்ட பெயர் வரும் அளவில் இருக்காது. ஊருக்கு மின்சாரம் கொடுக்கா விட்டாலும், விளக்கு எரிவதற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு கால தாமதம் ஆனாலும் பரவாயில்லை. யுத்த நெருக்கடியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ரேடியோ அவசியம் தேவை என்று, அவர்களுடைய கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கட்டணம் உயரப் போவதாகவும், அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. 1962-63-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டின்போதுகூட, 10 சதவிகிதம் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியபோது நான் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தும் பம்பு செட்டுகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். ஆனால் அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. மீண்டும் இப்போது மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாக இருக்கிற நிலையில் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தும் பம்பு செட்டுகளுக்கு மட்டும் இந்த விதிவிலக்கு கொடுத்து, அதற்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இருக்கும்படி என்னுடைய வேண்டுகோளை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, அநேக கிராமங்களில் மின்சாரம் இருந்து தெரு விளக்குகள் இருக்கும் பகுதிகளில், கிராமங்களிலும், திண்டிவனம் போன்ற நகரங்களிலும் அநேக இடங்களில் பல்புகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அங்கு உள்ளவர்கள் இது எம்ர்ஜென்ஸி நோம், பல்பு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் சென்னையில் பார்த்தால் ஒரு இடத்தில்கூட பல்பு இல்லாமல் இல்லை. சென்னைக்கு எம்ர்ஜென்ஸி இல்லை, திண்டிவனத்திற்கும், கிராமத்திற்கும் மாத்திரம்தான் எம்ர்ஜென்சி? எம்ர்ஜென்சி என்றால் அங்கு உள்ளவர்கள் வாழ வேண்டாமா என்று தெரியவில்லை. ஏதோ அந்த நேரத்திற்குச் சொல்லுகிறார்களே தவிர உள்படியே கவனித்து இந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பணம் மட்டும் பூராவும் வாங்குகிறார்கள் தெரு விளக்குகளுக்காக. அநேக இடங்களில் பல்புகள் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வேலைகள் அநேக இடங்களில் தடைப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், 'போதிய ஆட்கள் இல்லை, அதனால் பல்புகளை மாற்றவோ மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்கவோ முடியவில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஆட்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று கருதினால், அந்த வேலைகளை உடனடியாகக் கவனிக்கப் பேர்திய ஆட்களை நியமிக்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அங்குள்ள சூபர்வைசர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், 'எங்களுக்கு போதிய ஆட்கள் இல்லை. திண்டிவனம் நகரத்தையும் பக்கத்துக் கிராமங்களையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது திடீர் என்று காற்று, மழை வந்தால் எல்லா இடங்களுக்கும் போக வேண்டியிருக்கிறது' என்று சொல்கிறார். அவர் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது, ஆட்கள் எண்ணிக்கை குறைவாகத்தான்

10th August 1963] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

இருக்கிறது என்றுதான் எனக்கும் தென்படுகிறது. ஆகவே, மேலும் ஆட்களை நியமித்து அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திண்டிவனம் தொகுதியில் மேலும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. விண்ணப்பம் போட்டு வருஷக் கணக்கில் ஆகிறது. இதற்கு ஒரு வழி செய்யவேண்டும். அதாவது, மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டவர்களுக்கு மின்சார போர்டார் ஒரு உத்தரவு அனுப்பிவிடலாம். குறிப்பிட்ட இந்த ஆண்டில் இந்த மாதத்தில்தான் மின்சார கனெக்ஷன் கிடைக்கும் என்று வரையறுத்து ஒரு உத்தரவு அனுப்பிவிட்டால் மனுச் செய்துகொண்டவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் தொந்தரவு இருக்காது. ஆகையால், அதையும் கவனிக்க வேண்டும். எப்பொழுது மின்சார கனெக்ஷன் கிடைக்கும் என்பதற்கான காலத்தையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஆர். ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் 1963-64-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சருடைய அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது, மின்சாரத் துறை நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் முன்னேறி இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அதே நேரத்தில், மூன்றாவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட விரும்பதாகவும், இப்பொழுது இருப்பதைவிட ஏறத்தாழ எட்டு மடங்கு அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவுதான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தாலும், தேவை மேலும் மேலும் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அனு மின்சார நிலையம் அமைப்பது, ஹெகைனக்கல் திட்டம் போன்ற திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது பற்றியும் சம்பந்தப்பட்ட ராஜ்யங்களுடனும் மத்திய அரசுடனும் பேசி ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்தும், இந்த ஆண்டில் சில தினங்களுக்கு மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்குக் காரணம், இயற்கைக் கோளாறினால் நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனதுதான். அதற்காக மூன்று இடங்களில் மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

[திரு. ஆர். ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்] [10th August 1963]

கோவை ஜில்லா பெரிய தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்த பிரதேசம் ஆகும். தொழில் முன்னேற்றம் மட்டுமல்லாமல், விவசாயத் துறையிலும் அது முன்னேற்றம் அடைந்த பகுதியாகும். ஆக, கோவை ஜில்லாப் பகுதியில் ஒரு அனல் மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, மின்சார போர்டுக்கு நல்ல வருமானம் இருப்பதாகவும், நிதி நிலைமை நல்லபடியாக இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. 'அடுத்த ஆண்டு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டியிருக்கும்' என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அப்படி உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இருந்தால், சென்ற ஆண்டில் பத்து சதவிகிதம் மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தியிருப்பதையும் கருத்தில் கொண்டு, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் கட்டண உயர் விலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காவில், அமராவதித் தண்ணீர் பாயும் பிரதேசத்தில் சென்ற ஐந்தாண்டுகளாக விவசாயிகள் கிணற்றுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று மின்சார போர்டாருக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தும், இது வரையில் எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், அமராவதி வாய்க்கால் பாசனப் பிரதேசங்களில் கிணற்றுக்கு மின்சார மோட்டார் வைத்துத் தண்ணீர் இறைத்துப் பாய்ச்சினால், வாய்க்காலின் தண்ணீர் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்திற்காக கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அமராவதி வாய்க்காலில் ஆறு மாத காலம் தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. பாக்கி ஆறு மாதங்கள் அங்குள்ள விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால், வாய்க்காலில் தண்ணீர் பராத ஆறு மாத காலத்திற்காவது கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுத்தால் விவசாயிகள் நல்லபடியாக விவசாயம் செய்து முன்னேற முடியும். குறைந்தபட்சக் கட்டணம் ஒரு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 35 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு எப்படி கொடுப்பது? கோர்ட்டில் போனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று மின்சார போர்டார் யோசனை செய்கிறார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு மின்சார சப்ளையைக் கொடுக்க மின்சார போர்டார் முன்வந்தால் போதும், விவசாயிகள் எடுத்துக்கொள்ள காத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 35 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஆறு மாதங்களுக்கு ஹார்ஸ் பவருக்கு 35 ரூபாய் வீதம் கொடுக்க விவசாயிகள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் போர்டார் அவர்கள், அமராவதி நதிப் பாசனப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு ஆறு மாத காலத்திற்கு மின்சாரம் கொடுத்து உடனடியாக சர்வீசு களைக்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

10th August 1963] [திரு. ஆர். ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்]

அமைச்சர் அவர்கள், மூன்று சிறு திட்டங்களை ஏற்படுத்தப் போவதாகவும், அவற்றிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும், வகையில், அந்தத் திட்டங்களை மின்சார போர்டார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதும் சொன்னேன். அதற்குப் பதில், 'மின்சார போர்டாரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். அமராவதி நதி ஜீவ நதியாகும். அமராவதிக்கு மேல் அமராவதி பம்பாய் ஜல மின்சாரத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாகப் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. குறைந்த சிலவில் திட்டம் நிறைவேற்றினால், அதிலிருந்து மின்சாரம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் அமராவதி அணை இரண்டு நாள் வெள்ளத்திலேயே நிரம்பிவிடுகிறது. மற்ற நாட்களில் அந்த ஆற்றில் வரும் தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது ஆகவே, அமராவதி அணைக்கு மேலே ஒரு அணை கட்டி, அங்கே ஜல மின்சாரத் திட்டத்தை அமைத்தால் இப்பொழுதிருக்கும் அமராவதிப் பாசனப் பகுதிக்குப் பலன் ஏற்படுவதோடு, மேற்கொண்டும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட ஏதுவாக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும் வகையில் அதற்கென்று ஒரு டிவிஷன் அமைத்துப் பரிசீலனை செய்து, கூடிய சீக்கிரம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களையும் மின்சார போர்டாரையும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மின்சார போர்டில் பல இடங்களில் கம்பி கண்டக்டர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடுமலைப் பகுதியில் அதனால் சென்ற ஒரு வருஷ காலமாகப் பல சர்வீஸ்கள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. எட்டாம் நம்பர் கம்பி போன்ற பல நம்பர் கம்பிகள் (வயர்) கிடைக்காமல் ஒரு வருஷ காலமாகப் பல சர்வீஸ்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அத்தகைய கம்பிகளைக் கூடிய சீக்கிரம் வரவழைத்துக் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் கம்பிகள் கிடைப்பதற்குத் தாமதம் ஆகுமானால், மாற்று வழிகளைக் கண்டு பிடித்து உபயோகித்து, விவசாயிகளுக்குக் கரண்ட் சப்ளை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 12th August 1963.

The House then adjourned.

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.—Nil.

B. Reports, Notification and other papers.

* 39. The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 with Annexure.

[10th August 1963]

* 40. *Annexure to the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963.*

* 41. *Annexure to the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1963.*

* 42. *Annexure to the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963.*

* 43. *Annexure to the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963.*

* 44. *Annexure to the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963.*

* 45. *Annexure to the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963.*

46. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3390, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 29th June 1963 amending the Madras Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification, dated the 16th August 1954, at pages 297 to 312 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 8th September 1954 as subsequently amended, the same having been previously published as required by sub-section (1) of section 96 of the Employees' State Insurance Act, 1948 (Central Act XXXIV of 1948).*

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[10th August 1963]

அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

என்ன வகையான பண
ஓடுகிறது.

மாவட்டம்.	பஸ் மார்க்கத்தின் பெயர்.	அனுமதிக்கப் பெற்ற மிடர்களின் எண்ணிக்கை.	பெர் மிடர்களின் எண்ணிக்கை.	என்ன வகையான பண ஓடுகிறது.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
தென் ஆர்க்காடு.	4 விருத்தாச்சலம்— கள்ளக்குறிச்சி.	1	1	ரெகுலர் பஸ்	..
கோயம்புத்தூர்.	5 திம்பம்—தளவாடி.	2	2	..	ஜீப் பஸ்.
மதுரை.	6 மதுரை—மேல வல்லூர்.	2	2
இராமநாத- புரம்.	7 கன்னிசேரி—சிவகாசி.	2	2
	8 சாத்தூர்—சிவகாசி.	2	2
	9 விருதுநகர்— கிருஷ்ணபுரம்.	1	1
	10 பரமக்குடி— வீராசோழன்.	1	1
மொத்தம்:	10 மார்க்கங்கள்.	14	14	பெர்மிட்டுகள்.	

APPENDIX II.

[Vide Answer to Starred Question No. 89 on page 480 supra.]

STATEMENT SHOWING TOTAL AMOUNT DISBURSED TO EACH
INDUSTRY FROM INCEPTION BY THE MADRAS
INDUSTRIAL INVESTMENT CORPORATION.

Type of industry.	Total amount disbursed.
(1)	(2)
RS.	
1 (a) Manufacture of edible oil other than hydrogenated oil.	1,20,000
(b) Manufacture of hydrogenated oil ..	6,50,000
(c) Manufacture of salt	1,79,403
2 Manufacture of bakery product ..	4,92,575
3 Textile industry	4,11,87,569
4 Paints, Varnishes, etc.	90,000
5 Glass and glass products	92,746

10th August 1963]

Type of industry.	Total amount disbursed.
(1)	(2)
	RS.
6 Plastic and brushes	1,49,886
7 Sugar factories and refineries	61,81,613
8 Electricity, gas and steam	52,00,000
9 Manufacture of non-metallic mineral products except products of petroleum, coal—such as mica, tiles.	3,25,000
10 Synthetic diamonds	6,50,000
11 Tobacco manufacturing	1,50,000
12 Printing, publishing and allied indus- tries.	26,88,465
13 Ink	93,657
14 Fertilisers	1,30,000
15 Light Engineering, screws, metalware utensils.	7,89,948
16 Flower mills	49,88,184
17 Surgical dressing	12,67,157
18 Manufacture of clay products, tiles, bricks, etc.	25,98,940
19 Paper board and straw board	2,25,000
20 Glucose	3,50,000
21 Trans-former, switchgear and others ..	5,78,641
22 Engine valves	10,17,000
23 Vermicelli	1,38,447
24 Manufacture of wagons	27,23,931
25 Manufacture of rubber goods	6,98,513
26 Manufacture of machine tools	2,00,000
27 Manufacture of Heavy chemicals ..	21,88,158
28 Button making	2,00,000
29 Drugs and Pharmaceuticals	1,50,000
30 Perfumes and toilets	62,142
31 Basic metal industries, iron and steel castings, etc.	12,00,000
32 Others (M. S. Rounds)	7,24,631
33 Insecticides	1,50,800
34 Electric lamps	7,98,500
35 Electric motors	44,638

[10th August 1963]

Supplementary statement showing total amount disbursed to each industry in the Madras Industrial Investment Corporation during the period from 1st January to 30th June 1963.

Type of Industry.	Number of applications.	Amount sanctioned.
(1)	(2)	(3) Rs,
1. Manufacture of Bakery products, biscuit making including bakeries and Confectionaries.	1	1,00,000
2. <i>Beverage Industries—</i> Aerated and carborated water industries.	1	1,20,000
3. <i>Manufacture of Textiles—</i> Spinning, Weaving and Finishing of textiles.	3	24,00,000
4. Heavy chemicals	2	14,50,000
5. <i>Manufacture of non-metallic mineral products except products of petroleum and coals—</i> Manufacture of structural clay products, Tiles, Bricks, etc.	1	1,50,000
6. <i>Basic metal industries, iron and steel basic industries—</i> Others : M. S. Rounds	1	48,000
7. <i>Manufacture of metal products except machinery and Transport equipment—</i> Metal containers Welding	1 1	1,00,000 5,00,000
8. Manufacture of Electrical machinery apparatus, appliances and supplies equipment for generation, transmission, distribution of electricity. including transformers and switch-gears.	1	10,00,000
(Interim loan sanctioned on 21st November 1962. Confirmed on 21st March 1963.)		
Others :		
9. <i>Electricity Gas and steam—</i> Electric light and power, generation, transmission and distribution of Electricity energy.	1	1,50,000
	13	60,18,000

10th August 1963]

APPENDIX III.

(*Vide Answer to Starred Question No. 94 on page 489 supra.*)

REPORT OF THE FACT FINDING COMMITTEE TO ENQUIRE INTO THE ADEQUACY OR OTHERWISE OF THE SANITARY ARRANGEMENTS MADE IN BUS STANDS AND MARKETS IN MADRAS CITY.

CHAPTER I.

In G.O. Ms. No. 1909, Local Administration, dated 6th November 1959, the Government constituted a Committee to enquire into the adequacy or otherwise of the sanitary arrangements made in the bus stands and the markets in Madras City, consisting of the following :—

1. Sri V. V. Ramaswamy, M.L.C., *Chairman.*
2. Sri C. R. Ramaswamy, M.L.A., *Member.*
3. Sri K. Vinayakam, M.L.A., *Member.*
4. Sri T. P. Srinivasavaradan, M.L.C., *Member.*
5. The Commissioner, Corporation of Madras, *Member-Secretary.*

The Committee, as indicated by the Government in their order cited was to be a Committee constituted for the purpose of finding out facts regarding the sanitary conditions that existed in the bus stands and the markets in Madras City. In the Government Order the Government outlined the reasons for appointing the Committee and also indicated the terms of reference of the Committee. The question of appointing the Committee was considered by Government in pursuance of a motion moved by Sri V. V. Ramaswamy, in the Legislative Council in February 1959, seeking to recommend to Government to appoint a Committee to enquire into the adequacy or otherwise of the sanitary arrangements made at various bus stands and markets in the State and to report on the need for the provision of such sanitary arrangements where none exists now. On the assurance given by the Government that a Committee would be constituted to go into the question of adequacy or otherwise of the sanitary arrangements available at various bus stands and markets in Madras City in the first instance, the resolution was withdrawn by the mover. This Fact Finding Committee was accordingly constituted by Government.

Terms of reference.—The Committee was requested to enquire into the adequacy or otherwise of the sanitary and water supply arrangements made in the existing (1) bus stands and (2) markets in Madras City and to recommend measures necessary for improving them. The Committee was also requested to make suggestions

[10th August 1963]

to improve the general cleanliness and for the beautification of the bus stands in Madras City. The Committee was requested to submit its report to Government within a period of two months from the date of the Government Order cited above.

The first meeting of the Committee was held on the 25th November 1959 in the Office of the Member-Secretary. The Officers of the Corporation who are connected with the markets, bus stands and lorry stands were also present at this meeting. At the outset the Chairman explained the reason which impelled him to move a resolution in the Legislative Council. He said that as a member of the Estimates Committee, he happened to travel in a bus with the other members and visited a number of districts and that on account of his previous connection with local administration he was interested in looking into the conditions obtaining in the bus-stands and markets on the way. He found that generally the sanitary arrangements and other amenities provided in the bus stands and the markets were far from satisfactory. The responsibility for providing sanitary arrangements and the necessary amenities in the bus-stands and the markets, particularly in mofussil was mainly that of the local body concerned. He left that if the question of providing the amenities were to be left to the local body concerned there may not be a uniform standard and that the markets and bus-stands may not be maintained up to the standard required. He, therefore, felt that instead of suggesting to the local body concerned to take such steps as were necessary, would be better if the Government had the question gone into by a specially constituted body so that a report could be made which could serve as a guide to the local bodies in improving the markets and bus-stands. It was with this object that he moved the resolution in the Legislative Council which was seconded by Sri T. P. Srinivasavaradhan, M.L.C. It was explained by Government that instead of having a Committee to go into the question all over the State it would be better to take up the question of improvement of markets and bus-stands in Madras City to start with and that on the analogy of the suggestions that would be made for Madras City, recommendations could be made in respect of the other local bodies also. The Chairman felt that this was a reasonable procedure to solve the problem. On this assurance of the Government, he withdrew the resolution.

The Committee then discussed the procedure to be adopted in its work. The Member-Secretary furnished the Committee with a list of markets and bus stands in the City and with a copy of the Public Health Act and assured the members of the co-operation and technical assistance of the Officers of the Corporation of Madras. Considering the number of markets in Madras City the Committee felt that it would not be possible to visit all the markets and decided to visit about a half a dozen or so selected at random. The Health Officer of the Corporation of Madras agreed to select the markets for inspection by the Committee. He was requested

10th August 1963]

to select markets where sanitary conditions were reasonable as also some markets where sanitary conditions were bad so that a comparative study would be possible.

Accordingly, the Committee visited the following markets and bus-stands on the dates given below :—

<i>Serial number.</i>	<i>Place of inspection.</i>	<i>Date of inspection.</i>
(1)	(2)	(3)
1	Moore Market	7th December 1959.
2	Chintadripet Market	
3	Kothawal Bazaar Market	
4	Corporation Fruit Market	16th December 1959.
5	Mofussil Bus stand near Burmah Shell Building.	
6	Zam Bazaar Market	
7	Thannithorai Market	28th December 1959.
8	Kabaleeswarar Mada Street (Pavement Market).	
9	Mandavalli Market	
10	Bus Terminus opposite to Mandavalli Market.	22nd February 1959.
11	Pondy Bazaar Market	
12	Corporation Mutton Stall, T. Nagar	
13	Pavement Market in Panagal Park	22nd February 1959.
14	T. Nagar Bus Terminus	
15	Elephant Gate Lorry stand	
16	Lorry stand in Hood Wharf	22nd February 1959.
17	Mofussil Bus stand, Mint Street	
18	Government Transport Bus stand, Mint Street	
19	Seven Wells Market	22nd February 1959.
20	Mofussil Bus stand, Esplanade	
21	Bus-terminus in Pycrofts Road, Triplicane	

The Chairman of the Committee could not accompany the Committee on inspection on 28th December 1959. He, therefore, along with Health Officer of the Corporation of Madras inspected separately the markets on 4th January 1960 which were inspected by the Committee on 28th December 1959.

The Committee met on the 10th December 1959 when it discussed the procedure that was to be adopted during the inspection and the points that had to be looked into. It also met on the 14th March 1960 when it held general discussions based on the inspections so far made and also drew up a programme of further meetings with the representatives of the Corporation of Madras, the Officers of Government dealing with markets, bus stands and lorry stands and such members of the public as may be desirous of meeting the Committee to give their suggestions regarding improvements to markets, bus-stands and lorry stands.

The Committee held four sittings on the following days :—

- 25th March 1960,
- 26th March 1960,
- 30th March 1960; and
- 4th April 1960.

[10th August 1963]

The Committee met the representatives of the Corporation of Madras on the 25th March 1960. The Worshipful Mayor was unavoidably absent but sent his suggestions in writing. On the 26th March 1960, discussions were held with the representatives of the various Trades Associations in the City and the Joint Director of Town Planning. On the 30th March 1960 the following Officers of the Government met the Committee :—

- (1) The Director of Public Health.
- (2) The Director of Government Transport.
- (3) The Deputy Secretary to Government, Rural Development and Local Administration Department.
- (4) Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing).

Since it was felt that some of the representatives of the Trades Associations, for some reason or other, could not attend the sitting on the 26th March 1960, a further opportunity was given to them to meet the Committee on the 4th April 1960. After holding discussions with the representatives of the Trades Associations on the 4th April 1960, the Committee discussed the various points to be mentioned in the report and requested the Member-Secretary to prepare a report. The Committee again met on the 25th and 26th May 1960 to consider the draft report and finally met on 8th June 1960 to sign the report.

CHAPTER II.

CONDITIONS EXISTING IN THE MARKETS.

In all, the Committee visited 12 markets in Madras City. Of these, four were maintained by the Corporation and eight by the private owners. Of the four markets maintained by the Corporation, the Moore Market and the Fruit Market were composite markets while the remaining markets were either purely vegetarian or combined vegetable, meat and fish markets. The shortcomings noticed by the Committee in the markets visited by it, are discussed below under various heads :—

(1) *Adequacy of sanitary arrangements, particularly with regard to flushing arrangements.*—Even in markets maintained by the Corporation, the Committee observed that sanitary arrangements cannot be said to be either sufficient or maintained satisfactorily. In Moore Market for example, considering the amount of business transacted and the number of people that visited the market, the number of seats provided in the public convenience in the Moore Market cannot be said to be totally adequate; because of this or otherwise, it was found that the urinals were also used for passing stools. Though the Corporation had employed staff to keep the public conveniences clean and flushed, it was found that the state of cleanliness did leave a lot to be desired. It was explained to the Committee that the conservancy staff of the Corporation at these places had definite hours of duty and that there was nobody attending to the cleaning of

10th August 1963]

public convenience during certain hours. In busy places, the committee felt it would be necessary to have at least one person on duty throughout the day and night to clean the public conveniences. Another difficulty which the Committee noticed in keeping the public-convenience clean was the insufficiency of water supply. It was explained to the Committee that all public conveniences were not provided with separate wells and overhead tanks but that in many cases water was supplied through steel-tanks from the Red Hills water supply. Very often this supply did not prove adequate. The Committee also noticed and has to record with regret the lack of civic sense among the public that use the public conveniences. In a number of cases it was found that where taps had been provided at various points within the public conveniences to facilitate cleaning the pans, the taps and other similar fittings had been stolen. In the markets run by private agencies, the Committee found that the conditions were much worse than in the markets maintained by the Corporation. With a few exceptions, the Committee felt that the owners of the private markets were not really interested in making an effort to provide adequate sanitary arrangements but had put up public conveniences with very few seats just to satisfy the Health authorities and to earn them the licences to run the markets. As mentioned above, there are a few exceptions to this. In one or two cases, the Committee noticed that even though the owners of the private markets had attempted to provide sufficient public conveniences they also suffered from the same disabilities as the Corporation. There was this difference between the private markets and the Corporation markets; that in the case of Corporation markets, the Corporation could spend more money to keep the public conveniences clean whereas the owners of the private markets represented that, as it is due to heavy taxation by the Corporation, the running of a private market was not remunerative and that it would be difficult for them to spend much more money on the maintenance of the market. Summing up, the defects that were generally noticed were the insufficiency of the number of seats provided in the public conveniences, lack of adequate water-supply to keep the public conveniences clean and the need for appointing more cleansing staff.

(2) *Adequacy of drinking water-supply.*—In most of the markets visited by the Committee the supply of drinking water was not adequate. In many markets run by the Corporation a few taps were provided to supply drinking water but in many of the private markets there was no arrangement for supplying purified and good drinking water.

(3) *Sufficiency of gangway-width.*—Practically all the markets visited by the Committee were found to be overcrowded. This aspect will be discussed later in the report, but the Committee saw everywhere that the rush of people making purchases in the markets was so great that it was found very difficult for the members of the Committee to go through the gangways in the

[10th August 1963]

market for inspection. The gangways between stalls were found in most cases 8 feet wide as provided in the Act. This width of the gangway might have been sufficient when the population in the city was much less and the number of people frequenting the markets was also correspondingly small. But with considerable congestion in the markets it was found that the width of the gangways as prescribed in the Act was not enough. It was also noticed by the Committee that even though gangways of 8 feet were provided, in almost all the markets the stall-holders had extended their stalls into the gangways by putting platforms, etc., thus substantially reducing the available width of the gangways. Even in the markets run by the Corporation such encroachments existed. The owners of the private markets represented that as the eviction of stall-holders by due process of law was very difficult, they had very little control over the stall-holders and as such they found it impossible to force the vendors to remove the encroachments and to leave the gangway free.

(4) *Types of Flooring.*—In most of the markets visited by the Committee it was found that both the Corporation and private market owners had provided reasonably good flooring capable of being washed periodically. The general flooring was of Cuddapah slabs and was good except in a few markets where the owners of the markets had obviously neglected to keep it in good repair. But it was felt that the flooring as provided did not always allow water to drain to the sides with the result that when it rained or immediately after washing, the water stagnated on the floor and made the whole place slushy.

(5) *Fly-proof arrangement for meat and fish stalls in the markets.*—The Committee found that compared to the space occupied by the stalls selling vegetables, the space occupied by the meat and fish-stall holders was less in most places with the result that the rush in the meat stalls and fish section was very great. It was explained that many of the customers being poor could only afford to buy fish and that meat was purchased only by a small percentage of the customers. The Committee did notice that the congestion in the fish stalls was much worse than the congestion anywhere else in the market and that generally the fish-stalls were very much dirtier than any other in the market. The Committee noticed that the flies were in abundance in the non-vegetarian section of the market. The markets maintained by the Corporation there was some attempt to introduce fly-proofing and to take steps to exterminate the flies. But in the private markets the Committee did not notice any such attempt at all with the result that the whole of the non-vegetarian section, particularly, the fish-stalls was highly insanitary.

(6) *Sufficiency of stall accommodation.*—The remarks made under item (3) above also apply to this case. With the increasing population of the City, the number of people frequenting the market to make purchases has increased considerably. This in turn has led to an increase in the number of stall-holders.

10th August 1968]

in the market. The accommodation allotted to each stall-holder was generally 6 feet by 4 feet and many stall-holders complained that this space was not enough and that it became necessary for them to encroach into the gangways. The insufficiency of the stall accommodation was particularly noticed by the Committee in Kothawal Bazaar which serves both as a wholesale and retail market. Here it seems to be the usual practice for many of the wholesalers to dump their goods in the passages rather than keep them in the stall.

(7) *General Cleanliness.*—The Committee found that most of the markets visited by it were not very clean. The main reason for this appears to be the congestion in the markets which prevented proper conservancy being carried out. The encroachment by the stall-holders into the gangways also contributed to the difficulty of the cleaning the rubbish and keeping the market clean. In many cases the stall-holders, by encroachment had completely covered the side-drains with the result that it was very difficult for the conservancy staff to clean the side-drains regularly. Receptacles for dumping rubbish were provided in some of the markets, the Committee observed that the stall-holders and the public had the habit of throwing rubbish all over the place without caring to put it in the receptacles placed for the purpose. The Committee also noticed the deplorable practice on the part of the stall-holders and also of the public spitting wherever they liked instead of utilizing the spittoons provided in the markets. The stall-holders particularly were guilty of this bad practice being too lazy to get up from where they were sitting to go to the spittoons for spitting. In many of the private markets the Committee found that the staff employed for conservancy was not adequate. The conservancy was generally done after the market was closed every day and the rubbish was not cleared at frequent intervals when the market was open. Due to insufficiency of water-supply the cleaning of the floor of the market by flushing with water was not being done regularly. In many of the markets the vegetables, fish, etc., which were exposed for sale were being kept on the floor of the stall and sometimes even on the floor in the gangways.

PAVEMENT MARKETS.

These are peculiar phenomena existing in Madras City which can be clearly attributed to the insufficiency of the existing markets in the City. It has become the habit of the vegetable vendors to use the pavements for selling their wares. Such pavement markets exist in many parts of the City and in some parts the pavement markets have become so established that they have been regularised by the Corporation. It is needless to say that in these pavements the general standard of sanitation and cleanliness is far worse than in the enclosed markets. There are practically no amenities to speak of, and the whole place is so insanitary that one wonders how the public prefer to purchase vegetables in such pavement markets instead of going to the regular built up market. The vegetables in the pavement markets were heaped

[10th August 1963]

on the floor of the pavement, the various stalls were huddled together and there were practically very little space between the stalls for the public to move about.

BUS STANDS.

The bus-stands in Madras City are of two types. The mofussil bus-stands in the Esplanade and in Mint street and the terminal bus-stands at T. Nagar are of one category while the others for example, bus-stands in Pycrofts road, Triplicane and in Parrys Corner which are not really bus-stands but are only bigger bus-stops. The Committee noticed with regret that the amenities provided in the bus-stands were totally insufficient and even where some amenities have been provided they were not satisfactory. Particularly the water-supply arrangements made in the public conveniences in the bus-stands were inadequate and the Public conveniences were badly maintained. So far as the other amenities are concerned it can be said that they were totally non-existent.

In the bus-stands of the second category also, the Committee noticed the lack of the minimum amenities, like shelters, waiting sheds and also noticed the inadequacy and improper maintenance of a few public conveniences provided near the bus-stands.

LORRY STANDS.

There are two lorry-stands in Madras—one at Elephant Gate and the other in Hood Wharf. The Committee visited both the lorry stands. The Committee noticed that while some amenities have been provided in the Elephant Gate Lorry-Stand, at Hood Wharf Lorry-Stand the amenities were practically non-existent. Here again what has been said about the public conveniences in the markets and in the bus-stands applies to the public convenience in the lorry-stands also.

CHAPTER III.

As pointed out in Chapter II, one of the main reasons for the insanitary conditions of the markets is the congestion and over-crowding which is seen in most of the markets due to the fact that the number of markets is not adequate for the increased population of the City. Therefore any proposal for improving the sanitary condition of the markets which does not take into account this fact will not serve the purpose. But the over-crowding in the markets can only be got over by the provision of more markets which will naturally be a long-term proposal and will take quite some years. This aspect will be discussed later in the next Chapter under long-term proposals.

Subject to this observation, the Committee felt that a few improvements could be done even now to ensure that the general standard of sanitation and cleanliness in the markets was maintained at a higher level than now. As pointed out by the

10th. August 1963]

Committee the number of seats in public conveniences provided in the markets is generally not adequate. It will not be possible to lay down a scale according to which the number of seats should be provided in the public conveniences in the markets, particularly, because in many of the markets the Committee found that the public conveniences which were provided were more used by the poor people living in that locality than by the stall-holders or the public using the market. It has to be accepted that any public convenience provided in a market will be used by the poor people in the neighbourhood unless the Corporation is able to provide a sufficient number of public conveniences outside for their use. The Committee therefore, feels that the existing scale of seats in public conveniences in the market could easily be doubled or trebled in order to meet the needs of the people in and around the market. The Committee has already observed that the provision of water-supply in these public conveniences is very often unsatisfactory. It will be therefore necessary to insist on each public convenience having an assured water-supply preferably from a well dug in the neighbourhood and supplied with water by means of an overhead tank of sufficient capacity. Even though water is made available, people who use the public conveniences do not care to flush them properly. It will therefore be necessary that every public convenience should be provided with a full time worker for keeping it clean. This, of course, involves more cost in the maintenance of the public conveniences but the Committee would suggest that the system of charging 2 nP. per head for using the public convenience could be adopted with advantage so that on the payment of this small amount, persons using the public convenience can be assured of it being kept clean and neat. The Committee is aware that this suggestion of making the people pay for using the public convenience is one which will be opposed by a section of the people and also by some legislators. The Committee therefore would like to explain in detail why it suggests that the paying system to be adopted. There is one public convenience maintained by the Corporation near the Law College Pumping Station where the paying system is adopted. Every person using the public convenience pays 2 nP. to the conservancy labour in charge of the public convenience. The Committee found that this public convenience is generally kept very neat and this is appreciated by the public who use it. So far as the Committee is aware nobody has protested against paying this small charge of 2 nP. if it ensures a higher standard of cleanliness. No doubt, it would be argued that the Corporation could employ a full time scavenger and pay him to keep the public convenience clean without charging the public for using the amenity. But, human nature being what it is even though the scavenger is paid full-time wages he will not take as much interest in looking after the public convenience as he would if he were permitted to charge each person using the public convenience. Thus by payment of an amount which is very small the user can be assured of the public convenience being kept really clean. The Committee feels that even though initially there may be some protest, once the public get accustomed to the system

[10th August 1963]

they will realise that by paying this small amount they are assured of a higher standard of cleanliness and will not grudge to pay.

It was represented that since the public conveniences provided in the markets were also being used by the poor people in the locality, the charging of a small fee for the use of the public convenience would result in hardship to the poor residents of the locality who would not be expected to pay 2 nP. every time for using the public convenience. While this may be so, since the public convenience provided in the markets have to be kept much cleaner than the public conveniences provided by the Corporation outside the markets, it would be necessary, even at the risk of hardship to a section of the public, to take necessary measures to ensure a higher standard of cleanliness. To obviate hardship to the poor people living near about the markets, the Committee suggests that where markets are situated near the slum areas where the poor people live, the Corporation should take steps urgently to provide a sufficient number of free public conveniences outside the market for the use of the poor people living in the slums. If this is done there can be no objection to a charge being levied for using the public conveniences inside the markets which could then be kept really clean. Whether or not, the charges suggested above are levied, it should be insisted upon that a full-time worker be employed for cleaning the public convenience.

Along with the public convenience it would also be desirable to have some urinals constructed in each market. But, here again, as mentioned above, some people are in the habit of using the urinals for passing stools. This could be avoided if open urinals of the type as are provided in many of the cinema theatres are provided. Also, if the number of seats provided in the public conveniences in the markets is fairly large, it may not be necessary for anyone to misuse the urinals. When emphasising that the urinals also should be provided with sufficient water, the Committee would suggest that in the case of urinals some sort of automatic flushing arrangement with a cistern which flushes every few minutes could be adopted.

The insufficiency of the gangway width has been pointed out in the chapter above. As mentioned there, in most of the markets the width of 8 feet between stalls as at present laid down under the Act has been provided; but due to over-crowding of the markets it is found that this width is not sufficient. The Committee felt that where there are two rows of stalls facing each other, the width of the gangway should be at least 12 feet. This would allow for one row of persons standing near each row of stalls for making purchases and would also allow for one row of persons to pass each way. Where, however, there is only one row of stalls the width of 8 feet as laid down at present, would be sufficient. Even though the passage between the stalls is made 12 feet, as suggested, there would still be the tendency on the part of the stall-holders to encroach into this passage. It will be necessary to check this

10th August 1968]

tendency very firmly. The insufficiency of stall accommodation may be one of the causes which impels the stall-holders to encroach into the passage by extending their shops towards the front. This however, can easily be got over either by providing additional accommodation within the area occupied by the stalls by the provision of loft or storage space beneath the floor, or where necessary by leasing out of two or more stalls together to one person. It was represented to the Committee that the provision of a loft would be more welcome, particularly for storing vegetables. The main reason for the stall-holders encroaching into the gangways, the Committee felt, was really the desire for each stall-holder to exhibit his wares in as advantageous a position as possible in comparison with the stalls on either side. Such a desire on the part of the stall-holder is only natural; but if such encroachment is permitted the movement of the public becomes very difficult. It will be necessary therefore, to put down this practice with a firm hand. The owners of the private markets represented that taking action against the stall-holders by due process of law was very difficult and that they were, therefore, not able to have control over the stall-holders and prevent such encroachments. It would be desirable to give powers to local bodies to take action against such encroachments even in the case of private markets.

In the chapter above, the Committee has already remarked on the swarm of flies which are generally found around meat and fish stalls. Nobody can deny that it will be necessary to ensure that all the stalls in the market, particularly meat and fish stalls which attract flies in large numbers, should be made fly-proof. The Committee discussed the various methods of achieving this object. The first method is to provide proper wire-mesh all round and on the top also with double-doors at the entrance and exists in order to keep out flies. But it was pointed out that this method besides being very costly was not likely to be successful as, because of the conjection and rush of persons frequenting these stalls, the double doors at the entrance and exits would be open always providing a free and easy entry to the flies. In the markets maintained by the Corporation, in a few places, such fly-proofing has been arranged and it will be interesting to watch how it works and whether it is successful or not. The Director of Public Health said that it would be easier to deal with the areas where flies breed, and attempt to control the breeding of the flies by insecticides. Generally the breeding place for the flies is the rubbish which is collected and dumped in the market before it is removed by the Conservancy Department of the Corporation. If these rubbish heaps are frequently treated with insecticides, it may be possible to control the breeding of flies in the market. Further, if the meat and fish stalls are also cleaned more frequently than they are now, with water and also treated with proper insecticides one could ensure these stalls being practically free from flies. This should be insisted upon by the local authorities though fly-proofing of the market including the vegetarian section would be a costly affair, it would be worthwhile to consider whether in each

[10th August 1963]

individual stall the carcasses and the fish that are exposed for sale cannot be covered with wire gauze lid which will prevent flies settling on them. It was also pointed out that when meat and fish are really fresh the flies would not normally settle on them and that the flies are attracted only when decomposition starts. It would therefore be desirable that at least in the bigger markets cold storage facilities are provided so that the meat and the fish could be kept in cold storage in a fresh condition instead of being kept exposed, as is being done now, leading to quicker decomposition. It was pointed out to the Committee that people generally do not like meat and fish, particularly fish preserved in ice. The Committee is aware that generally such a prejudice exists in the minds of the people but feels, that by proper education and propaganda gradually this prejudice can be got over.

It has been mentioned in Chapter II that in most of private markets the general cleanliness leaves a lot to be desired. The Committee found that in most of the private markets the staff employed for cleaning was not adequate with the result that the cleaning was not done at frequent intervals throughout the day but done only twice or thrice a day. In Kothawal Bazaar the Committee found that there were a number of scavengers and sweepers employed who continuously went round the market with the result every portion of the market was cleaned at least once in one or two hours. In that market, however, because, of the abnormal congestion, even such frequent cleaning could not keep the market neat. But, if such a method is adopted in the other markets it will be possible to keep them clean and neat. The employment of staff on such a scale to clean the markets would be costly and it is not likely that owners of the private markets would readily accept such a suggestion. It will therefore be necessary for the local body concerned to fix up a scale of staff which will be necessary depending on the size of the market and the congestion during the business hours and insist on such staff being employed. Sufficiently water-supply should be made available and water taps provided at various points in the market from where water can be drawn at high pressure to flush the gangways and the drains.

The practice of the stall-holders and of the public of spitting wherever they choose to inside the market should be checked. While this has to be done by intensive and sustained propaganda, some relief can be obtained immediately by the provision of at least one spittoon for every stall. These spittoons should be cleaned and treated with disinfectant frequently. Spreading of the vegetables and other commodities put up for sale on the floor of the stall is also a practice which has to be discouraged. It will be necessary to insist on each stall-holder having at least a low wooden platform on which the vegetables and other commodities would be spread. In many cases the Committee noticed that the stall-holders use some kind of mat or piece of gunny. But these are very dirty and are no better hygienically than the floor of the stall. If

10th August 1963]

a low wooden platform is used it would be possible to wash it with water or a dilute potassium permanganate solution every day so that the goods put up for sale are kept as hygienically as possible. Even in markets where proper stalls were built the Committee found that many vendors had spread their wares on the floor of the gangways. This practice must be checked. If the owner of the private market is either unable to check this practice or is unwilling to do so because such vendors pay rent separately, it will be necessary to empower the local authority to take strong action in such cases not only against the owner of the market but also against the persons who thus misusing the gangways.

PAVEMENT MARKETS.

Many of the improvements suggested above cannot obviously be applied to pavement markets. The Committee felt very strongly that pavement markets should not be allowed to function but at the same time the Committee realised that the pavement markets have sprung up because of the need to meet the demands of the people in the locality. Because of such need these markets have sprung up and if strong action is taken to abolish all of them, it will result in considerable hardship to the general public. The more practical way of abolishing the pavement markets would be to increase the number of markets in the city to cover the needs of all the parts of the city. Till that is done the continuance of the pavement markets will have to be tolerated and it is necessary to consider the steps to be taken in order to ensure that vegetables sold there are kept as hygienically as possible. In one of the pavement markets visited by the Committee, namely, the one at T. Nagar, it has been found that even though the normal provision is only for about 80 stalls, there are more than 120 to 130 stalls. This is a market which has been regularised by the Corporation and it is necessary that the local body should see to it that such overcrowding is not permitted in this market. If the total number of stalls on the pavement is restricted to the number allowed it will be possible to insist on the stall-holders, allowing sufficient space for the purchaser to move about. At present the stalls are so huddled together that it is very difficult for the purchasers to move from one end of the market to the other without stepping over some of the vegetables kept for sale. The Committee feels that in these pavement markets the stall-holders should be compelled to keep the vegetables on small hand carts or wheel barrows and not spread on the floor for sale. If this is not possible the provision of at least a low wooden platform on which the vegetables can be kept should be insisted upon. In these pavement markets business is done daily for two or three hours either in the morning or in the evening, and so it would be sufficient if some urinals are provided with proper flushing arrangements somewhere nearby. Because of the limitation of space, the restricted hours of business and the rush in these markets, frequent conservancy during the hours of business would not be possible. It is, therefore, suggested that a

[10th August 1963]

sufficiently large number of rubbish bins should be provided at various places behind the stalls so that the stall-holders could throw all rubbish into these bins which would be cleared later.

LEGISLATION NECESSARY FOR BETTER CONTROL OF PRIVATE MARKETS.

During the course of the inspection, the Committee noticed that many private markets continued to run and do business even though the licences had been refused for not conforming to the standard of cleanliness laid down in the Act. It was explained to the Committee that under the provisions of the City Municipalities Act, the owner of the market would be prosecuted for running the market without a licence and for failing to carry out the improvements suggested. But such prosecutions took time. Further the punishment imposed by the Court was only as fine of a few rupees which did not have a deterrent effect, with the result that the owners of the private markets were able to continue to run the markets without licence. There are of course powers under the Criminal Procedure Code, particularly under Section 133 which could be invoked to close down the markets in such cases; but it was felt that these powers being of an extraordinary nature could not be invoked, particularly if there were large number of cases of private markets running without licences. Further, the closing down of the markets would, while no doubt having a deterrent effect on the market owners, cause the public of the locality considerable inconvenience as they would have no other place nearby from which to purchase their daily requirements. The Committee, therefore, considered other ways of providing the local authority with sufficient control over the markets to ensure that the necessary improvements were carried out without actually having to close down the markets. Two suggestions were made in this connection. The first was that where the owner of the market failed to carry out the improvements in spite of repeated warnings the local authority concerned should be empowered to take over the market, to carry out necessary improvements, to run the market till it recovered the amount invested on carrying out the improvements and hand over the market to the owner after collecting the amount. The other suggestion was that each private market owner should be asked to deposit sufficient money, say about Rs. 1,000 with the local body as a condition precedent to the granting of the licence and that the local body could use this amount for carrying out necessary improvements where the owner failed to do so. Of the two suggestions, the second one was better. But this was opposed by the owners of the private markets who met the Committee. They represented that the profit from the private markets were not substantial and that asking the owners to deposit Rs. 1,000 with the local body would cause hardship to them. But from the point of view of the local bodies, the second alternative of asking the owners of the private markets to deposit money would be preferable to the first. A suggestion has also been made by the Corporation in connection with the proposed amendments to the City Municipalities Act that where the owners of the private

10th August 1963]

markets were found running their markets without licence or had failed to carry out the improvements necessary which they were asked to do, after conviction by a Magistrate, the Commissioner of the Corporation should be given powers to levy on the market owner a fine of not exceeding Rs. 50 per day; such fine being levied till the owner of the market carried out the necessary improvements. This suggestion is also one which deserve consideration.

CHAPTER IV.

LONG RANGE PROPOSALS.

As has been mentioned more than once in this report, it has been the feeling of the Committee that one of the main contributory causes to the insanitary state of markets in the City is the fact that the number of markets in the City is totally inadequate to meet the needs of the population of the City. There are, in all 45 private markets and 11 markets maintained by the Corporation in the City of Madras. Of the markets maintained by the Corporation one is fruit market where vegetables are not sold and the other is the Moore Market which is a composite market where many different kinds of goods are sold. Thus, there are altogether only about 55 markets in the whole of the City of Madras where vegetables and in some cases meat and fish also are sold. The population of Madras at present even at a conservative estimate, is expected to be about 20 lakhs. The Joint Director of Town Planning during his discussion with the Committee indicated that according to the accepted standards, on an average, a population of 10,000 would require about 132 shops of various classifications. Presuming that only one of these need be a vegetable market, for a population of 20 lakhs nearly 200 vegetable markets would be required and at least 100 markets where meat and fish are sold. It will be necessary to plan to provide the required number of markets.

At least as an interim measure, it will be necessary to arrange that each division has at least one composite vegetarian and non-vegetarian market, even this half way stage will take years to reach. This will mean an increase of about 50 markets over and above the existing ones. It is not likely that private enterprise will be forthcoming to open new markets and to run them in places where such markets are needed. As has been seen from the existence pavement markets, where the market facilities are lacking, the vegetable-vendors choose the nearest available broad-pavement to set up an unofficial vegetable market. The difficulties that stand in the way of the private enterprise in starting new markets are the non-availability of suitable land and the fact that a market if it were to conform to hygienic and sanitary standards may not be very remunerative. Most of the private market owners who were examined by the Committee, stated that the licence fee and property-tax levied by the Corporation took away a considerable portion of their income and that what was left to them after meeting all expenses of running the market was very small. Some of the private market owners stated that they would be very happy if their markets could

[10th August 1968]

be acquired by the Corporation. The representatives of the Corporation Council who met the Committee also were of the view that it is not practicable to expect private enterprise to start the new markets in Madras City. It was therefore felt that in order to relieve congestion in the existing markets the Corporation should draw up a plan or a phased programme of starting a number of markets all over the City so that at least the minimum of one combined market per division is reached.

There are, as mentioned before 11 markets maintained by the Corporation of Madras. Though the condition in these markets cannot be said to be ideal, yet compared to the conditions generally obtaining in the other markets, the sanitation and amenities provided in the markets run by the Corporation are fairly satisfactory. Yet a few of these are practically empty. To mention one or two instances, in Mallaya market in Wall Tax Road, most of the stalls are empty, same was the case in the fruit market which was originally built to serve purely as a fruit market. Since many of the stalls remained empty it became necessary for the Corporation to lease out the stalls for purposes other than storing and selling fruits. Yet another instance is that of the Pondy Bazaar market, T. Nagar. This is a well-laid out and well maintained market but still it is found that some of the stalls are empty. Even persons who hold stalls in this market go to the pavement market near Panagal Park to sell vegetables during the evenings. It is therefore seen that in selecting places for the opening of the markets, considerable care has got to be taken and attention paid to the conveniences of the people living in that area to determine where the markets should be situated. Reverting again to the case of T. Nagar market, people living in T. Nagar nearer to the railway line and also people living on the northern side of T. Nagar seem to prefer purchasing their vegetables in the pavement market near Panagal Park even under the most insanitary conditions rather than go to the established and well maintained market in Pondy Bazaar. The Committee made enquiries of a few of the purchasers in the pavement at Panagal Park to find out why this was so. It appears to the Committee that people do not like to go long distances to buy their vegetables. Secondly, in the old days there was a habit of the vegetable-sellers having their wares in hand-carts in the residential areas. This habit seems to be dying out. The vegetable-vendors on the other hand seem to prefer to choose some convenient pavement within the easy reach of the residential area and squat there waiting for customers to come to them. This tendency has got to be taken note of and steps taken to provide proper markets within easy reach of residential areas so that pavement markets can disappear in due course. Another factor which, should be taken into account in selecting the places for vegetable markets is that many persons who work in offices seem to prefer to buy their vegetables on their way home in the evening rather than in the early morning. This explains the springing up of another pavement market in T. Nagar opposite to the Railway Station. It was explained that it would add greatly to the convenience of the public if the markets are situated close to the Railway

10th August 1963]

Stations and important bus-termini and also close to places where the public of the locality usually gather or go in the evening or in the morning. Careful and scientific study should be made taking into account these factors so that the markets when built may be popular and not deserted.

Even though the Corporation may acquire sites and open new markets, so long as the old markets exist side by side, the new markets will not be popular because both the vendors and the purchasing public would prefer to patronize the old markets though insanitary due to long usage and habit rather than go to a new market. As an example it can be cited that the market in Wall-Tax Road which has been properly built and well-maintained is remaining empty while people prefer to go to the other private market in Wall Tax Road maintained by K.S.C. Charities. Therefore in order to see that the newly opened markets do not remain deserted while the old markets continue to be as congested as ever, it will be necessary to acquire and municipalise all the markets in Madras City. Once this is done, in the existing markets, the Corporation can ensure that over-crowding of stalls is not permitted. The stall-holders thus deprived of stalls in the existing markets would naturally take stalls in the new markets to be established by the Corporation.

The question, whether it is necessary to municipalise all markets or not was discussed with the representatives of the Corporation Council, with some of the Officers of the Government, with the Secretaries of some of the Trades Associations and also with some of the private market owners. There was a general agreement among all the sections that municipalisation of the markets in the City would be a very desirable thing. The representatives of the Corporation and the Officers of the Government felt that the best way of ensuring high standard of cleanliness in the markets would be the municipalisation of the markets. The owners of the private markets felt that under the very strict rules and also because the possibility of more control being exercised in the future by the Corporation, the running of private markets would not be remunerative or easy and that therefore it would be better that the Corporation itself ran all the markets in the City. The representatives of the Corporation pointed out to the Committee that at present running of markets was classified under the head "Remunerative Enterprises". They cited the cases of various markets maintained by the Corporation and pointed out that if the markets were maintained properly with due care to sanitation and also with all the amenities necessary, it would not be possible to earn enough money from the market to make them remunerative. They pleaded that on the other hand running of markets by the local body should really be considered as providing an amenity to the public of the City, and that aid should be given to the local body on this basis. They pleaded that instead of merely granting loans under the head "Remunerative Enterprises", the Government should come forward and help the local body more generously

[10th August 1968]

than it has been doing so far and should at least be prepared to give the local body 50 per cent of the cost as grant and 50 per cent as loan free of interest.

The other point that has to be considered on a long-term basis is that of the wholesale markets in Madras City. At present Kothawal Bazaar is the only wholesale vegetable market in the City. This market is situated in a highly congested area where the streets are very narrow. The vegetables are brought by hundreds of lorries which arrive at market sometimes at night and all the wholesale business is completed in the market by about 7 or 8 a.m. The retail dealers from far away parts of the City like Adayar, T. Nagar, Kodambakkam, Aminjikarai, etc., go to the Kothawal Bazaar early in the morning, buy vegetables needed for their trade, take them back to their parts of the City and sell them there. While Kothawal Bazaar might have been an ideal place for wholesale business in the past, the Committee felt that now that the population of the City has increased considerably it has become necessary to consider the question of decentralising the wholesale market. As the space available in Kothawal Bazaar market is not sufficient for it to function as a wholesale market for the entire City and as there is no further possibility of extending Kothawal Bazaar in any direction round about decentralising the wholesale market and locating the markets in different parts of the city has become necessary. This would also have the advantage of relieving the lorry congestion in the crowded part of the City round about the Kothawal Bazaar and may also help the retail vegetable dealers in that they would not have to travel long distances to purchase the vegetables for their trade. This question was discussed at length with the representatives of the Corporation Council and with the representatives of the trades associations. The representatives of the Corporation pointed out that the decentralisation of wholesale markets was not a workable idea. They referred to the case of the two wholesale markets in Bangalore, one at Bangalore City and the other at Cantonment and pointed out how, though the Bangalore Municipality built the market in the Cantonment to serve as wholesale market the wholesale business was still confined to the City market while the Cantonment market had become mainly a fruit market. It was pointed out that the wholesale business should be at one central place so that there might be competitive business and that it would be disadvantageous to businessmen if the wholesale markets were located at different places. The Corporation representatives therefore felt that if any attempt was made to decentralise and establish wholesale markets in two or three places in the city, such an attempt would only be failure. They, on the other hand, suggested that since Kothawal Bazaar was located in a very congested part of the City and the space there was not sufficient for it to function hereafter as a wholesale market and also taking into account the lorry congestion in that part of the City which needed to be relieved as early as possible, the wholesale market might be shifted to another place which was fairly central and the Kothawal Bazaar left to function as a retail market. If proper godown facilities were provided in the new place selected and the movement of

10th August 1963]

lorries in the Kothawal Bazaar area was also largely restricted or prohibited, the wholesale dealers would automatically shift to the new market and the problem of their sticking to Kothawal Bazaar and not moving to the new market could be got over. It was suggested by them that a good place for locating a central wholesale market was the People Park Playground opposite to Salt Cotaurs, the playground being shifted to Kesava Pillai Park. The representatives of the Trades Associations who were consulted on this point felt that though initially there would be the resistance on the part of the wholesale dealers to the decentralisation of the wholesale market, if the wholesale dealers could be assured of places in the markets to be established in different parts of the city so that they could run their establishments in the various markets as branches with a unified control from one central place, this system might work after sometime. They also emphasised the need for the wholesale business being controlled from one place, even if all the business were not transacted at one place, in order to avoid differences in prices in different parts of the City. If there were such differences, they pointed out, the vegetable vendors who purchase from the wholesale-dealers may not buy from the nearest whole-sale market but would prefer to go a more distant market where the prices might be lower and this would adversely affect the business in the wholesale markets in different parts of the City.

Another question the Committee considered in respect of the long term proposals was that of decentralising certain wholesale trades from the congested parts of the City. At present while Kothawal Bazaar serves as the main vegetable wholesale market adjoining Kothawal Bazaar in Bunder street, the wholesale fruit market exists. This is a narrow street and because of the existence of the wholesale fruit market there, practically the entire street is blocked with lorries and this market it impossible for the people to move about, and making it impossible for the Corporation to conserve the street and kept it clean. In fact the conservancy of Kothawal Bazaar is difficult as the conservancy lorry of the Corporation is unable to approach Kothawal Bazaar till about 10 or 11 a.m. when the congestion of lorries in Bunder street is relieved to a certain extent. The Committee felt it was very, important to consider a proposal for shifting the fruit market from Bunder street. In this connection the Committee considered that some open space near about the same area should be chosen and the wholesale fruit market shifted there. The wholesale dealers in fruit could be induced to shift to the new market by providing necessary storage facilities including coldstorage facilities there and also by prohibiting the movement of lorries in Bunder street. The Committee felt that the large open space behind the Corporation Fruit Market which is at present being used as a mufassal bus-stand was idea for this purpose. It would be necessary to shift the mufassal bus-stand to some other place. This aspect will be discussed later in the report while dealing with the bus-stands. If, however, it will not be possible to shift the wholesale fruit market to this area, the Committee felt that it would be necessary to make efforts to obtain

[10th August 1963]

at least a portion of the open land known as Ordinance Lines from the Union Government in order to establish the wholesale fruit market there.

CHAPTER V.

BUS-STOPS.

As pointed out elsewhere in the report, the bus-stands in Madras City are of two types. One type of bus-stand where buses converge from various parts, halt for sometime and then leave for their different destinations and the other type which can really be called a bus-stop where the buses do not halt for any length of time. Generally the mufasal bus-stands come under the first category. The City bus-stands come under the second category.

So far as the City bus-stands are concerned in most of the places the buses are parked on the sides of roads and this is generally not felt as very inconvenient. As for example, in the bus-stand in Parrys Corner, the time for which the buses halt is generally not more than a few minutes. In such places the amenities that are needed are not many. In these places the congestion of the travelling public is only during the rush hours in the morning and the evening. The travelling public generally do not wait for a long time at these bus-stands. It will therefore be enough, if, in these places, minimum amenities like proper shelters for the passengers to shelter them from sun and rain with some benches either of cement or of other material where the old, infirm and very young can sit while waiting for the bus, also public conveniences and urinals are provided. It will be necessary to provide public conveniences separately for the running staff and for the travelling public. Waiting sheds for running staff are necessary. Public conveniences for the running staff should be located adjoining the waiting shed so that the whole area can be earmarked for the use of the running staff only. Public conveniences for the passengers will have to be provided at a separate place and this should be a type of combined urinal and public conveniences. It goes without saying that all the standards which have been recommended for public conveniences in market with regard to sufficiency of water, appointment of conservancy staff should be maintained here also. In addition, attached to these public conveniences it is recommended that a room with a number of wash-basins should be provided so that the passengers could have a wash either after using the public convenience or while waiting for the bus. This room and the public convenience could be designed together in such a manner as to make it look attractive. In some places in the city like T. Nagar, Mandavallippakkam, Shenoy Nagar, etc., that is to say, at the outer edges of the city bus routes it will still be possible to find sufficient land for locating proper bus-stands. It will be necessary even now to earmark such places for bus-stands before the areas get built up. In this connection the Committee would like to point out the fact which was brought to its notice during the discussion regarding the bus-stand at T. Nagar, that in the Town-Planning Scheme, a large

10th August 1963]

area was provided for the establishment of a proper bus-stand at T. Nagar. A part of this area was Government land and a part was private land which was intended to be acquired for a bus-stand at T. Nagar. As T. Nagar got more and more built up, the owners of this private land wanted to put up buildings. The Government Transport Department was consulted at that stage by the Corporation whether this private land would be acquired by the Transport Department or whether the building applications could be sanctioned. Then, apparently, the Transport Department did not have any proposal for improving and building up a big bus-stand in T. Nagar and on their replying that they had no immediate proposal for acquiring those lands, the Corporation had to sanction building applications in all these private lands. Now that the Transport Department has decided on having a good bus-stand at T. Nagar, it is faced with the problem of insufficiency of land. The Committee therefore feels that such a situation should not be allowed to happen again in the other areas in the City bus route termini and that a Master Plan should be drawn up for building proper bus-stands in all these termini and that the necessary land should be acquired and kept vacant for this purpose so that the bus-stands could be built up according to a phased programme.

These bus-stands at the terminals of the City bus-routes and the mufassal bus-stands in the City will have to be dealt with under the first category of bus-stands with regard to provision of amenities. Before considering what amenities are to be provided and how these bus-stands have to be built up the Committee would like to point out that so far as the two mufassal bus-stands are concerned (the one in Esplanade behind the Corporation Fruit Market and the other at Mint Street), the space in either of these places is not sufficient for providing even the minimum amenities. The mufassal bus-stand in Mint-Street, the Committee understands, will have to be shifted some where else very shortly as the area occupied by this bus-stand would be needed by the Corporation for a service road in connection with the building of overbridge over the railway-crossing in Tiruvottiyur High Road. The Committee, therefore, felt that it was necessary to consider the question of shifting these bus-stands somewhere else so that they can be built and maintained in a proper fashion. The Committee discussed the question with the Joint Director of Town-Planning, the Director of Transport, the Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing), and also with the representatives of the Corporation, of the Trades Associations and of Bus Passengers' Association. The Joint Director of Town-Planning, the Director of Transport and the Deputy Commissioner of Police (Traffic) were of the view that time has come to consider the question of decentralising the mufassal bus-stands and shifting these bus-stands to the outskirts of the City. They favoured the establishment of three mufassal bus-stands—one in south near the Government Milk Factory, second in the north somewhere near Tiruvottiyur High Road and the third on the Poonamalee High Road near Kilpauk. According to them this would help in establishing properly constructed bus-stands with all the amenities necessary for the passengers and also help

[10th August 1962]

in reducing the congestion in the City roads. They pointed out that in the City the roads were not wide enough, that any attempt at widening the roads would be a very costly affair, and that it was necessary to relieve the congestion of vehicles on the roads by taking the mufassal buses off the roads in the City. The Committee was also informed by them that there was a proposal sometime back to shift the mufassal bus-stand to the outskirts of the City which was considered by Government, but was dropped because of the representations made by legislators and others that this would cause hardship to the travelling public. The view that the shifting of the bus-stands to the outskirts would cause hardship to the travelling public was stressed by the representative of the Corporation and some of the Trades Associations also. They pointed out that at present public coming into Madras from outside the City travel in the mufassal buses up to the centre of the City. It was possible for them to get down en-route at the nearest point to their destination and where their destination lay beyond the mufassal bus-stand they only had to change into another bus or to take some other convenient vehicle to reach their destination. If bus-stands were shifted to the outskirts of the City one more charge would be imposed on such travelling public and this would naturally cost them a little more. It was pointed out by the Committee that the additional hardship involved in shifting of the bus stand to the outskirts had to be balanced against advantages which have been mentioned above. It was also pointed out that when bus-stands were shifted to the outskirts of the city, the Transport Department could arrange to run a sufficient number of connecting buses and also permit the carrying of some luggage in these connecting buses in order to reduce the hardship to the passengers. The Director of Transport stated that this would be possible. The Committee felt that it may cost the travelling public a little more if the bus-stands are shifted to the outskirts; but that when this was balanced against the other advantages that could be got by shifting the bus-stands to the outskirts, the disadvantage of having to spend a little more was not really worthy of consideration.

The Deputy Secretary to Government, Rural Development and Local Administration pointed out in recommending the shifting of the mufassal bus-stands the Committee was going beyond its terms of reference and that improving the existing conditions of the bus-stands should receive greater priority than planning improvements for the future. Strictly speaking such a view could be taken but, as the Committee feels that the provision of amenities in the mufassal bus-stands cannot be done satisfactorily in the space now available and that the sanitary condition in the bus-stands cannot be improved if the bus-stands were not shifted, it is necessary for this Committee to go into this question also and make proper recommendations. The Committee is, therefore, of the view that the shifting of the mufassal bus-stands to the outskirts of the City should be considered seriously and that it would be possible to reduce the hardship to the passengers by providing a sufficient number of connecting City buses and permitting the carrying of luggage in the City buses.

10th August 1963]

The amenities that will have to be provided at the bus-stands are listed below :—

- (a) Provision of covered waiting-sheds separately for ladies and gentlemen;
- (b) sufficient sanitary arrangements, like public conveniences, urinals and wash-basins and bath-rooms separately for the running staff and for the passengers;
- (c) separate waiting sheds with tiffin room for the running staff;
- (d) provision of retiring rooms on payment of reasonable charges for the passengers;
- (e) facilities for parking cycles near the bus-stands;
- (f) provision of cart-stand and taxi-stand near the bus-stand; and
- (g) adequate drinking water-supply facilities.

The Joint Director of Town-Planning also pointed out that in the bus-stands there should be full safety to the passengers, there should be freedom of movement, the passengers should be provided with essential comforts, there should be adequate seating arrangements, lavatories, bath facilities, etc. Wherever possible there should be separate waiting rooms for women. And also since the buses would have to halt overnight in these bus-stands there should be a sufficient number of covered sheds where the buses could be parked for the night conveniently. He also suggested that the provision of separate rooms or dormitories with bath-rooms for the running staff who had to spend the night in the bus-stand. The Joint Director of Town-Planning pointed out that taking into account, the general climate of the country, as far as possible, coolers have to be installed and sufficient cool drinking water should be provided to the passengers and the running staff. Inside the bus-stand there should be well-demarcated route tracks so that buses bound for a particular destination might be parked in their respective places. The whole area of the bus-stand should be black topped.

For each route, there should be a booking office. There should also be left-luggage or cloak rooms for the passengers to store the heavy items of luggage. The retiring-rooms for the passengers should be of different sizes. Single-rooms for individuals and large rooms for families, all of them with attached bath rooms. These should be let on a fairly reasonable rent. Outside the bus stand, adequate provision should be made for taxi-stands and car-parks. Every bus-stand should be provided with a clock-tower. The passengers shelter should provide a adequate protection from sun and rain. The whole area of the bus-stand should be enclosed with a high enough compound wall with an exit and an entrance.

The Joint Director of Town-Planning was also of the opinion that every bus-stand should be provided with permanent watchmen and sweepers and that an adequate number of passenger guides and supervisors should also be employed. Where buses have to halt

[10th August 1963]

for the night apart from the provision of covered shelter for parking buses, it will be necessary to provide arrangement for properly clearing the buses before they are taken out on the road and for this purpose, there must be a washing platform with water facilities. This area should be little remote from the main traffic area. It would be desirable to have a small workshop attached to the bus-stand for attending to emergency repairs. First-Aid arrangements should be provided inside the bus-stand for attending to emergency cases. The Joint Director pointed out that the bus-stand should be designed so that along with the bus-stand, provision could be made for general merchandise stalls which could be rented out. With these rents and with the income from the bus-stand, the whole bus-stand could be made self supporting. These stalls should be outside the bus-stand though attached to it. Near the waiting-sheds it will be necessary to provide a small canteen, betel-stalls and stalls selling books and papers. The Joint Director was emphatically of the view that the shifting of the bus-stand to the outskirts and putting up of such a well-designed bus-stands is an urgent necessity, particularly in view of the very rapid increase of population in the City.

CHAPTER VI.

LORRY-STANDS.

Though the enquiry into the sanitary condition in lorry-stands was not specifically included in the Government reference to this Committee, the Committee felt that since lorry-stands were in a way similar to bus-stands, while dealing with bus-stands, it would be desirable to consider the conditions that existed in the lorry-stands and to suggest improvements wherever necessary.

There are two lorry-stands maintained by the Corporation in the City of Madras. One is near Elephant Gate Railway Overbridge which is called Elephant Gate Lorry-stand and the other is Hood Wharf Lorry-stand. The capacity of the Elephant Gate Lorry-stand is about 60 lorries and the capacity of the Hood Wharf Lorry-stand is 160 lorries. During the inspection and from the enquiries made at the time of the inspection the Committee found that while the lorry-stand at Elephant Gate was at least, partially used, the lorry-stand at Hood Wharf was not in use at all. There was no convenience for lorries parking at Hood Wharf Lorry-stand. At the Elephant Gate Lorry-stand also the full capacity was not being utilised and the Committee found that instead of the lorries using the lorry-stand for parking as was expected, many lorries were being parked on the road-markings thus adding considerably to the congestion on the roads and making it difficult for pedestrians to move about and also impeding considerably the conservancy work of the Corporation. The

10th August 1963]

Committee discussed with the Secretary of the Lorry Owners' Association, the reasons why lorries were still parked on the road-margins even though lorry-stands were available in the city.

It was pointed out that though at the Elephant Gate Lorry-Stand some amenities were made available, there were yet some very important amenities to be provided at this lorry-stand. In the Hood Wharf Lorry-stand, the amenities provided were most inadequate. The principal reason for the reluctance on the part of the lorry owners to use the Hood Wharf, it was said, was that the lorry-stand, as at present, was considered very unsafe. Petty thieving was said to be rampant in the locality and unless sufficient arrangements were made to safeguard lorries and goods left in the lorry-stand, the lorry owners were most reluctant to allow their lorries to be parked in that stand either with goods or without.

The Committee feels that building of lorry-stands and the provision of amenities therein should be considered on lines similar to those suggested for the bus-stands. In the lorry-stand also the entire area should be completely fenced off with a compound wall so that outsiders would not be able to get into the lorry-stand and pilfer parts and other goods from the lorries. The whole area of the stand should be black topped. Since the lorry owners generally prefer to run their lorries at night, the laden lorry reaches the City some time in the early hours of the morning. As soon as it reaches the destination, the driver of the lorry prefers to leave it in a safe place, to get some sleep. He, therefore, drives to the lorry-booking office, parks the lorry on the road side, in the charge of a clerk or a watchman and goes to sleep. If, in the lorry-stand, properly covered sheds which could be locked were provided the owners and drivers of the lorries may prefer to use these sheds for locking up the laden lorries as soon as they reach the City. Even, otherwise, since lorries sometimes carry valuable merchandise, arrangements should be provided for keeping the lorries with their merchandise safely under lock and key. In every lorry-stand, just as suggested for the bus-stand, enough retiring-rooms, dormitories, etc., should be made available with attached bath-rooms for the use of the running staff of the lorries. It will also be necessary to provide sufficient godown accommodation attached to the lorry-stand where the goods brought by the lorries could be unloaded and stored for a few days before they are moved to the godowns inside the City. As suggested for the bus-stand, in every lorry-stand there should be a big enough area and proper arrangements for washing and cleaning the lorries. Water should be provided at this area under pressure. It will also be necessary to have a small workshop attached to each lorry-stand where minor repairs to the lorries could be carried out. At Elephant Gate Lorry-stand, the Committee noticed that there were number of stalls inside the lorry-stand and that these stalls had been leased out to people who were carrying on trades unconnected with lorries and the transport of goods by public carriers. The Committee felt that this should not be permitted and that all the stalls in the lorry-stand should be leased out only

[10th August 1963]

to such trades as are connected with lorries and the transport of goods. A proper and well-run canteen catering to the ordinary needs of the running staff and panshops, small newspaper stalls, etc., should also be provided within the lorry-stand.

Even if all these amenities are provided, the lorry-owners may still prefer to leave the lorries parked on the road opposite their booking-offices or godowns in order to save some money which would otherwise be spent in transporting the goods from the lorry-stand to their godowns inside the city. Also, the Corporation at present maintains only two lorry-stands and obviously this number is totally inadequate for the number of lorries which enter the City. More lorry-stands would be necessary. The Committee is not prepared to say, at present, how many more lorry-stands will have to be put up. This number should be determined after taking a census of the lorries that enter Madras City every day. For most of the lorries the over-crowded and built-up area round George Town is the destination. All the lorry-stands should, therefore, be situated within easy reach of Georgetown and the neighbourhood, if they are to be popular. If wholesale markets are decentralised and built in different parts of the City, as suggested in Chapter IV, it may be worthwhile to consider the question of attaching one lorry-stand to each wholesale market. Thus, by attaching a lorry-stand to each wholesale market, it would be possible to make the wholesale market itself more popular. A stricter enforcement of law, probably with more restrictions with regard to the lorries entering crowded areas in the City, would be necessary to prevent the misuse of the road-margins by parking of lorries. It will be necessary to undertake legislation to change the law, as at present, to prevent the parking of lorries on the road-margins.

CHAPTER VII.

SUMMARY.

The Committee has made certain recommendations for the improvement of the sanitation in the markets and the bus-stands and for the provision of better amenities in these places. The Committee has grouped the recommendations under two heads—(1) the recommendations that could be given effect to almost immediately and which would considerably improve the sanitation in the markets and (2) the recommendations which consist of long-term proposals and which, by their very nature, would take some years to implement. The main recommendations made by the Committee under these two heads are briefly summarised and enumerated below.

MARKETS.

Recommendations that are capable of implementation in the near future.

(1) The number of seats in the public-conveniences in the markets should be trebled. The public-conveniences in the markets should be provided with water from a well sunk separately.

[10th August 1963]

for the purpose through an overhead tank. Sufficient number of urinals of the types provided in many of the cinema theatres in the City should be attached to the public-conveniences. The public-conveniences in the markets could be preferably converted into paying types where each person pays a small charge of 2 nP. for using the public-convenience. Whether or not this is done, full-time scavengers (male and female) should be provided for each public-convenience.

(2) Where there are two rows of stalls facing each other the width of the passage between should be increased to 12 feet. Where there is only one row of stalls the width of the gangway may remain, as at present, as 8 feet. Each stall should be provided with sufficient storage space either in the form of a loft or as a cellar underneath the floor of the stall. Local bodies should be vested with powers to take action against the stall-holders encroaching into the passages between stalls.

(3) Special attention should be paid to eradicate the fly nuisance which is particularly noticeable in the meat and fish stalls. The rubbish heaps in and around the markets should be frequently treated with insecticides to prevent breeding of flies. The floor of the meat and fish stalls should also be frequently washed with insecticides to keep off the flies. Each stall-holder should be compelled to keep the meat or fish covered with wire mesh gauze lid to keep away flies. Cold storage facilities should be provided at least in the bigger markets so that the meat and fish could be kept fresh without decomposing.

(4) In every market sufficient conservancy staff should be employed to clean the market frequently at least once in one or two hours. Where it is possible to have adequate water-supply, water points should be provided at various places in the market from which water could be drawn at high pressure to flush the drains and the floor of the market.

(5) A greater number of spittoons should be provided in the market, if possible, one for each stall. A large number of rubbish bins should also be provided at various places in the market. The stall-holders should be asked to provide low-wooden platforms on which the vegetables, etc., put up for sale could be kept hygienically.

(6) The Corporation should be given greater powers over the private markets to ensure a higher standard of cleanliness. Each private market owner should be asked to deposit a sufficient amount, say Rs. 1,000 with the Corporation as a condition precedent to the granting of the licence so that any improvements that are necessary and which are not carried out by the owner of the market could be carried out by the Corporation from out of this deposit.

Pavement markets.

(1) Public conveniences should be provided by the Corporation at a place not too far away from the pavement market.

[10th August, 1963]

(2) Urinals with proper flushing arrangements should be provided near the pavement markets.

(3) A sufficiently large number of rubbish-bins should be provided at various places behind the stalls.

(4) The stall-holders should be encouraged to display the goods put up for sale on low-hand-carts or wheel-barrow. If this is not possible they should at least keep the vegetables on low-wooden platforms and not spread them on the floor of the pavement.

Markets—Long-term proposals.

(1) The Corporation should take steps to open more markets in the City so that at least one combined vegetarian and non-vegetarian market is provided for each division.

(2) In order to ensure that the standard of sanitation and cleanliness in the market is maintained at a fairly high level, all the private markets in the City should be acquired on phased programme so that the Corporation could improve them, provide all the necessary amenities and lease them out. In order to help the Corporation to do so, the Government should come to the aid of the Corporation by granting them assistance on more generous terms than is being done now.

(3) The wholesale trade should be decentralised and wholesale vegetable markets should be established at two or three places in the City. A lorry-stand should be attached to each wholesale market. These markets should be provided with proper and sufficient godown accommodation.

(4) The area now occupied by the mofussil Bus-stand in Esplanade should be used for a wholesale fruit market by shifting the mofussil bus-stand elsewhere. If this is not possible at least a portion of the open land nearby, known as ' Ordnance Lines ', should be taken over from the Union Government in order to establish the wholesale fruit market there.

BUS-STANDS.

(a) City Bus-stops.

(1) Adequate number of shelters for the passengers should be provided.

(2) Combined public convenience, urinals and wash-places should be provided near the passenger-shelters.

(3) A separate waiting-shed should be provided for the running staff.

(4) Separate public convenience, urinals, etc., for the running staff should be provided adjoining these waiting sheds.

(b) Bus-stands.

At the terminals of the City bus routes where sufficient land is available a plan should be drawn up even now and necessary land purchased and kept free for building proper bus-stands.

10th August 1968]

(c) *Mofussil Bus-stands.*

(1) The mofussil bus-stands should be shifted from Esplanade and from Mint street and located in three places—one in the South near Saidapet, second in the West near Kilpauk and the third in the North near Tiruvottiyur High Road.

(2) The area of the bus-stands should be fenced off with a compound wall with an entrance and an exit and the entire area should also be black-topped.

(3) Covered waiting-sheds should be provided separately for ladies and gentlemen and sufficient sanitary arrangements like public conveniences, urinals and wash-basins should be attached to these sheds.

(4) Retiring-rooms should be provided on payment of reasonable charges for the passengers and these rooms should have attached bath-rooms.

(5) Separate waiting-sheds and retiring-rooms should be provided for the running staff with bath-rooms attached.

(6) There should be canteens separately for the passengers and for the running staff located near the respective waiting-sheds.

(7) There should be an adequate supply of cooled drinking water.

(8) There should be well demarcated route-tracks so that buses bound for any particular destination can be parked in their specified places.

(9) For each route, there should be a booking-office.

(10) There should be left luggage or cloak rooms for passengers to store their heavy items of luggage.

(11) There should be covered lock-up sheds for the buses that have to halt at the bus-stand overnight.

(12) There should be a large enough separate place where the buses could be cleaned and washed in the morning before they are taken out.

(13) There should be a small workshop attached to the bus-stand where minor repairs could be carried out.

(14) There should be a first-aid room in each bus-stand to attend to emergencies.

(15) The bus-stand should be provided with a sufficient number of watchmen and sweepers.

(16) Passenger-guides and supervisors should also be employed in the bus-stands.

(17) Inside the bus-stand there should be stalls selling pan-supari, books and newspapers.

(18) Each bus-stand should have a prominent clock-tower.

[10th August 1963

(19) Space for parking cars, taxi-stands, cart-stands and cycle-stands should be provided near the bus-stand but outside the compound.

LORRY-STANDS.

(1) The Corporation should take steps to open more lorry-stands in different places near enough to Georgetown which is the trade centre of the City.

(2) The area of the lorry-stand should be enclosed by a compound wall and the whole area should be black-topped.

(3) There should be a sufficient number of covered sheds where the lorries could be locked up for the night.

(4) There should be a sufficiently large enough area with water facilities where lorries could be cleaned.

(5) Retiring-rooms, dormitories, etc., with attached bath-room facilities should be provided for the running staff.

(6) Sufficient godown accommodation should be provided.

(7) A small workshop should be attached to each lorry-stand where minor repairs to the lorries could be carried out.

(8) A proper and well-run canteen catering to the ordinary needs of the running staff and stalls like pan-superis shops, small newspapers stalls, etc., should be provided in the lorry-stand.

CHAPTER VIII.

The Committee acknowledges with thanks the co-operation extended to it by the officers of the Government and the Corporation, the members of the Corporation Council and by the representatives of the Trades Associations. While it would be invidious to single out any particular person for special mention by the Committee, it however, wishes to place on record the help extended to it by the Health Officer of the Corporation of Madras, who was throughout with the Committee during the inspections and the discussions and helped the deliberations of the Committee by offering valuable advice and suggestions.

V. V. RAMASWAMI, M.L.C.,
Chairman, Fact Finding Committee.

Members.

1. K. VINAYAKAM, M.L.A.
2. C. R. RAMASWAMI, M.L.A.
3. T. P. SRINIVASAVARADHAN, M.L.C.

R. BALASUBRAMANIAN,
Commissioner and Member-Secretary.

